

(4) 1977-78 ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீதான
பொது விவாதம்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இன்று பல்வேறு புதுமையான திட்டங்களை அறிவித்து தமிழகத்தினுடைய முன்னேற்றத்திற்காக சில மாதங்களில் சிலபல நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்காக திட்டமிடப்பட்டிருப்பதைக் காண்கிற நேரத்தில் என்னைப் போன்ற புதிதாக வந்திருக்கிற உறுப்பினர்கள் அதில் அதிகமான அளவிற்கு மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் முதலில் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இந்த மன்றத்தில் வைக்கப்படுவதற்கு முன்னால் வெளியிலே பல்வேறு கருத்துக்கள் பேசப்பட்டு வந்தன.

(முற்பகல் 9-10)

இந்த அரசு அமைக்கப்பட்ட பிறகு இந்த அரசு எத்தனை நாளைக்கு இருக்கப்போகிறது என்ற கேள்வியை எழுப்பியது உண்டு, அப்படியே இந்த அரசு இருக்குமானால், இந்த அரசு நிதிநிலை அறிக்கையை இந்த மன்றத்தில் வைக்க முடியுமா என்ற கேள்வியும் எழுப்பப்பட்டதுண்டு, அதற்குப் பின்னால் பல்வேறு பிரச்சனைகளைப் பேசிக்கொண்டு இருந்தார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையிலும் நான் கருதிக்கொண்டிருந்தது, இப்படிப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கை வருகிற நேரத்தில் இந்த அரசு பல்வேறு பிரச்சனைகளை சமாளித்து சுமார் 24 நாட்களுக்குள்ளாக நிதிநிலை அறிக்கையை தயார் செய்து மன்றத்தில் வைத்து, அப்படி இந்த மன்றத்தில் வைக்கப்படுகிற நேரத்தில் நிதிநிலை அறிக்கை ரகசியங்கள் எங்கே வெளி வந்துவிட போகிறதோ, நிதிநிலை அறிக்கை வருவதற்கு முன்னாலேயே பரீட்சை பேப்பர் வெளியாவது போல், வெளிவந்து விடும் என்று பேசியவர்களும் என் கவனத்திற்கு வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சாதாரண சந்தோஷத்தில் சிலர் இருந்தார்கள், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை இந்த மன்றத்தில் இன்றைக்கு வைக்கப்பட்டு எந்தவிதமான ரகசியங்களும் வெளியே வராமல் காப்பாற்றப்பட்டிருப்பதை நினைத்து நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தயார் செய்யப்பட்டு இங்கே அறிவிக்கப்படுகிற நேரத்தில் நாட்டில் இருக்கின்ற பொருளாதார நிலைகள், இருக்கின்ற பல்வேறு பிரச்சனைகள் இவைகளை எல்லாம் கவனித்துப் பார்த்து, ஒரு புதிய அரசு தன்னுடைய நிதி நிலை அறிக்கையை சமர்ப்பிக்க முடியுமா என்கிற கருத்தை பல பேர் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். நிதி நிலை அறிக்கையை தருகின்ற நேரத்தில் இருக்கிற பொருளாதார வெள்ளத்தை இந்த அரசு என்னும் படகு கடக்குமா என்று கேட்ட நேரத்தில் அந்த வெள்ளத்தை கடந்து நல்லபடியாக கரையை அடைந்திருப்பதற்கு மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டும், படகு சேர்ந்தது என்று சொல்லும்போது, அதற்கு நமது

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா] [1977 ஜூலை 30]

நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு துணையாக குகன் இருந்தார், ராமாயணத்திலும் ஆற்றைக் கடப்பதற்கு குகன் இருந்தார், அது போல் இங்கே பொருளாதார வெள்ளத்திலிருந்து படகை நல்லபடியாக கரை சேர்த்து இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது உள்ளபடியே நாம் இதைப் பாராட்ட வேண்டும். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது, 1975-76-ல் இருந்த நிலைமைக்கும், இப்போது அதாவது 1977-78-ம் ஆண்டு அறிக்கைக்கும் நிலைமை எப்படி இருக்கும் என்பதை புதிய உறுப்பினர் என்கிற காரணத்தால், பழைய அரசு இருந்தபோது நிலைமை எப்படியிருந்தது, இப்போது எப்படியிருக்குமோ என்று சிறிது அச்சத்துடன் இருந்தேன். அந்த முறையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை கவனிக்கவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டாலும், நிதித் துறையிலிருந்து எங்களால் தூக்கிக்கொண்டு போக முடியாத அளவுக்கு தந்திருக்கின்ற ஏராளமான புத்தகங்களை எல்லாம் படித்துப்பார்ப்பதற்கு போதிய அவகாசம் இல்லாவிட்டாலும், சில இனங்களை மட்டும் பார்த்தபோதும், முன்னால் இருந்த அரசு தந்திருந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலும், இப்போதுள்ள நிதிநிலை அறிக்கையிலுமுள்ள சில புள்ளிவிவரங்களை மட்டும் என்னால் கவனிக்க முடிந்தது. இவற்றையெல்லாம் பார்த்தபோது, இந்த புதிய அரசு எந்தவகையிலும் பழைய அரசுக்கு கீழே போய் ஏதாவது காரியங்களை செய்ய தவறிவிடுவார்களோ என்று பெரிதும் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தேன். நான் பார்த்த சில புள்ளிவிவரங்களை இங்கு சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற நிதிநிலை அறிக்கையில் “வருவாய் கணக்கு விவரம்” என்பதில் மொத்த வரவு 1975-76 ஆம் ஆண்டு ரூ. 563.38 கோடி என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 1977-78 ஆம் ஆண்டில் 633.24 கோடி ரூபாய் என்று போடப்பட்டுள்ளது. அதில் குறைவு எதுவும் காட்டப்படவில்லை. அதேபோல் வரிகள் இனத்தில் 1975-76 ஆம் ஆண்டில் 319.10 கோடி என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. 1977-78-ல் 368.10 கோடி என்று புள்ளிவிவரம் போடப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் 49 கோடி ரூபாய் அதிகமாகப் போடப்பட்டு இருக்கிறது.

பிரித்துக் கொடுக்கப்படுகின்றதன்மூலம் இந்திய அரசிடமிருந்து கிடைக்கும் வருவாய் என்ற தலைப்பில் 1975-76 ஆம் ஆண்டில் 122.03 கோடி என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது 1977-78-ஆம் ஆண்டில் 136.9 கோடி என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல நம் அரசிற்கு கிடைக்கின்ற உதவி என்ற இனத்தில் 1975-76 ஆம் ஆண்டில் 32.46 கோடி என்றிருந்தது, இன்றைக்கு 1977-78 ஆம் ஆண்டில் 44.73 கோடி என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல, வருவாய்க் கணக்கில் மட்டுமல்லாமல் செலவு நிலவரத்தில், பொதுவான பணிகள் என்ற தலைப்பில் 1975-76 ஆம் ஆண்டு 159.34 கோடி செலவிடப்பட்டிருப்பதாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால்

1977 ஜூலை 30] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

1977-78 ஆம் ஆண்டில் இது 204.31 கோடியாகக் காட்டப் பட்டிருக்கிறது. அதேபோல, சமூக சமுதாயப் பணிகள் என்ற தலைப்பில் 1975-76-ல் 242.45 கோடி என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், 1977-78-ல் 283.56 கோடி என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. பொருளாதாரப் பணிகளில் 1975-76-ல் 140.56 கோடி என்றும், அதுவே 1977-78-ல் 154.76 கோடி என்றும் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. உதவி மானியங்களில் உதவித் தொகை 1975-76-ல் 15.63 கோடி என்று காட்டப் பட்டிருக்கிறது. அதுவே 1977-78-ல் 20.7 என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் மாநில அரசு வரிகளில் உள்ள இனத்தில் விற்பனை வரி தலைப்பில் 1975-76 ல் 208.93 கோடி என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதுவே, 77-78-ல் 251.70 கோடி என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல, மோட்டார் வண்டிகள் வரியின் மூலமாக 1975-76-ல் 44.01 கோடி என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதுவே 1977-78-ல் 50 கோடி என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல, செலவினங்கள் தலைப்பில் கல்விக்காக மட்டும் 1975-76-ல் 121.26 கோடி என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதுவே, 1977-78-ம் ஆண்டில் 157.79 கோடி என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதே போல் வேளாண்மையைச் சேர்ந்த தலைப்பில் 1975-76-ல் 75.62 என்றிருக்கிறது. 1977-78-ல் இது 82.10 என்று காட்டப் பட்டிருக்கிறது. அதேபோல், மருத்துவத்திற்கு 1975-76-ல் 41.30 என்றும், அதுவே 1977-78-ல் 49.30 என்றும் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல், பாசன மூதலீட்டுத் தலைப்பில் 1975-76-ல் 11.77 என்றும், 1977-78-ல் 24.7 என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட புள்ளிவிவரங்களை யெல்லாம் பார்க்கின்ற நேரத்தில் அருமையாக, 1975-76 ல் இருக்கின்ற நிலைமைகளை எந்த வகையிலும் விட்டுவிடாமல், 1975-76 ல் இருந்ததைக் காட்டிலும், 1977-78-ல் பல அருமையான திட்டங்களை அறிவித்திருப்பதை நாம் பாராட்டியாக வேண்டும்.

இந்த அரசு மத்திய அரசிடமிருந்து உதவிகளைப் பெற முடியுமா? திட்டங்களை வாங்கமுடியுமா? என்று சொல்கின்ற நேரத்தில், இந்த அரசு மத்திய சர்க்காருக்கு அதிக அதிகாரங்கள் இருப்பதால் மத்திய சர்க்காருக்கு அடங்கி, தன்னுடைய உரிமைகளை விட்டுக் கொடுத்துவிடும் என்று எதிர்பார்க்கின்றவர்கள் பலபேர் இருக்கின்றார்கள். ஆனால், இந்த சர்க்காரைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய சர்க்காருக்கு அடங்கியோ, கைகட்டிக் கொண்டோ இருக்காது என்பதை நான் நிச்சயமாக உறுதியாக நம்புகிறேன். இதிலே, மாநில சுயாட்சியைப் பற்றிக் கேட்டால், மாநில சுயாட்சியைவிட, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள், 'கட்டுண்டு வாழோம், ஆனால் அதே நேரத்தில் பிரிவினை நாடோம் ; ஆனால் சமநிலையிலே இணைவோம்' என்பதற்கொப்ப, இந்த அரசு நிச்சயமாக அந்தக் கொள்கையைப் பின்பற்றும் என்பதிலே நான் உறுதியாக இருக்கிறேன்.

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1977 ஜூலை 30]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் 24 நாட்களில் எவ்வளவு பெரிய சாதனைகளைச் செய்ய முடியும் என்று பார்க்கின்ற நேரத்தில், பல்வேறு சாதனைகள் இந்த 24 நாட்களில், பல அரசுகள் செய்யத் தவறியதை, பல அரசுகள் விட்டுவிட்டதையெல்லாம் இந்த 24 நாட்களிலே இந்த அரசு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே பல் வேறு திட்டங்களையெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 9.20]

நான் அதை நினைத்துப் பார்க்கிற நேரத்தில் எனக்கு மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. நாளைக்கு ஒரு திட்டம் என்று எடுத்துக் கொண்டால் 24 திட்டங்களை அறிவித்திருப்பார்கள் என்று பார்த்தேன். ஆனால் பல திட்டங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் இன்றைக்குப் புதிதாக அறிவிக்கப் பட்டிருக்கும் திட்டங்களில் வேளாண்மைப் பொருள்கள் விற்பனையை விரிவுபடுத்துவதற்காக தனியாக இயக்குநர் அலுவலகத்தை ஏற்படுத்தி அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதே போல் தூத்துக்குடியில் மீனளக் கல் லூரிக்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். மூன்று கால்நடை வளர்ப்புத் திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஈரோட்டில் மூன்று கோடி ரூபாய் செலவில் பால் பண்ணைத் திட்டம்; வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் கமண்டல ஆற்றுக்குக் குறுக்கே நீர்த்தேக்கத் திட்டம், புதிய சர்க்கரை ஆலை ஒன்று அமைத்திட 17 லட்சம் ரூபாய், மக்களுக்குக் குடிநீர் வசதி செய்து தருவதற்கான திட்டங்கள், அரிசன பழங்குடி மக்களுக்கு இலவசக் கல்வி, இலவச புத்தகங்கள், மீனவர்கள் கடலில் சென்று இறந்துவிட்டால் 5,000 ரூபாய் தருவது, அதற்குப் பின்னால் அந்தக் குடும்பங்களுக்கு மேலும் ரூ. 5,000 உதவி, தொழிலாளர் நல வாரியம் அமைத்து தொழிலாளர்கள் தங்க விடுதி கட்டுவது, கிராமப்பகுதிகளில் மினி பஸ்கள் விடுவது, 24 வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் நடமாடும் மருத்துவ நிலையம், ஜயாயிரம் மக்கள் தொகை கொண்ட பகுதிகளில் மினி ஹெல்த் சென்டர்ஸ், ஏழைத் தமிழ்ப் புலவர்களுக்கு 75 ரூபாய் தருவது, மதுரை திருமலை நாயக்கன் மகால், இராமநாதபுரம் இராமன்ங்க விலாஸ், தரங்கம்பாடி கோட்டை ஆகியவற்றைப் பாதுகாப்பது, வேலை வாய்ப்பைப் பெருமளவில் பெருக்குவது, கிராமங்களில் நிலப்படை அமைப்பது, அரசு ஊழியர்களுக்கு 10 ரூபாய் பஞ்சப்படி வழங்கியதை 20 ரூபாயாக உயர்த்தியது, மூன்றாவது ஊதியக் குழு அமைத்தது, புதிய ஓய்வு காலத் திட்டங்களைத் துவக்கியது, 30-6-1977 அன்று முடிவுற்ற பசல் ஆண்டுக்கு வரி வசூல் தள்ளி வைக்கப் பட்டது தற்போது ரத்து செய்யப்பட்டது, சினிமா கேளிக்கை வரி குறைப்பு, உயர்ந்த தரமான சினிமாப் படங்களைத் தயாரிப்பவர்களுக்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய், பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்களுக்கு பல்கலைக்கழக நிதிக்கு குழு பரிந்துரை செய்த ஊதியம் தருவது, பிற மாநில பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ் படிக்க

1977 ஜூலை 30]

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

ஏற்பாடு செய்வது, ஆசிரியர்களுக்கு வீட்டு வசதி கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாக ஏற்படுத்துவது என்பது போன்று பல்வேறு திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் இந்த அரசு செய்கிற நேரத்தில் அரசு ஊழியர்களுக்கான பஞ்சப்படியை உயர்த்தித் தருகிற நேரத்தில் நான் ஒன்றைக் கவனிக்கிறேன். பழைய அரசு பஞ்சப்படிக்கு ஒரு உச்சவரம்பை விதித்ததை நான் மறக்கவில்லை. பல உச்சவரம்புகள் வந்தாலும் அரசு ஊழியர்களின் பஞ்சப்படிக்கும் உச்சவரம்பு வந்தது என்பதை மறக்கவில்லை. அரசு ஊழியர்களிடமிருந்து மாதம் 15 ரூபாய் பிடித்து வந்தால் 25 ஆண்டு கழித்து அவர்களுக்கு 10,000 ரூபாய் தருவது என்பது இந்த அரசு அறிவித்திருக்கும் புதிய திட்டம். இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி நேற்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் ப.உ.சண்முகம் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இந்த 4,500 ரூபாயை இந்தியன் வங்கியில் போட்டால் நீங்கள் தருகிற பத்தாயிரத்தைவிட அதிகமான தொகை தருவார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் உள்ளபடியே அதைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்தேன். அதற்குப் பின்னாலே சில பேரிடத்திலே பேசிப் பார்த்தேன். கூட்டுறவில் இருக்கும் வங்கியில் அதே பணத்தை 25 ஆண்டுகளுக்குக் கொடுத்தால் ப. உ. ச. சொன்னதைவிட அதிகமாகத் தருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். கும்பகோணத்திலுள்ள சிட்டி யூனியன் பாங்கிலே கொடுத்தால் இன்னும் அதிகமாகத் தருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதைவிட இன்னொருவர் சொன்னார்—மாண்மல்சந்த் ஜெயினிடம் கொடுத்தால் இன்னும் அதிகமாக வட்டி தருவார் என்று. அதே போல் அரசு ஊழியர்களிடமிருந்து பிடிக்கிற பிராவிடண்ட் பண்ட் பணத்தைப் பிடிக்காமல் அப்போதைக்கப் போது கொடுத்துவிட்டால் இன்னும் ஏராளமான பணம் வட்டியாகக் கிடைக்கும். எனவே, நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன், திட்டங்களை அறிவிக்கிற நேரத்தில் இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமைகளில் எந்த அளவுக்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்பதைக் கவனித்து அரசு சில திட்டங்களை சொல்லுகிற நேரத்தில் அதை வரவேற்காவிட்டாலும் இப்படி வட்டிக்கணக்கு பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை. இப்படி வட்டிக் கணக்குப் பார்த்தால் அது பிராவிடண்ட்பண்டாக இருந்தாலும், கிராகவீடியாக இருந்தாலும் வட்டிக்கு வெளியே கொடுத்தால் அதிகமாகத்தான் வரும். எனவே அரசு யோசிக்க வேண்டியது இதை வட்டிக்கடைகளுக்கே கொடுத்து விடலாமா அல்லது நாம் வைத்துக் கொள்ளலாமா என்பதுதான்.....

திரு. துரை கோவிந்தராசன் : பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன், சார். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்றுப் பேசுகின்றாரா அல்லது எதிர்த்துப் பேசுகின்றாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1977 ஜூலை 30]

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நண்பர் கொறடா அவர்களுக்கு நான் ஆதரிக்கிறேனா இல்லையா என்ற சந்தேகம். நான் இந்த வட்டிக்கணக்கைப் பார்த்துச் சொன்னதும் அப்படிப்பட்ட சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அவருக்கு நான் சொல்லக்கொள்கிறேன், நான் எப்போதும் வட்டிக் கடைகளை ஆதரித்துப் பழக்கப்பட்டவன் அல்ல, நான் அரசாங்கத் திட்டங்களை வரவேற்கிறவனே தவிர வட்டிக் கடைகளை ஆதரிக்கிறவன் அல்ல.

அடுத்து, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே கழிவுநீர்த் திட்டத் திணைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள், நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள். நான் என்னுடைய சுயநலத்தின் அடிப்படையிலே ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கழிவுநீர்த் திட்டங்களுக்காக பல கோடி ரூபாய்களை ஒதுக்கிய நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் ஏனோ தெரியவில்லை எங்கள் கும்பகோணத்தை மறந்து விட்டார்கள், அதை சேர்க்காமல் விட்டு விட்டார்கள். அதையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பழைய அரசில், முப்பது ஆண்டுகள் காங்கிரஸ் அரசு இருந்த காலத்திலே புதை சாக்கடைத் திட்டம் அங்கே பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நிறைவேற்றத் திட்டமிடப்பட்டு ஒரு பகுதியிலே நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கிறது. மற்றப் பகுதிகளிலே எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. நான் இந்த நேரத்திலே ஒன்றை கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். உலகத்திலேயே அதிகமான கொசுவுக்கும் பேர்போன இடம் கும்பகோணம் தான். ஆகவே புதை சாக்கடைத் திட்டத்திலே அந்த கும்பகோணத்தையும் மறந்து விடக் கூடாது என்று நான் நிதியமைச்சர் அவர்களைப் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொண்டு ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளலாம் என நினைக்கிறேன்.

இந்த அரசை சிலர் பலூனுக்கு ஒப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது என்றைக்காவது உடையாதா, என்றாவது யாராலாவது உடைக்கப்படுமோ, இந்த பலூன் காற்று இறங்கிப் போகாதா என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்கெல்லாம் ஒன்றைச் சொல்லக்கொள்வேன். இந்த அரசு, பலூன் அல்ல, உடையும் என்று நினைக்காதீர்கள், யாராவது உடைப்பதற்கு முயற்சித்தால் நாங்கள் உடைக்க விடுவதாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்து நிச்சயமாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று அமைகிறேன்.

*திரு. த. புல்பராஜ் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த 1977-78-ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதான எனது கருத்தை இங்கே கூற விரும்புகிறேன். கிராமங்களிலே உள்ள

[1977 ஜூலை 30]

[திரு. த. புஸ்பராஜ்]

ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கு நிரந்தரமான கட்டடங்கள் இல்லாமல், கட்டடங்கள் உள்ள இடங்களிலே போதிய வசுப்பறைகள் இல்லாமல், மாணவ மாணவிகள் எல்லாம் மரத்தடியில் உட்காருகின்ற நிலைமை இருப்பதை உணர்ந்து இந்த நிலை மாற கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிதியில் அதிகமான நிதி கிராமங்களிலுள்ள ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்குத் தேவையான கட்டட வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிசனங்கள், பழங்குடியினர், மின்தங்கிய வகுப்பினர், மீனவர்கள், கைத்தறி நெசவாளர்கள் இவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வதற்காக இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பல திட்டங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவர்களோடு, இலங்கையிலிருந்து வந்த அகதிகளுக்கும், தாயகம் திரும்பியுள்ள அவர்களுக்கும், அந்த ஏழை எளியவர்களுக்கும் நிதி ஒதுக்கி அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்த அதிகமான சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நிலத்தடி நீரை முழுமையாகப் பயன்படுத்துவதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நிலத்தடி நீரைப் பெறுகின்ற முறையில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் வெவ்வேறான நீர் மட்டத் தன்மைகள் இருக்கின்றன. அவைகளையும் கணக்கிலே எடுத்துக் கொண்டு ஒரே திட்டத்தை எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் வைத்துக் கொள்ளாமல் ஆங்காங்கே உள்ள நிலைமைகளைப் பொறுத்து இந்தத் திட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலே பாசன வசதிகளை அதிகப்படுத்த அங்கேயுள்ள குளங்களிலே உள்ள நீர்ப்பிடிப்பை அதிகப்படுத்தக் கூடிய முறையில் ஆழ் கிணறுகளை அமைத்து, மழையை நம்பி வாழ்கின்ற அந்த விவசாய மக்களுக்கு நீர் கிடைக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். கிராமங்களிலே விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உரம், பூச்சி மருந்து இவைகளை விற்பதற்கு சில கிராமங்களிலே “அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன்” மூலமாகவும், அதோடு சில தனி நபர்கள் மூலமாகவும் விற்பனை செய்கிறார்கள். அந்தத் தனி நபர்கள் இந்த “அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன்” மூலமாக விநியோகிக்கப்படுவதை எந்த எந்த வழிகளை கையாண்டு தடுக்க முடியுமோ அந்த வழிகளையெல்லாம் செய்து வருகிறார்கள்.

(முற்பகல் 9-30)

அதுமட்டுமல்லாமல், உரம், பூச்சி மருந்து முதலியவைகளில் கலப்படம் செய்து, ஏழை விவசாயிகளை ஏமாற்றி விவசாயத்தைப் பாழ்படுத்தி வருகிறார்கள். குறிப்பாக புதுக்கோட்டை

[திரு. த. புஸ்பராஜ்]

[1977 ஜூலை 30]

மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் பல அக்ரோ இன்டஸ்ட்ரீஸ் மூடப்பட்டு விட்டன என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்த நிலைமை மாற, உரம், பூச்சிக்கொல்லி மருந்து போன்ற பொருட்களைத் தனி நபர்கள் விற்பனை செய்வதைத் தடுத்து கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமும், அக்ரோ இன்டஸ்ட்ரீஸ் மூலமாகவும் விற்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலே மூன்று ஆண்டுக் காலமாக ஏராளமான விவசாயிகள் பேங்கில் கடனாகப் பெற்று பம்பு செட்டுகள் வாங்கித் தயாராக இருந்தும், அவர்களுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கப்படவில்லை. இதுபற்றி மின்சார வாரியத்தில் கேட்டால் கிரவுண்ட் வாட்டர் கிளியரன்ஸ் சர்டிபிகேட் வாங்கி வந்தால்தான் மின் இணைப்பு கொடுப்போம் என்று சொல்கிறார்கள். அது இல்லை என்றால் விதிகளின்படி கொடுக்க வழி இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திற்கு மின் இணைப்பு கொடுப்பதைப் பொறுத்தவரையிலும் மின் இணைப்பு கொடுப்பதற்குள்ள இந்த விதியை மாற்றி இணைப்பு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய ஆலங்குடி தொகுதியில் பல கிராமங்களுக்கு பஸ் போக்குவரத்து வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆலங்குடியினருந்து கொத்தமங்கலம், கருக்காசூரிச்சி, கருப்பட்டிப்பட்டி, நெடுவாசல், வேங்கடகூழம், குளவாய்ப்பட்டி ஆகிய கிராமங்களுக்கு உடனடியாக பஸ் போக்குவரத்து வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய ஆலங்குடி தொகுதியில் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் மிகக் குறைவாக உள்ளன. வடகாடு, சேந்தாங்குடி, குளவாய்ப்பட்டி, தாந்தானி, வெட்டன்விடுதி, வெல்லத்திரா கோட்டை ஆகிய கிராமங்களில் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களை அமைத்துத் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முடிவாக, தாய்க்குலத்தின் மீது மிகுந்த அக்கறை கொண்டுள்ள இந்த அரசு, சமுதாயத்தில் பொருள் இல்லாமல், தங்கள் வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்ள வழியில்லாமல் இருக்கும் தாய்க் குலத்திற்கு ஒரு நல்ல வழியைச் செய்ய வரதட்சிணை ஒழிப்பு முறையைத் தீவிரமாக அமல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்தின் முன்பாக நமது நிதியமைச்சரவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கின்ற 1977-78-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மேல்

1977 ஜூலை 30] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா.]

சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பளித்தமைக்காக உங்களுக்கு நன்றியை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். நிதிநிலை ஆண்டறிக்கை என்பது அரசியலமைப்புச் சட்டம் 202-ஆவது பிரிவின்படி கட்டாயக் கடமையாக்கப்பட்டிருக்கிறது. சட்டசபைத் தேர்தல் என்பதும், இதுபோன்ற நிதிநிலை அறிக்கைகளை விவாதிப்பது என்பதும் ஜனநாயகத்தில் நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற உரிமைகளாகும். ஆனால் கடந்த கால நிலைமைகளைப் பார்க்கும்பொழுது அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் 42-ஆவது திருத்தத்தைப்பற்றி நாடு நன்றாக அறியும். 42-ஆவது திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தவர்கள் சர்வாதிகாரத் திற்கு அடிகோலும் நடவடிக்கைகளை எடுத்தார்கள். ஜனநாயக உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டு, கூட்டாட்சித் தத்துவத்திற்கு சாவுமணியடித்து, அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் உண்மையான உருவத்தைச் சீர்குலைத்த நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் நாட்டு மக்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் ஜனநாயக உணர்வு கொண்ட மக்கள் அந்த சர்வாதிகார எண்ணத்தை வீழ்த்தி இன்றைக்கு ஜனநாயக ஆட்சி மத்தியில் ஏற்பட்ட காரணத்தினால் இன்றைக்கு இதுபோன்ற விவாதங்களை நடத்துவதற்கு நமக்கு வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது. ஒருவேளை அந்தப் பழைய ஆட்சியே தொடர்ந்து இருந்திருந்தால் இதுபோன்ற விவாதத்தை நாம் பார்த்திருக்க முடியாது. அரசாங்க உத்தரவின் மூலம், “அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ஆர்டர்” மூலம் பட்ஜெட்டை நிறைவேற்றி இருப்பார்கள் என்றுதான் நம்புகிறேன். இந்த வாய்ப்பை நமக்குக் கொடுத்த ஜனநாயக உணர்வைக் கொண்ட மக்களுக்கு நன்றி செலுத்த நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

நம்முடைய நிதியமைச்சரவர்கள் அனுபவம்வாய்ந்த அரசியல்வாதி. பல ஆண்டு அறிக்கைகளைப் பற்றி பாராளுமன்றத்தில் விமர்சனம் செய்திருக்கக் கூடியவர்கள். சில நேரங்களில் கடுமையாக விமர்சனம் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் புரட்சிகரமான சோஷலிசத் திட்டங்களெல்லாம் அறிவிக்கப்படும் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அப்படி எந்தவிதமான அறிவிப்பும் இல்லை என்பதை பார்க்கும்பொழுதுதான் வேதனையாக இருக்கிறது. நம்முடைய நிதியமைச்சரவர்கள் தங்களுடைய நிதிநிலை அறிக்கையைத் துவங்கும்பொழுது சற்றுத் தயக்கத் தோடும், அச்சத்தோடும் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்—ஆங்கிலத்திலே சொல்ல வேண்டுமானால், “with an apologetic tone” ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். நான் நம்முடைய நிதியமைச்சரவர்களின் திறமையைச் சந்தேகிக்க மாட்டேன், அவரால் பட்ஜெட் தயாரிக்க முடியாது என்று சொல்ல மாட்டேன். நான் எண்ணுவது, நான் நம்புவது என்னவென்றால் நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் புரட்சிகரமான திட்டங்களைக் கொண்டு வர முடியவில்லை என்பதை அவர்கள் உணர்கிறார்கள், இருக்கின்ற சூழ்நிலைகளை உணர்கிறார்கள், நிலைமைகளைச் சந்திக்கிறார்கள்,

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1977 ஜூலை 30]

கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற முடியவில்லையே, மக்களுடைய கஷ்டங்களைப் போக்க முடியவில்லையே என்று உணர்கிறார்கள், அதிகாரம் மத்திய அரசாங்கத்தில் தேங்கியிருக்கும் நிலைமைகளை உணர்கிறார்கள் என்றுதான் நான் நம்புகிறேன். ஏனென்று சொன்னால் இன்று விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்றால் மத்திய அரசாங்க அதிகாரத்தைத் தான் பயன்படுத்த வேண்டும். பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டமானாலும் மத்திய அரசாங்கத்தை எதிர்நோக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவைகளுக்கெல்லாம் போதிய அதிகாரங்கள் இல்லையென்பதை நிதியமைச்சர் உணர்கிறார் என்று நம்புகிறேன். மாநில அரசு உரிய அதிகாரம் இல்லாத அமைப்பு என்பதை அவர் தெரிந்து கொள்கிறார் என்று நம்புகிறேன். நம்முடைய நிதியமைச்சர் சட்ட மேதை ஸெதெல்வாட்டை துணைக்கு அழைக்கிறார் என்று கருதுகிறேன். அவர் கருத்துக்களை நான் முழுக்க முழுக்க ஏற்றுக் கொள்கிறேன். நிதியமைச்சர், ஸெதல்வாட் கருத்துக்களை மேற்கோள் காட்டினார்கள். ஆனால் அதோடு நின்றுவிட்டார்கள். மாநிலங்கள் நியாயமான அதிகாரங்களைப் பெறுவதற்காக அண்ணா அவர்களின் மாநில சுயாட்சி அல்லது ஆளுங் கட்சியின் மாநிலங்களுக்குத் தேவையான அதிகாரங்களைப் பெற மேற்கொண்டு என்ன நடவடிக்கையை எடுக்கப் போகிறார்கள் என்பதை நாங்கள் மிகுந்த ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மாநிலங்களுக்கு அதிகாரங்கள் தேவை என்று பல பேர் வற்புறுத்தினாலும் அந்தக் கருத்துக்கு உயிருட்டிய பெருமை அண்ணா அவர்களைச் சார்ந்தது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இன்று பல்வேறு அரசியல் தலைவர்களும் அந்தக் கருத்துக்கு வலுவூட்டித்தான் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். காஷ்மீர் பிரதமராக உள்ள ஷேக் அப்துல்லா அவர்கள் சமீப காலத்திலே ஐதராபாத்திலே பேசும்பொழுது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

While addressing pressmen under the auspices of the Hyderabad district unit of Andhra Pradesh union of the working journalists, he said:—

‘There was now a great deal of concentration of power at the Centre as a result of which States like Tamil Nadu feel that they have been crippled.

Concentration of power in the hands of the Centre had somewhat crippled the States to deal with their own problems. While the Centre should look into the integrity and security of the country, it should ease its grip in other matters.’

என்று கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதேபோல், சமீப காலத்திலே மேற்கு வங்கத்து முதலமைச்சராகிய திரு. ஜோதிபாக அவர்கள் மத்திய மாநில உறவுகளைப் பற்றிச் சொல்லி,

1977 ஜூலை 30] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களை வற்புறுத்தி இருக்கிறார்கள். அந்தக் குறிப்பையும் நிதியமைச்சர் கவனித்திருப்பார் என்று நம்புகிறேன். 11—7—1977 அன்று திரு. ஜோதி பாசு அவர்கள் சொல்லிய கருத்து என்னவென்றால்,

Eventhough the structure of the Indian political set up was federal in concept, in effect it was unitary. The result was the States were dependent for almost everything on the Centre.

He did not think it was possible to build up a strong country by concentrating all powers in the hands of the Central Government and reinforcing the police or the navy.
என்பதாகும்.

மாநில அதிகாரங்கள், decentralisation of powers என்பது பரவலாகப் பேசப்படுகின்ற இன்றைய சூழ்நிலையிலே நம்முடைய நிதியமைச்சரை நான் கேட்டுக்கொள்வது மாநிலங்களுக்கு அதிகாரங்கள் பெற அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும்; முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான்.

அடுத்து, தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய நிதி அமைச்சர் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்த பட்ஜெட்டிலே, டெஃபிஸிட் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். சுமார் ரூ. 25 கோடி அளவுக்கு டெஃபிஸிட் என்று நிதியமைச்சரவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் “இந்து” பத்திரிகையைப் பார்க்கும்போது அவர்கள் ‘காப்பிடல் டெஃபிஸிட்’ ரூ. 69.70 கோடி என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நேற்றைக்குக் கூட பத்திரிகையிலே செய்தி வந்திருக்கிறது.

Among the short-term measures suggested is the need to reduce deficit financing by the States to the minimum and the Centre has already written to the States reminding them of their responsibility to ensure this.

என்று ‘டெஃபிஸிட் மினிமைஸ’ பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்குள்ளே நான் செல்ல விரும்பவில்லை.

நம்முடைய நிதியமைச்சரவர்கள் சில இடங்களிலே வரி விதிப்பிலே சலுகைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவை வரவேற்கத்தக்கது என்றாலும்கூட, நம்முடைய நிதியமைச்சரவர்கள் ‘பிஷன்ஷியல் ரிசோர்ஸஸ்’ பற்றி, ‘நாஷனல் பிளானிங் கமிஷன்’, ‘பிஷன்ஸ் கமிஷன்’ ஆகியவற்றோடு பேசும்போது அவர்கள் பதில் எவ்வளவு கசப்பாக இருக்கும் என்ற அனுபவத்தைப் பெற இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த நிலைமையை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புவதற்குக் காரணம்,

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1977 ஜூலை 30]

‘பிளான்ஸ் கமிஷன்’, ‘நாஷனல் பிளானிங் கமிஷன்’ ஆகியவற்றோடு நீங்கள் விவாதிக்கும்போது, நம்முடைய உரிமைகளை நிலைநாட்ட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சமீபகாலத்திலே, 7-வது ‘பிளான்ஸ் கமிஷன்’ நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார், 7-வது ‘பிளான்ஸ் கமிஷனை’ ஜஸ்டிஸ் ஷெலாட் தலைமையில் நியமித்திருக்கிறது. அந்த பிளான்ஸ் கமிஷன், அரசமைப்புச் சட்டப்படி மாநில மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய நிதிநிலைமைகளைப் பங்கிடுவதற்காக, வழிவகைகளை வகுத்திடுவதற்காகச் செயல்பட இருக்கிறது.

(முற்பகல் 9-40.)

இதற்கு முன்னாலே ஒரு பைனான்ஸ் கமிஷன் நியமித்தார்கள். 6-வது நிதிக் கமிஷன். அந்த பைனான்ஸ் கமிஷனுக்கு ஒரு அரசியல்வாதியைத் தலைவராகப் போட்டார்கள். முதலமைச்சர் பதவி இழந்த ஒருவரை “அக்காமோடேட்” செய்வதற்கு அவரைத் தலைவராகப் போட்டார்கள். அந்த பைனான்ஸ் கமிஷனிடத்தில் அன்றைக்கு இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, மாநில உரிமைகளை நிலைநாட்ட, மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நியாயமான நிதிகளைப் பற்றியும் ஒரு மெமோரண்டம் கொடுத்தோம். மாநில உரிமைகள், நியாயமான உரிமைகள் காப்பாற்றப்படும் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் நியாயமான உரிமைகள் காப்பாற்றப்படவில்லை என்பதில் நாம் ஏமாற்றம் அடைந்தோம். ஆனால் இன்றைக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற நிதிக் கமிஷன் ஒரு நீதிபதியைத் தலைவராகக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த நீதிபதிக்கு அவருக்குக் கிடைக்க வேண்டிய உரிமைகள் கிடைக்கவில்லை என்று ஒரு கருத்து இருக்கிறது. எனவே, உரிமை என்றால் என்ன, உரிமை கிடைக்கவில்லை என்றால் எவ்வளவு வேதனையாக இருக்கும் என்று அவர் புரிந்து கொண்டிருப்பார் என்று நினைக்கிறேன். எனவே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிதிக் கமிஷன் மூலம் நியாயமானவைகளை வற்புறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் நிதி அமைச்சருக்கு வேண்டுகொள் விடுவது நிதிக் கமிஷன் முன்னாலே நம்முடைய அரசாங்கத்தின் கருத்துக்களை வைக்கும்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களைக் கலந்து ஆலோசித்து அவர்களுடைய அனுபவபூர்வமான கருத்துக்களைக் கவனத்தில் கொண்டு, ஏகோபித்த கருத்தை, நிதிக் கமிஷன் முன்பு வைப்பார்களானால் அது தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு நன்மையாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்த நாட்டில் “எமர்ஜன்சி எர்சஸஸ்” பற்றி விசாரணை செய்வதை நாம் பார்க்கிறோம். மத்திய அரசாங்கத்திலும் ஒரு குழு இருக்கிறது. மாநில அரசாங்கத்திலும் அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டு, நடைபெற்ற எக்சஸ்களைப் பற்றி விவரங்களை

1977 ஜூலை 30] [திரு. எஸ். ஜே.சாதிக் பாட்சா]

சேகரிக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ இந்த அரசாங்கம் அதைச் செய்யவில்லை. அதனால் இங்கே நடைபெற வில்லை என்று சொல்ல முடியாது. இங்கே மத்திய சிறைச்சாலையிலே நடைபெற்ற கொடுமைகளைப் பற்றி விசாரணை நடைபெற்று வருகிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கலைக்கப்பட்ட பிறகு பல கொடுமைகள் நடந்திருக்கின்றன. உதாரணமாக நீலகிரி மாவட்டத்தில் 1,000 பேருக்கு மேல் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே எம். ஏ. பட்டதாரி—பகுத்தறிவாளர் கழக உறுப்பினர்—ஒருவரை காவல் நிலையத்தில் வைத்து, மேஜையை வாயால் கவ்வச் சொல்லிக் கடுமையாக அடித்திருக்கிறார்கள். அதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. அதேபோல பல நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் கொடுமைப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

உருமலைப் பேட்டை தொகுதியிலே தேவனார் புதூர் என்ற ஊரிலே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் செயலாளர் திரு. திருமலை சாமி என்பவரை, அங்கே இருந்த காங்கிரசார் நூண்டிவிட்டு, உள்ளூர் காவல் நிலையத்தில் அடித்தால் பீதி ஏற்படும் என்று கருதி, அவுட் ஆப் ஜூரிஸ்டிக்ஷன், வெளியே கொண்டு சென்று கோமங்கலம் என்ற காவல் நிலையம் கொண்டு சென்று நிர்வாக மாக்கி கொடுமைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவருக்கு உடம்பெல்லாம் வீங்கி இருந்தது. ஒரு வாரத்திற்குப் பின் நான் போய் அவரைப் பார்த்தபோது அவருடைய நிலைமை அவ்வளவு மோசமாக இருந்தது. அதுபற்றி ரிப்போர்ட் செய்யலாம் என்றால் அவர்கள் முன் வர பயந்தார்கள். அந்த நிலைமையை இன்றைக்கு அரசு பார்த்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட்டிலே பாசன வசதிபற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் அதை முழுக்க முழுக்க வரவேற்கிறேன். கிட்டத்தட்ட 35,000 ஏக்கர்களுக்குப் போதிய பாசன வசதி செய்வதாகச் சொல்லுகிறார்கள். கோவை மாவட்டத்தில் பரம்பிக் குளம்-ஆளியாறு திட்டம் ஏற்கனவே சேர்ந்து, கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம் ஏக்கருக்கு மேலும் பயன்படும் விதத்தில், அதிகாரிகளுடைய ஆலோசனைகளைப் பெற்று, ஆழ்ந்து பரிசீலித்து அதன் பிறகு அந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக பாசன வசதி பெருக வேண்டுமென்று உத்தரவுகள் போடப்பட்டன. உத்தரவுகள் போடப்பட்டது மாத்திரம் அல்ல, உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. ஆனால் நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கலைக்கப்பட்ட பிறகு, உள்ளூரிலே உள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள் தங்கள் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி அதை நடைபெறாமல் தடுத்து இருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் திரு. கந்தசாமி அவர்கள் கூட இந்த திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். எனவே, அந்தத் தடையை நீக்கி நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களே கூட முழு மனதோடு வரவேற்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1977 ஜூலை 30]

அடுத்து நம்முடைய மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கார்ப்பரேஷன் தேர்தல் நடைபெறும் என்று மேல் சபையில் தெரிவித்தார்கள். சென்னை மாநகரத்திலே இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவன் என்ற முறையிலே அதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் இந்த மன்றத்தில் பேசும்போது திட்டவட்டமாகச் சொல்லவில்லை. மேல் சபையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் முக்கியமான பிரச்னை மக்கள் தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய அமைப்பு கார்ப்பொரேஷன், ஸ்லம் கிளியரன்ஸ் போர்டு, அவுசிங் போர்டு, எலெக்டிரிசிட்டி போர்டு ஆகியவற்றுடன் அதிகமாகத் தொடர்பு கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்கு என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த கிரியப்பா சாலை, கோடம்பாக்கம் கிராமத் தெரு, ரங்கோன் வீதி, ஆல் தோட்டம், ஆஸ்டின் நகர், பத்திரிகரை, போக் ரோடு, தோமையப்பன் வீதி, புஷ்பா நகர் போன்ற இடங்களில் இருக்கின்ற நிலைமைகளைக் கவனித்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அதிகாரிகள் முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு மக்கள் அதிகாரிகளோடு அடிக்கடி தொடர்பு கொள்வதற்குக் கஷ்டமாக இருப்பதால் இந்த கார்ப்பொரேஷன் அவுசிங் போர்டு, ஸ்லம் கிளியரன்ஸ் போர்டு, எலெக்டிரிசிட்டி போர்டு ஆகியவற்றோடு தொடர்பு கொள்வதற்கு ஒரு “கன்சல்டேடிவ் கமிட்டி” போன்ற அமைப்பை அமைத்து, அது மாதம் தோறும், மக்கள் பிரதிநிதிகள், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் சந்திப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 10 ஆயிரம் சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிக்க இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். இதை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். தொழில்களை ஆரம்பிப்பதில் உள்ள கஷ்டம் என்னவென்றால் அதற்குத் தேவையான நிதி கிடைப்பதில்லை. கிடைத்தாலும் காலதாமதமாகக் கிடைக்கிறது. “நேஷனலைஸ்டு பாங்கி” கள், “பைனான்ஷியல் இன்ஸ்டிடியூஷன்” பல வேளைகளில் இந்தத் தொழில்களைத் துவங்க உதவியாக இருப்பதற்கு பதிலாக காலதாமதம் செய்கிற நிலைமைகளைப் பார்க்கிறோம். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் ஒரு தொழிலதிபர், ஒரு “ஸ்மால் ஸ்கேல் ஆண்ட்ரபுரூனர்” “மொசைக் டீல்ஸ்” தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பது சம்பந்தமாக ஒரு விண்ணப்பத்தை நம்முடைய தொழில் இலாகாவிற்குக் கொடுத்திருக்கிறார். “will be reviewed after six months” என்று அந்த விண்ணப்பம் வாபஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விண்ணப்பம் திரும்பி வந்தவுடன், நான் அவருக்குச் சொன்னேன் “டி.ஐ.சி.சி.-க்கு ஒரு கடிதம் எழுதுங்கள். நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று. அவரும் கடிதம் எழுதினார். உடனடியாக பதில் வந்தது. எப்படி, என்றால் எந்தவிதமான விளக்கங்களும் கொடுக்காமல் மறுத்து

1977 ஜூலை 30] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

விட்டார்கள். அதைப் பற்றி மேலும் அந்த “ஆண்ட்ரபுருன்” நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார். நான் சொல்வது அதிகாரிகள் ஒரு நெகடிவ் “அப்புரோச்” சில் வாரியம் செய்கிறார்கள். வந்ததும் உடனடியாக டிஸ்போஸ்ஸல் செய்கின்ற தன்மையில் செயல்படுகின்றார்களே தவிர நிலைமைகளைக் கவனித்து எப்படிச் செயல்பட வேண்டுமென்று காரியம் செய்வதில்லை. எனவே அரசு இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இன்னும் இரண்டு, மூன்று மாதங்களில் முஸ்லீம்களில் பல பேர் ஹஜ் யாத்திரை போக இருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் புனித யாத்திரை செய்பவர்களுக்குப் போதுமான அநுமதி கிடைப்பதில்லை. பாஸ்போர்ட் வெளிநாட்டு அநுமதி கிடைப்பதில்லை. இதில் அரசு போதுமான கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மத்திய அரசு சொல்வது “பாபுலேஷன் பேசிஸ்”-சில் கொடுக்கிறோம் என்கிறார்கள். அப்படி பாபுலேஷன் பேசிஸில் கொடுப்பது என்பது நியாயமானது அல்ல என்பதை நாங்கள் வற்புறுத்தி வருகிறோம். எனவே அந்தக் குறையைப் போக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மாதிரிமல்ல. நமது சென்னைத் துறைமுகம் முக்கியமான ஒரு துறைமுகம். இங்கே இருந்தும் கூட அந்த யாத்திரைக்குப் போவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. பம்பாய்த் துறைமுகத்தின் மூலம் தான் அந்நிய நாட்டுக்கு சென்னையைச் சேர்ந்தவர்கள் நம்முடைய யாத்திரீகர்கள் யாத்திரை செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நான் இதைப் பற்றி கன்சல்டேடிவ் கமிட்டி, ஹஜ் கமிட்டி, சென்ட்ரல் கமிட்டியிடத்தில் பேசினேன். அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்றால் “இன்டர்நேஷனல்” ரெகுலேஷன் இருக்கிறது. அந்த ரெகுலேஷன் அடிப்படையில் பம்பாய்த் துறைமுகத்தின் மூலம் தான் செல்ல முடியும் என்று சொன்னார்கள். இந்த அரசு எப்படியாவது இந்த “இன்டர்நேஷனல் ரெகுலேஷன்”-ஐ நம்முடைய சென்னைத் துறைமுகத்திற்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படிச் செய்தால் நம்முடைய தென் மாநிலத்தைச் சேர்ந்த தமிழ்நாடு, ஆந்திரா, கேரளம், கர்நாடகம் ஆகிய மாநிலங்களைச் சேர்ந்த யாத்திரீகர்களுக்கு மிகுந்த உதவியாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து சேல்ஸ் டேக்ஸ்சை ஒரு முனை விற்பனை வரியாக மாற்றி அமைத்து இருப்பதை வரவேற்கிறேன். நம்முடைய நிதி அமைச்சர் சில பொருட்களின் மீது இருக்கின்ற பல முறை விற்பனை வரியை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக நிதியமைச்சர் பட்டுஜட் சமர்ப்பித்த பிறகு சில சலுகைகளை வழங்குவதை பழக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நிதியமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்ள

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1977 ஜூலை 30]

விரும்புவது, இப்போது நாட்டுச் சர்க்கரைக்குப் போடப்பட்டிருக்கும் வரியை விலக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்த மின்சாரத்தைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நான் பத்திரிக்கையிலே பார்த்தேன். நம் முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களும், பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களும் கேரளம், கர்நாடகம் ஆகிய மாநிலங்களை சேர்ந்த அமைச்சர்களுடன் மின்சாரத்தைப் பங்கிட்டுக் கொள்கிற விஷயமாகப் பேசப் போவதாக நான் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். அதிலே இருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால் தமிழ்நாட்டில் ஏதோ அதிகமாக மின்சாரம் இருப்பது போலவும், அதை மற்ற மாநிலங்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு ஓரளவு அதிகமாக இருப்பது போலவும் ஒரு எண்ணம் ஏற்பட்டு விடும் என்று நான் அச்சப்படுகிறேன். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் மின்சாரத்தில் நம்முடைய மாநிலம் ஒரு “டெபிசிட் ஸ்டேட்”. நம்முடைய மாநிலத்திற்குப் போதுமான மின்சாரம் இல்லாத குறை. குறிப்பாக இடிக்கி ப்ராஜெக்ட்டில் உற்பத்தியாகிற மின்சாரத்தில் இருந்து கேரளத்திற்குத் தேவையான மின்சாரம் போக மிச்சத்தைத் தமிழ்நாட்டிற்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று, அவர்களுடைய “என்டயர் சரப்பளஸ்”-ஐ நம்முடைய மாநிலத்திற்குத் தர வேண்டுமென்ற ஒரு ஒப்பந்தத்தைச் செய்திருக்கிறோம். அந்த ஒப்பந்தத்தின் மூலம் நமக்கு ஓரளவிற்கு இன்றைக்கு நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மனிதாபிமான அடிப்படையில் மற்ற மாநிலங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதைப் பற்றி ஆட்சேபணையில்லை. ஆனால் நியாயமான ஒப்பந்த அடிப்படையில் கிடைக்கிற மின்சாரத்தை நாம் இழந்து விடக் கூடாது என்பதைத்தான் நான் வற்புறுத்தித் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[முற்பகல் 9-50]

அடுத்து, நான் சொல்ல விரும்புகிற முக்கியமான பிரச்சினை என்னவென்றால் மொழிப் பிரச்சினைதான். இன்றைக்கு மொழிப் பிரச்சினை ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையாக வாதாடப்படுகிறது. இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டம் ஆரம்பித்தவுடன் நமது முதலமைச்சருக்கு இந்தியப் பிரதமர் கடிதம் எழுதியிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறதே, அது என்ன கடிதம் என்று கேட்டோம். அதற்குப் பதில் வரவில்லை. இன்றைக்குத் தொடர்ந்து அதுபற்றி பேசப்படுகிறது. அரசாங்கத்தின் கொள்கை இருமொழிக் கொள்கைதான் என்பது திட்டவட்டமாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தாலும் சந்தேகம் ஏற்படத்தக்க வகையில் சூழ்நிலை இருக்கிறது.

27-7-1977 அன்று கேரள மாநிலத்தைச் சேர்ந்த நம்பூதிரிபாட் அவர்கள்

The C.P.M. leader was sharply critical of the insistence of some people including Central Ministers about the supremacy of Hindi over other Indian languages.

1977 ஜூலை 30] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

He warned that if attempts to impose Hindi were not given up, there might be repetition of the explosion which shook the country in 1965.

For all that I learn something has started happening, he said. There were sufficient portends in his view.

It was not for nothing that the Tamil Nadu Chief Minister had spoken about the imposition of Hindi and it was even referred to in the Governor's Address.

என்று இந்த அளவுக்குச் சொல்லியிருக்கிறார். இன்னொரு மாநிலத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் சொல்கிற அளவு நமது மாநில முதலமைச்சர் அவர்களோ, நிதி அமைச்சர் அவர்களோ சொல்லவில்லை என்கிற அளவில் சந்தேகம் வருகிறது என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இறுதியாக நான் சொல்ல விரும்புவது அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளைக் கோடிட்டுக் காட்டும் விளக்க உரையாக இருப்பது பட்ஜெட். ஆனால் இந்த பட்ஜெட்டில் தொழிலாளர்கள் கொள்கை என்ன; தொழில் கொள்கை என்ன, மூடப்பட்ட ஆலைகளைத் திறப்பதற்கான விளக்கம் என்ன ஆகிய எதுவும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. இந்த ஆட்சி வந்தால், புரட்சி வெடிக்கும், புதுமை பூத்துக் குலுங்கும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இதில் புரட்சியும் இல்லை, புதுமையும் இல்லையென்று தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம் : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1977-78 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றி எங்களது கட்சியின் கருத்தை—பொதுவான கருத்தை—சுருக்கமாகச் சொல்லி முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பின்னர் மானியக் கோரிக்கைகள் வரும்பொழுது, விவரமாகப் பேச வாய்ப்பு இருக்கிற காரணத்தினால், அப்போது அவை பற்றிய கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்ற முறையில் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை முதலில் தெரிவிக்கிறேன்.

உங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தம் உரையில் பற்றாக்குறையை மூன்று விதமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். முதலில் 30 கோடிக்குச் சிறிது அதிகம் என்றும், அடுத்து 18.6 கோடி என்றும், பின்னர் 5.7 கோடி சேர்த்து மூன்று விதமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு திட்டத்தின் இறுதியில், எந்த அளவுக்குப் பற்றாக்குறை இருக்கும் என்று நமக்குத் தெரியாது. இதை ஏன் முதலில் தெரிவிக்கிறேன் என்றால் மக்களிடத்தில் சொன்னவற்றையும் நிறைவேற்ற வேண்டும்; புது வரிகளும் போடக் கூடாது, மத்திய அரசு எவ்வளவு நிதி ஒதுக்குகிறது என்பதையும் கொண்டு மிகச் சிரமப்பட்டு பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாகத் தயாரிக்கிறார்கள்.

[திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம்] [1977 ஜூலை 30]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை)

உங்களுக்குத் தெரியும். மத்திய அரசிடம் இருந்து நமக்குரிய நிதியைப் பெறுகிற தன்மையை இந்த அரசு நாடுகிறது. அதற்கான ஆலோசனைகளைக் கூறுகிறபோது, இந்த அரசு எடுக்கிற நடவடிக்கைகள் அனைத்திலும் எங்கள் கட்சி ஒத்துழைக்கும், அரசு அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அது பற்றி பலபேர் பேசிவிட்டார்கள். தமிழ்நாட்டில் நாம் எந்த முறையைக் கையாள வேண்டுமென்பது பற்றி நான் ஆலோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஏனென்றால் நாம் மூடப்பட்ட சில மில்களை எடுத்துக்கொள்வது பற்றி ஆலோசிக்கிறோம்.

திரு. ஆர். கே. எஸ். தண்டபாணி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், உறுப்பினர் தம் இடத்திலிருந்து பேசாது, இடம் மாறிப் பேசுகிறார். அப்படிப் பேசலாமா?

திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம் : இடம் மாறிப் பேசவில்லை, கொள்கையும் மாறவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவருக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள முறையான இடத்தில் இருந்துதான் பேசுகிறார்.

திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம் : வியாதி அடைந்த மில்களை, பஞ்சாலைகளை, எடுத்துக்கொள்ள அரசாங்கம் ஆலோசிக்கிறபோது, நிதி நிலை பற்றி வரக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோடானுகோடி ரூபாய் ஏற்கனவே சம்பாதித்திருக்கக் கூடிய பஞ்சாலைகள் தமிழ்நாட்டில் ஏராளமாக உண்டு. அன்னிய நாட்டுக்குச் சொந்தமான கம்பெனிகளோடு கூட்டு வைத்திருக்கக் கூடிய பஞ்சாலைகளும் உள்ளன. நமது வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ள தைரியமாக அண்ணையிலம் வழி நின்று, தமிழ்நாட்டுக் காரியங்களில் மத்திய அரசு குறுக்கிடக்கூடாது என்று வற்புறுத்தும் அதே நேரத்தில், அதே வழியைப் பின்பற்றும் முறையில், கட்டாயம் இந்தப் பஞ்சாலைகளை எடுத்துக் கொள்வதில் இந்த அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்றும், அதற்கான மசோதா வினைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உத்தரப்பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களில்கூட கரும்பாலைகளை அரசு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் சர்க்கரை ஆலைகளை அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நிதி வருவாயைப் பெருக்க என பல ஆலோசனைகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் மேல் கட்சிப் பிரதி கட்சி வாதங்கள் சட்ட சபையில் நடந்துள்ளன. அங்கே. ஆகவே, தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற சர்க்கரை ஆலைகளை

1977 ஜூலை 30] [கூத்தகுடி திரு. ச. சண்முகம்]

அரசே எடுத்து நடத்தும் முறையில் ஒரு மசோதா கொண்டு வந்து அதற்கு அங்கீகாரம் கேட்போம். அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இங்கு சொன்னதைப் போல் தேசியவுடைமையாக்குவதில் பின்வாங்காது என்று சொன்னதிற்கொப்ப இதற்கான அனுமதியை மத்திய அரசிடம் கேட்டுப் பெறுவோம் என்ற முறையில் போராட்ட வேண்டும்.

டிரான்ஸ்போர்டை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதில் லாபம் கிடைத்துக்கொண்டு வருகிறது. நமது நிதிவசதியை மேலும் பெருக்க அதில் இன்னும் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஒரு சின்ன உதாரணம் கூறுகிறேன். தாயம்மன்கோவில் திருவிழா நடக்கிறது. முன்பு ஜெயவிலாஸ் கம்பெனிதான் ஸ்பெஷல் பஸ் விடுவார்கள். தனியார் கம்பெனி பஸ் விடவேண்டியதில்லை என்று மாவட்ட கலெக்டர் கருதி பி.ஆர்.டி. பஸ் விடப்பட்டு நான்கு நாட்களில் 56,000 ரூபாய் மிச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் பல திருவிழாக்கள் நடைபெறுவதால், அரசாங்கத்தின் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளும் விதத்தில் இந்த மாதிரி பஸ்களை உபயோகித்தால் பெரிய அளவிற்கு தொகை இல்லாவிட்டாலும் ஒரு கோடி ரூபாய் அளவிற்காவது எட்ட முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காண்ட்ராக்ட் முறை ஒழிக்கப்பட வேண்டும். பணத்தை பெர்சென்டேஜ் கணக்கில் அதிகாரிகள் பிரித்துக் கொள்வதைப் பற்றி அதிகமான விவரங்களில் நான் புகவில்லை. அது ஊழலுக்கு இடம் தருகிறது. திருப்பத்தூரில் ஒரு உயர்நிலைப்பள்ளி கட்டியிருக்கிறார்கள். ஐந்தாறு வருடங்களாகின்றன. இப்போது பள்ளியில் செங்கல்லை உருவி எடுக்கலாம். நடைமுறையில் இப்போது பிள்ளைகள் இருப்பதற்கு கீற்றுக் கொட்டகை ஒன்று கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அப்பள்ளி கட்டுவதற்கு ரூ. 35,000 நன்கொடை கொடுத்த ஆறுமுகம் பிள்ளை — சீதம்மாள் நாகராஜன் வகையருக்கள்தான் — அந்த ட்ரஸ்டியே — இப்போது அந்தக் கொட்டகையையும் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதுபோன்ற ஏராளமான சர்க்கார் கட்டிடங்கள், பாலங்கள் போன்றவை மக்கள் பீதியடையக் கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன. ஆகவே, இந்தக் காண்ட்ராக்ட் முறை ஒழிக்கப்படுவதால் ஏராளமான ரூபாயும் மிச்சப்படும். எனவே இதற்கு முதல் இடம் அளிக்க வேண்டும். இதை நிதியமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டிருந்தால் இந்த அளவிற்கு நிதிப்பற்றாக்குறை இருந்திருக்காது.

அடுத்து, இந்த நிதி ஒதுக்கீடுபற்றி எங்கள் கருத்தைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். வேளாண்மைத்துறைக்கு முதல்த் இடம் கொடுப்பது வரவேற்கத்தக்கது என்றாலும் வேளாண்மைத்துறைக்கு நாம் எந்த அளவிற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறோம் என்பதைப் பார்க்கும்போது — ஒப்புவமை பார்த்தால் — அது போதாது என்ற மனோபாவம்தான் பொதுவாக ஏற்படுவது இயல்பு. நீங்கள் படித்துப் பார்த்திருக்கலாம். கழிவு

[திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்] [1977 ஜூலை 30]

நீர் அகற்றுவதற்குற்காக இருபது கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கொசுக் கடித் துன்பத்தைப் போக்க ஏன் இவ்வளவு தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்று நான் கேட்கவில்லை. ஆனால் அதோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, நீர்ப் பாசனத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை எவ்வளவு என்று பார்த்தால் — கழிவு நீர் அகற்றுவதற்கு இருபது கோடி ரூபாய், குடிதண்ணீருக்காக ஆறு கோடி ரூபாய் என்று சொன்னால் குடிதண்ணீருக்குள்ள முக்கியத்துவத்தை அரசு அறிந்திருந்தாலும் நடைமுறையில் கொசுக்கடித் துன்பத்தை அகற்றத்தான் முதல் ஏற்பாடு இருக்கிறது என்று எடுத்துக் காட்டுவது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். தொழில் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் நிச்சயமாக தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் தொழில்துறை முன்னேற்றம் நிரந்தரமாக வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கமுடியாது. தொழில்கள் வளர நாம் அதிகமான முறையில் ஆர்வம் காட்டாவிடில் நாம் முன்னேற்றம் அடைய முடியாது. இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் கொடுத்திருக்கக்கூடிய இந்தப் புத்தகத்தில் ஒரு வட்டப் படம் போட்டிருக்கிறார்கள். அது கடலில் கரைத்த பெருங்காயம் மாதிரி இருக்கிறது. 13 கோடி ரூபாய்தான் தொழில்களுக்காக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. மற்ற இனங்களோடு இந்த 13 கோடி ரூபாயை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நீண்ட காலத்திற்கு தொழில்களுக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கும் பார்வை இல்லை என்றும் அதற்கான ஏற்பாடு இல்லை என்பதையும் சுட்டிக்காட்டி தொழில்கள் வளருவது தமிழ்நாட்டின் நலனுக்கு, மிகவும் அவசியம் என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 10-00]

நான் உதாரணமாக ஒன்றைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், கிழக்கு இராமநாதபுரம் எங்கள் மாவட்டம். அங்கே 20 லட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள், 7 பஞ்சாலைகள் இருக்கின்றன, இவற்றில் 3,613 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். வேறு எந்தவிதமான தொழிலும் கிடையாது, பெருவாரியான அளவுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்க வேண்டுமென்றால் தொழில் வளர்ச்சி இருக்க வேண்டும். தொழில்களைப் பெருக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, மத்திய அரசாங்கம்தான் இதைச் செய்ய வேண்டும் என்றில்லாமல், ... (மணியடிக்கப்பட்டது) விரைவில் முடித்து விடுகிறேன். தொழில்களை ஏற்படுத்துவதில் இந்த அரசு பெரு மூயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் எப்பொழுதும் ஒழுங்கைப் பின்பற்றுகிறவன், ஆகவே கூடுதல் நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ளாமல், ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை மட்டும் கூறி முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

1977 ஜூலை 30] [திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்]

கைத்தறியைப் பற்றி பேசலாம், அதைப்பற்றி பலர் இங்கே பேசினார்கள். சுகாதாரம் பற்றியும் பேசப்பட்டது. இதில் ஒரு விஷயத்தை குறிப்பிட விரும்புகிறேன், கிராமப்புறங்களுக்கு டாக்டர்கள் போவதில்லை, உதாரணமாக பூலாங்குறிச்சி என்ற கிராமத்திற்கு டாக்டரைப் போட்டு இதற்குள் உத்தரவு போட்டு மூன்று மாதங்கள் ஆகின்றன. இன்னும் டாக்டர் போகவில்லை. உத்தரவு போட்டால் கண்டிப்பாத டாக்டர் போக வேண்டும் என்பதை கரார் படுத்த வேண்டும். இதில் தயவு தாட்சண்யம் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். கிராமப்புறங்களுக்கு டாக்டர், களைப் போட்டு விட்டால், எப்படியாவது அமைச்சர்களிடம் சொல்லி மாற்றத்தைத் தடுத்துவிடலாம் என்று வருகிறார்கள். நிச்சயமாக இந்த அரசு இதற்கு இடம் கொடுக்காது என்று கருதுகிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது சிறையிலுள்ள கைதிகள் எப்படி நடத்தப் படுகிறார்கள் என்பது, 1.50 ரூபாயில் இரண்டு நேரம் சாப்பிட வேண்டும். இது முடியுமா என்பதை நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு சம்பவத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். திருப்பத் தூர் சப்-ஜெயிலில் முந்தின நாள் 6 மணிக்குச் சாப்பாடு கொடுத்துவிட்டு, அதன் பின்னால் அடுத்த நாள் 12 மணிக்குச் சாப்பாடு கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால், இதைக் கவனிக்க யாரும் இல்லையா என்று தெரிய வில்லை. நம்மில் பலரும் ஜெயிலில் இருந்திருக்கிறோம், ஆனால் வெளியே வந்தவுடன் நாம் அதைப்பற்றிய நினைப்பில்லாமல் இருந்துவிடக்கூடாது. சிறைச்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் நல்ல சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும். கைதிகளிடம் கடுமையாக வேலை வாங்கட்டும், அதன்மூலம் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளட்டும், ஆனால், அவர்களுடைய உரிமைகளை—சாதாரண மனிதனின் உரிமையாகக் கருதி கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் அவசர காலத்தின் நிலைமைகளைப்பற்றியும் அதிலுள்ள பல கோளாறுகளைப் பற்றியும் அப்போது நடந்த தவறுகளைப் பற்றியும் இங்கே பலர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் இதைப்பற்றி இங்கே பேச வேண்டாம் என்றுதான் நினைத்தேன். ஆனால் இங்கே இதைப்பற்றி பலரும் பேசியதால் தான் நானும் இதைப்பற்றி பேச வேண்டியவகை இருக்கிறேன். அவசர காலத்தில் நடைபெற்ற சம்பவங்களைப் பற்றி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதுதான், விசாரணை நடத்த வேண்டியதுதான். அதை யாரும் வேண்டாம் என்று சொல்ல வில்லை. ஆனால் ஏற்கெனவே எங்கள் தலைவர் திரு. கே. டி. கே. ஒரு மேடையில் பேசியபோது, நெப்போலியனைப் போல் இவர்களும் அகற்றப்படுவார்கள் என்று சொன்னதே தவறு என்று

[திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்]

[1977 ஜூலை 30]

சொல்லி, மேடையில் பேசுவதற்குள்ள பேச்சுரிமையைக் கூட பறித்த ஆட்சி கலைஞர் ஆட்சி என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (ஆளும்கட்சி தரப்பிலிருந்து ஆரவாரம்).....

*திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையில் உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது, திரு. கே. டி. கே., ஆர். எஸ். மங்கலம் என்கிற இடத்தில் பேசிய பேச்சு, ஆனால் நண்பர் குறிப்பிட்டது போல் அல்ல அவர் பேசியது, நெப்போலியன் அல்ல, கருணாநிதி, முசோலினியைப் போல், ஹிட்லரைப் போல் சுட்டுக் கொல்லப்பட வேண்டும் என்ற கருத்துள்ள பேச்சைத்தான் பேசினார். இதுபற்றி நீதி மன்றத்தில் வழக்கு தொடரப்பட்டது. இதுபற்றி விவாதம் இந்த மன்றத்தில் வந்த போது நிதிபதி அளித்த தீர்ப்பை இங்கே படித்துக் காட்டியிருக்கிறேன். அதில், அவர் பேசியது உண்மைதான். இருந்தாலும் அந்த நோக்கத்தோடு அப்படிக்கூறவில்லை என்று நீதிபதி தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறார். ஆகவே பேசியது உண்மைதான் என்று நீதிபதியினுடைய தீர்ப்பில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இன்னொன்றையும் நண்பருக்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட வழக்குகளை வழக்கு மன்றத்தில் தொடர்ந்து நியாயம் பெற அவசரகாலச்சட்டம் இல்லாத நேரத்தில் நிலைமை இருந்தது. அவசர சட்ட காலத்தில் நீதிமன்றத்திற்கே போக முடியாத நிலைமை இருந்தது. ஆகவே தான் அவசரகால சட்டத்தை நாங்கள் எதிர்த்தோம்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் ஒரு திருத்தத்தைச் சொன்னார்கள். ஏற்றுக்கொள்கிறேன். நெப்போலியன் அல்ல. முசோலினி. அதுதான் அவர்களுடைய திருத்தம். (ஆரவாரம்) எப்போதுமே சாதாரண காலத்தில் நீதிமன்றத்திற்குப் போவதற்கு.....

திரு. மு. கருணாநிதி : வார்த்தைகளை குறைத்து விளையாடக்கூடாது. அதற்கு கைதட்டுவது நல்ல மரபை வளர்க்காது. ஏனெனில் நெப்போலியன் போல், முசோலினி போல் சுட்டுக் கொல்லப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட முடிவு எனக்கு ஏற்பட வேண்டுமென்று பேசியதற்காக வழக்கு போடப்பட்டது. அந்த வழக்கில் கூட வழக்கு மன்றத்திற்குச் சென்று அவருக்கு வழக்காட உரிமை அளிக்கப்பட்டது. ஆனால் அவசர காலத்தில் சாதாரண வழக்குக்கூட வழக்கு மன்றம் செல்ல இடம் இல்லை என்பதைத்தான் சொன்னேன்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : முசோலினி சுட்டுக் கொல்லப்படவில்லை. (ஆரவாரம்) அவரை மக்கள் கூட்டம் கல்லால் எறிந்து கொன்றது என்பதை நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 80] [திரு. மு. கருணாநிதி]

திரு. மு. கருணாநிதி : இந்த மன்றத்தில் 2—3 நாட்களாக என் உயிரோடு விளையாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அதைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. அமைச்சர் திரு. வீரப்பன் அவர்கள் கூட உயிரோடு இருப்பவர்களுடைய சிலைக்கு மாலை அணிவிக்க வேண்டுமா என்று என்னுடைய உயிரிலே அக்கரை கொண்டு கேட்டு இருக்கிறார்கள். எந்த நேரத்திலும் போகக் கூடிய உயிர்தான். ஆறிலும் சாவு. நூறிலும் சாவு, அது நெப்போலியன் போல் போனால் என்ன, ஹிட்லர் போல் போனால் என்ன, முசோலினி போல் போனால் என்ன, எப்படி போனாலும் அது தமிழ் நாட்டிற்காக, தமிழ் மக்களின் சமுதாயத்திற்காக, போகக்கூடிய உயிராகத்தான் இருக்கும் (ஆரவாரம்). கோழைத் தனமாச அந்த உயிர் போகாது என்பதை நான் நண்பருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : என்னைப்பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குத் தெரியாது என்று கருதுகிறேன். நான் 19 முறை சிறை சென்றவன் என்பதையும், என்னைச் சுட்டாவது கைது செய்ய வேண்டும் என்று அரசு ஆணை பிறப்பித்து இருந்தது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பழைய நிகழ்ச்சிகளை எடுத்துக் கூறி தற்புகழ்ச்சியாகப் பேச நான் விரும்பவில்லை. ஏனெனில் யாருக்கும் உயிர் எப்போதும் போகலாம். அதைப்பற்றிக் கவலையிலலை. தகவல் செய்து என்னைப் பேச அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கைதட்டுகிற முறையை, எதிர்க்கட்சியைப் போலல்ல மற்ற கட்சிக்காரர்களும் கையாளுகிறார்கள். ஆகவே எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் அவர்கள் கட்சிக்குச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் மற்றொரு திருத்தத்தையும் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். ஏனெனில் உங்களுக்குத் தெரியும். சாதாரணமாக வழக்கு போடக்கூடிய போலீசார்.....

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, நான் நம்முடைய நண்பர்களைக் கேட்பது, ஒருவர் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டால் அவர் அதை எதிர்த்து வழக்கு மன்றத்திற்குச் செல்லக்கூடிய நிலை இருந்தது. அவசரக்காலச் சட்டத்தால் அது பறிக்கப்பட்டது. அது சரியா ?

திரு. கூத்தகுடி சண்முகம் : அவசரகால நிலையின்போது நாங்கள் பல அம்சங்களை எதிர்த்து இருக்கிறோம். பல தவறுகள் இந்த நாட்டில் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். எங்கள் கட்சியின் தீர்மானத்தைப் படித்துப் பார்த்தால் தெரிந்து இருக்கும் என்று கூறி, அடுத்தாற்போல் ஒரே ஒரு சம்ப

[திரு. சுத்தகுடி சண்முகம்] [1977 ஜூலை 30]

வத்தைச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் அந்தக் கருத்து இங்கே விவாதத்திற்கு வந்துவிட்ட காரணத்தால் சொல்ல வரும்புகிறேன். சாதாரணமாக வழக்கு போடக்கூடிய போலீசார் வழக்குகளை ஜோடித்து பொய் வழக்கு போடுவார்கள். ஆனால் அவர்கள் கூட கொலை வழக்கு அப்படி போடுவது கிடையாது. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக்கழக ஆட்சியில் சொல்லியே அப்படி ஒரு வழக்கைப் போட்டார்கள். அந்த வழக்கு நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று விடுதலை கிடைத்து விட்டக்காரணத்தால் சொல்லுகிறேன். சிவகெங்கை பகுதியில் குமாரபட்டி என்ற இடத்தில் 2 பேர் போட்டுக்கொண்ட சண்டையில் ஒருவர் இறந்து விட்டார். அவர் மீது தி.மு.க.கொடியைப் போர்த்தி அம்பால் குத்திக் கொல்லப்பட்டார் என்று போலீஸ் ஸ்டேஷனில் சொல்லி எங்கள் தட்சியின் மாவட்ட உதவிச் செயலாளர் மீது வழக்கு போட்ட பெருமை பழைய ஆட்சியைச் சேரும் என்பதை நான் கூறிக்கொள்கிறேன். ஆகவே அதிலே போக வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அவசரக் கால நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிப் பேசினால், தமிழ்நாட்டில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றியும் பேச வேண்டும். ஏனெனில் அமைச்சர்களாக இருந்தவர்கள் அவசர கால அடக்குமுறைகளைப்பற்றி பேச ஆரம்பித்தார்கள். நான் கூட பேச சங்கடப்பட்டுக்கொண்டு இருந்தேன். அந்த வழக்கம் நிற்க வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன். இந்த விஷயங்களை எல்லாம் இந்த விவாதத்தில் பேசாமல், போலீஸ்பற்றி மானியம் வரும்போது அதிலே பேசலாம். அந்த மாதிரி நிலைமை இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, இந்த வழக்கம் நிற்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதை ஆரம்பித்தேன் என்று சொல்லி, கடைசியாக நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் வேறு பல அம்சங்களைப் பற்றியும் நான் பேச விரும்பினேன். ஆனால் நேரம் அதிகமாகிவிட்ட காரணத்தால், அந்தக் கருத்தையெல்லாம் விரிவான பட்டுஜெட் மானியம் வரும்போது என்னுடைய கருத்தை தெரிவிக்கிறேன் என்று கூறி அமர்கிறேன்.

***திரு. கோ. இராமசாமி.** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த புதிய அரசு கொடுத்துள்ள 1977-78 ஆம் ஆண்டுக் கால வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கச் சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்காக நன்றி செலுத்திக்கொள்கிறேன். இந்த அரசு வேளாண்மைத் துறைக்காக நிதி ஒதுக்கீடு செய்துள்ளதில், கிராமங்களுக்கு, அங்கேயுள்ள விவசாயிகளுக்கு தனிப்பட்ட முறையில் அதைப் பெற்று பயன்பெறத் தக்க வகையில் என்ன திட்டங்களை மாநில அரசாங்கத்து செய்து இருக்கிறது என்று கேட்டு, அந்த விவசாயிகள் தனிப்பட்ட முறையில் பயன்பெறும் வகையில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 30] [திரு. கோ. இராமசாமி]

பஞ்சாபி பஞ்சாப் (முற்பகல் 10-10)

வேளாண்மைப் பொறுத்தவரையில் விதைப் பண்ணைகளை விரிவுபடுத்தவும், மண்வளப் பாதுகாப்பிற்கும் பல கோடி ரூபாய் அன் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விதைப் பண்ணைகளை தனியார் துறைக்கு விடாமல், அரசாங்கமே இந்த விதைப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தி, அந்த விதைப் பண்ணைகளின் மூலம் பொறுக்கு விதைகளை விவசாயிகளுக்கு நேரடியாகக் கிடைக்க வழிசெய்ய வேண்டும். தனியார் இடத்தில் கொள்முதல் செய்வதால், அந்த விதைகளிலும், மற்றவற்றிலும் பல குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றன எனவே, அரசாங்கமே இந்த விதைப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தி, தரமான விதைகளை எல்லா விவசாயிகளுக்கும் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேற்கு இராமநாதபுரத்தில் நிறைய கிணறுகள் இருக்கின்றன. அந்தக் கிணறுகளில் நாளுக்கு நாள் தண்ணீர் கீழேபோய்க் கொண்டிருக்கிறது. இதை நிதி அமைச்சர் அவர்களும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த நீரை மேல்மட்டத்திற்குக் கொண்டுவர வெம்பக்கோட்டை கிராமத்திலுள்ள—வைப்பாறில் ஒரு அணைக் கட்டு கட்டுவதன் மூலம் நிறைவேற்றி வைக்கலாம். இதை அந்த பகுதியிலே உள்ள மக்கள் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் வரவேற்பார்கள்; அதோடு நல்ல பயனும் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், மேற்கு இராமநாதபுரத்தில், ராஜபாளையத்தில் கீரி ஆறு திட்டம் ஏற்கெனவே ஆய்வு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால், ராஜபாளையத்திலுள்ள கிணறுகளிலுள்ள அடிமட்டத்திலுள்ள நீர் உயர்வதற்கும், அதே சமயத்தில் விவசாயிகளுக்கும், நீர்ப் பாசன வசதி கிடைக்க மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்பதைக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே இந்த பட்ஜெட்டில் 30,000 கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்க வழி செய்யப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 1,000 கிணறுகள் வெட்டப்பட்டிருந்தும் கூட, அவைகளுக்கு மின் இணைப்பு கிடைப்பதிலே சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. மின் இணைப்பு கேட்டால், கிரவுண்ட் வாட்டர் இலாகாவிலிருந்து கிளியரன்ஸ் சர்ட்டிபிகேட் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். இது விரைவிலே கிடைப்பதில்லை. எனவே, இந்த கிளியரன்ஸ் சர்ட்டிபிகேட் தேவையில்லை என்று சொல்லி, அதை ரத்து செய்து இந்தக் கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த நாட்டிலே, இந்த மின் இணைப்பு கட்டணத்தால் கடன் சுமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்த மின் இணைப்புக் கட்டணம் உயர்ந்து கொண்டே செல்கிறது. 1973 ஆம் ஆண்டு முடிந்த ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையிலே இந்த அரசும் மின் இணைப்புக் கட்டணத்தை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கோ. இராமசாமி]

[1977 ஜூலை 30]

நடப்பு ஆண்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க தொழில் துறையை அபிவிருத்தி செய்ய இருப்பதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. வாழ்விழந்த பெண்களுக்கு உதவி செய்யப்போவதாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. அதேபோல், திருமணம் ஆகாத ஏழைப் பெண்கள், அதிலும் குறிப்பாக அரிஜனப் பெண்கள் ஆகியவர்களுக்கு இந்த உதவி செய்தால் நல்லது. எங்கள் பகுதியில், தீப்பெட்டி, பட்டாசு, அச்சுத்தொழில் ஆகியவைகள் விரிவாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கும், தொழிலாளருக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க இந்த அரசு முன்வரவேண்டும். இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கும் தொழில் அதிபர்கள் கொடுக்கும் தொகைக்குச் சமமாக அரசும் மானியம் வழங்கி, எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் பரவலாக பாதுகாப்பு அளிக்க முன்வரவேண்டும்.

இப்போது முதியோர்களுக்கு பென்சன் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அது குறைவான அளவுக்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதை இரண்டு மடங்காக்கி, மேலும் நடைமுறையிலே உள்ள சிக்கல்களை எல்லாம் நீக்கி எளிதாக கிடைக்க ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும்.

குடிநீர் பிரச்சனை விஷயமாக ஏற்கனவே பல கோடி ரூபாய் ஒவ்வொரு ஆண்டும் செலவிடப்பட்டு வருகிறது. அப்படி செலவு செய்தும் இந்தப் பிரச்சனை தீர்ந்த பாடில்லை. மேலும் பல கிணறுகள் வெட்டப்படுகின்றன. வாட்டர் போர்டிலே குழாய் போடுகின்ற இந்த முறை சரியாகச் செயல்படவில்லை. கிணறுகளில் தண்ணீர் கீழே தான் கிடைக்கின்றது. எங்கள் பகுதியிலுள்ள கிணறுகளில் குடிநீர் பிரச்சனை, அதுவும் தமிழ்நாடு குடிநீர் வாரியத்திலிருந்து செய்யப்பட்ட வேலைகள் மிகவும் குறைபாடு உள்ளதாக இருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வெம்பக்கோட்டை ஏரியாவில் குடிநீர் வசதி இல்லை. விரைவில் குடிநீர் வசதியைச் செய்து தரவேண்டும். நீர்த் தேக்கங்களுக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வந்தால் வெம்பக்கோட்டை பஞ்சாயத்து யூனியன் வட்டாரம் பயன் பெற முடியும். அந்தத் திட்டங்களை விரைவுபடுத்தவேண்டும்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நிதிநிலை மோசமாக இருக்கிறது. குடிநீர் வசதிக்காக குழாய் கிணறுகளைப் போட முடியாமலும், மின் கட்டணங்களைக் கட்ட முடியாமலும், தெரு விளக்குக்காக கட்டணங்களைக் கட்டமுடியாமலும் இருக்கின்றன. அரசாங்கம் மின் கட்டணத்திற்கான நிதியை பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து கிராமங்களில் சாக்கடைத் திட்டம் மோசமாக இருக்கிறது. கிராம வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் பொது மக்களிடம் பாதி தொகை, சர்க்கார் பாதித் தொகை கொடுத்து

1977 ஜூலை 30] [திரு. கோ. இராமசாமி]

வேலைத் திட்டங்கள் நடந்தது. இந்த மாதிரித் திட்டங்களுக்காக கிட்டத்தட்ட 20 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமப் புறங்களில் இந்தத் திட்டங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து செயல்படுத்த வேண்டும். வாருகால் திட்டங்களை கிராமப் பகுதிகளில் நிறைவேற்றுவதன் மூலந்தான் கிராமச் சுகாதாரம் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கும். குடிநீர் நல்ல முறையில் இருக்கும்.

பள்ளிகளிலும் சீரமைப்பு வேலைகள் செய்யப்பட வேண்டும். பள்ளிக்கட்டிடங்கள் பழுதடைந்து கிடைக்கின்றன. குழந்தைகளுடைய சுகாதாரத்தைப் பேண பள்ளிக் கட்டிடப் பராமரிப்புக்காக ஒவ்வொரு ஆண்டும் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு விசேஷ நிதி கொடுக்கவேண்டும்.

அரிசனங்களின் வீட்டு வசதிக்காக நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால், வீடு கட்டும் திட்டம் எதுவும் இல்லை. வீடு கட்டும் கொசைதிகளுக்குச் சென்றால் பல சிக்கல்கள், கட்டப் பிரச்சனைகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. சொத்துக்களைக் காட்டி வீடு கட்ட முடியவில்லை. ஆகவே, அரிசனங்களைப் பொறுத்த வரை இந்தச் சட்ட திட்டங்கள் அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தாத அளவிற்கு நிலைமைகளை உருவாக்க வேண்டும். இன்று அரிசனத் தெருக்கள் பராமரிப்பு செய்யமுடியாத நிலைமையில் இருக்கின்றன. இந்த மாதிரி நிலைமைகளை எல்லாம் மாற்ற அரிசன நல இலாகா விலிருந்து விசேஷ நிதி ஒதுக்கி பஞ்சாயத்து மூலமாகவோ, நேரடியாகவோ செய்யவேண்டுமென்று கூறி வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. எம். அண்ணாமலை : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நிதிநிலை அறிக்கையின் பேரில் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் எனது கருத்துக்களை நான் முன் வைக்கிறேன். இன்றைக்கு மலிவு விலைக் கடைகள் குறிப்பாக ரெவின்யூ கிராமங்கள் அனைத்திலும் திறக்கப்படும் என்ற ஒரு சேதியை, ஒரு குறிப்பினை ஏற்கின்றோம். அதே நேரத்தில் இந்த மலிவு விலைக் கடைகளை நடத்துவதற்கான ஒரு நிதிநிலையைக் குறிப்பிடவில்லை ; குறிப்பிட்டிருந்தால் உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதை கூற விரும்புகிறேன். இந்த மலிவு விலைக் கடைகள் ரெவின்யூ கிராமங்களில் மட்டும் நடைபெறும் என்ற அளவில் அது போதுமானது அல்ல என்றாலும் இன்றுள்ள நிலையில் இதை வரவேற்கிறேன். இன்றைக்கு நாட்டு மக்கள் அனைவரும் இந்த உணவுப் பிரச்சனையைச் சமாளிக்கும் வகையில், ஏழை எளிய மக்களுடைய பெரும்பிரச்சினையாக இருக்கக்கூடிய பிரச்சினை இதுவாகும்.

[முற்பகல் 10-20]

கிராமப் புறங்களில் வேலையில்லாமல் குறைந்தபட்சம் ஒரு ரூபாய் கூலிக்கும் கூட வகையற்ற சூழ்நிலையில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு இந்த மலிவு விலைக் கடைகளில் அடித்தட்டில் உள்ள விவசாயத்

[திரு. எம். அண்ணாமலை] [1977 ஜூலை 30]

தொழிலாளர்களுக்கும் மற்ற சாமான்யத் தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்களுடைய வருவாய்க்கேற்ற முறையிலே விலையை நிர்ணயம் செய்து அரசு தேவையான பொருள்களை, அரிசி, பருப்பு, மண்ணெண்ணெய், மோட்டார் ரகத் துணிகள் இவை போன்ற அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் அனைத்தையும் தட்டுப்பாடின்றி விநியோகிக்க உத்திரவாதமளிக்கக்கூடிய முறையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இந்தக் கடைகளை யெல்லாம் கண்காணிப்பதற்காக ஆங்காங்கே மக்கள் கமிட்டிகளை அமைத்துக் கண்காணிப்புச் செய்தால் தான் ஓரளவிற்கு உதவியாக இருக்கும். இல்லாவிட்டால் பழைய காலத்து முறையிலேயே மக்கள் பெயராலேயே உணவு வழங்கல் காரியங்கள் போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். அதை அரசு அனுமதிக்காமல் மக்கள் கமிட்டிகளை அமைத்து அவர்கள் மேற்பார்வையில் தட்டுப்பாடின்றி நல்ல முறையிலே உணவு விநியோக ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிலப்படை அமைப்பது என்ற ஒரு நிகழ்ச்சியை நாங்கள் ஏற்கிறோம். ஆனால், இந்த நிலப்படை அமைப்பதில், அது அரசுப் பொறுப்பிலேயே இருக்க வேண்டும், விவசாய வேலைகளையும் அரசுத்தரப்பு வேலைகளையும் அது செய்யலாம், ஆகவே, இந்த கான்ட்ராக்ட் முறை ஒழிக்கப்படக்கூடிய நிலைமையில்—கான்ட்ராக்ட் முறையில் மக்கள் நலன்கள் என்ற பெயரை வைத்துக்கொண்டு கொள்ளை அடிக்கக்கூடிய நிலைமையை மாற்றியமைக்கின்ற முறையில்—அரசுப் பொறுப்பிலேயே இருந்து வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நிலவள வங்கிகள் மூலமாக விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்குவதற்காக 18 கோடி ரூபாய் அளவில் ஒதுக்கியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், நிதி ஒதுக்குவதில் உள்ள சிக்கல்களை நான் அரசினுடைய கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பெரும்பாலும் இன்றைக்கு விவசாயிகள் என்ற முறையிலே சாதாரண மத்திய தர விவசாயிகள், ஒரு ஏக்கர், 5 ஏக்கர், 10 ஏக்கர் வைத்திருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் இன்றைக்கு உள்ள கடன்களை அவர்கள் நிலஅபிவிருத்திக்காகவோ அல்லது மற்ற வகைகளுக்காகவோ பல்வேறு நிலைமைகளில் கடன்வாங்கி அந்தக் கடன்களையெல்லாம் அவர்கள் கட்டமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு “ஓவர்ட்யூஸ்” என்ற முறையிலே இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு கூட்டுறவு சங்கத்தினுடைய விதிமுறைகளின்படி தவணை கடந்த ஓவர்ட்யூஸ் இருந்தால் கடன் கொடுப்பதில்லை என்ற விதிமுறை இருக்கிறது. இதை வைத்துக்கொண்டு கடன் வாங்குகிறபோது, சாதாரண ஏழை விவசாயிகள், மத்திய தர விவசாயிகள், 1, 2 ஏக்கர் முதல் 10 ஏக்கர் வரையில் வைத்துள்ள விவசாயிகள் அந்தக் கடனைத் தொட்டுக்கூடப் பார்க்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே

1977 ஜூலை 30]

[திரு. எம். அண்ணாமலை]

நேரடியாக நிலத்திலே பாடுபடுகின்ற விவசாயிகளுக்குக் கடன்கள் கிடைக்க வேண்டுமென்றால் ஓவர்ட்யூஸ் இருந்தால் கடன் கொடுக்கப்பட மாட்டாது என்ற அந்த விதிமுறையை மாற்றி விவசாயிகளுடைய தேவையின் அடிப்படையில் கடன் வழங்க முற்பட வேண்டும்.

அதோடு கிராமப்புறங்களிலே உள்ள ஏழைவிவசாயத் தொழிலாளர்கள், மற்றும் பல தொழிலாளர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய சுக துக்கங்களுக்குக்கூட கடன் பெற முடியாமல் இருக்கிறது. குறிப்பாக எங்கள் தர்மபுரி மாவட்டத்தில் ஒரு விவசாயி குடும்பத்தில் ஒருவர் இறந்துவிட்டால் பிரேதத்தை வைத்துவிட்டு அவன் தனது நிலச்சுவான்தார் வீட்டுக்குப்போய் கடன் வாங்கிக்கொண்டு வந்துதான் அந்தப் பிரேதத்தை எடுத்துச் செல்லக்கூடிய அவல நிலைமையிலே இருக்கின்றான். இதையெல்லாம் நான் இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அத்தகைய விவசாயத்தொழிலாளிகள் அப்படிப்பட்ட அந்தக் காலங்களில் கொடுக்கப்படக்கூடிய அந்தக் கடன்களைக் கோரும் பொழுது ஏற்கெனவே 3 ரூபாய் கூலி என்று இருந்தாலும் 2 ரூபாய்க்கு தன்னை ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு நூறு ரூபாயோ, ஐம்பது ரூபாயோ பெற்று தங்கள் தாய் அல்லது பெண்டு பிள்ளைகளின் அந்தச் சவக் காரியங்களில் ஈடுபடக்கூடிய நிலைகளைச் சர்வசாதாரணமாக கிராமந்தோறும் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இத்தகைய ஜனப் பகுதிக்கு இந்தக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் இன்றைக்கு நிலமில்லாத விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு இரண்டு, மூன்று பட்டாதாரர்கள் கையெழுத்துப் போட்டால்தான் அந்தக் கடனும் கொடுக்கப்படும் என்ற நிலைமை சொத்து ஜாமீன் கேட்பதை விட மிகக் கடுமையானது, சாத்தியப்படாத ஒன்று. இத்தகைய விதிமுறைகள் இல்லாமல் தனி நபர் ஜாமீன் பேரிலே வட்டியில்லாத கடன்களை இந்தக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் கொடுக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், 30,000 பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்னணைப்பு வழங்கப்படும் என்ற குறிக்கோளை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம், அது பாராட்ட வேண்டிய விஷயம். ஆனால், இன்றைக்கு இதைக் கொடுப்பதிலுள்ள சிரமங்களைக் கருத்திற்கொண்டு அதற்கான மாற்று ஆலோசனைகளை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகள் கிணறு வெட்டி மின்னணைப்புக்காக மனுக்கள் போட்டிருக்கின்றனர். தர்மபுரி மாவட்டத்தில் அப்படி ஆயிரக்கணக்கான மனுக்கள் இருக்கின்றன. இதே போல வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் தற்பொழுது எனக்குத் கிடைத்த விவரப்படி 1,500 மனுக்கள் இன்றைக்கு நிலத்தடி நீர் இல்லை என்ற, நிபுணர்களுடைய சர்ட்டிபிகேட் இல்லை என்ற காரணத்தினால் மின்னணைப்புகொடுக்க

[திரு. எம். அண்ணாமலை]

[1977 ஜூலை 30]

கப்படாமல் தாமதப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மின் இணைப்புக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால் நீர்வள ஆதாரங்களைப் பெருக்க வேண்டும். அப்பொழுது இன்றைக்கு உள்ள சிறு நீர்ப்பாசனங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். நிலத்தடி நீரை உருவாக்க வேண்டுமென்றால் ஏரிகள், குட்டைகள் போன்ற இடங்களில் நீரைத் தேக்க வேண்டும். பருவ காலத்தில் பெய்யக்கூடிய மழை நீரைத் தேக்க வேண்டும். அப்படித் தேக்கினால் தான் நீர்வள ஆதாரங்கள் பெருகும். இன்றைக்குத் தர்மபுரி மாவட்டத்தில் பல்வேறு திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டும் இலட்சம் ஒரு கோடி என்ற அளவில் சிறு அணைத் திட்டங்கள் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்தில் அந்நிய ஆட்சி காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட திட்டங்களும் நடைபெறவில்லை. ஆகவே, சிறிய காட்டாறு போன்ற ஆறுகளில் 25 அடி, 30 அடி, அளவுக்குப் பள்ளமாக அறுக்கப்பட்டு ஊற்று இல்லாத நிலை ஏற்படுகிறது. அதோடு இன்றைக்கு நீர் நிபுணர்கள் வந்து இந்தப் பகுதியில் தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்வதால் சாதாரண விவசாயிகள் கடன் பெற முடியாமலும் அல்லது மின் இணைப்பு பெற முடியாத நிலைமைகளும் இன்றைக்கு உருவாகி உள்ளபடியே விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நிலத்திலே பாடுபடக்கூடிய 10 ஏக்கர், 5 ஏக்கர் உள்ள மத்திய ரக விவசாயிகளுக்கு இன்றைக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லாமல் ஜீவனத்திற்கும் வழியில்லாமல் பல்வேறு துன்பங்களை அனுபவிக்கக்கூடிய மிகக் கொடூரமான நிலைமைகளைப் பார்க்கிறோம். இந்த வகையில் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு, குறிப்பாக சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு முதலிடம் தர வேண்டும். அதாவது அந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில், குறிப்பாக நம்முடைய ஏரிகள், குட்டைகளில் பொதுப்பணித் துறை அதனுடைய மண்ணை வெட்டி கரைமேல் போடுவதால் பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் ஏற்பட்ட அந்த ஏரிகளில் வண்டல் மண் தேங்கி 5 அடி 6 அடி என்று வண்டல் மண் தேங்கி அந்த ஊற்றே பூமிக்குச் செல்லாத அளவிற்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. எனவே பொதுப்பணித் துறை இதற்கான முறைகளை அனுஷ்டித்து அந்த ஊற்றுகளைப் பாதுகாக்கும் முறையில், நிலத்திற்கு அந்த நீர் செல்லக்கூடிய வகையில் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மண்ணை எடுத்துத் தரையில் போடுவதால் மேலும் மழை வந்தால் அந்த பக்கமும், இந்தப் பக்கமும் உள்ள நைஸான களிமண் தண்ணீர் வந்ததும் அடித்துச் செல்லப்படுகிறது. அதனால் ஊற்றடைப்பு ஏற்படுகிறது. எனவே, அந்த நீரை விவசாயிகள் பயன்படுத்தும் முறையில், மண்ணை எடுத்துக் கரைமேல் போடாமல் எஸ்டிமேட் தயாரித்து கழிமண்ணை வெளியேற்றினால் பூமிக்கு அடியில் ஊற்று சுரக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-30)

1977 ஜூலை 30]

சின்னச்சின்ன ஏரிகள், வாய்கால்களைப் பாசனத்திற்கு விட்டு, அந்தந்த ஏரிகளுடைய மதகுகள் அடைத்து, உள்ளபடியே தண்ணீரைத் தேக்கவேண்டும். அதனால் வாய்க்கால் பாசனத்தில் வாழ்வதைவிட, மதகுப் பாசனத்தில் வாழ்வதைவிட, ஊற்றுப் பாசனங்களால் கிடைக்கும் ஆதாயம் அதிகமாகும். 3 மாதம் வருகின்ற ஏரித் தண்ணீர், 12 மாதங்கள் கிணற்றுத் தண்ணீர், பயன்படுகிறது. இது அனுபவபூர்வமான உண்மை. ஆகவே, அரசு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தில் இந்த அணுகு முறையை மேற்கொள்ள வேண்டும். இதுதான் நிலத்தடி நீரைப் பாதுகாக்க ஒரு வழி என்று நான் கூறிச் கொள்ள விரும்புகிறேன்,

அடுத்து, மற்றொரு விஷயம், அரிசன கல்லூரி மாணவர்களுடைய பிரச்னையை நான் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இன்றைக்கு, அரிசன மாணவன் கல்லூரிப் படிப்பு படித்தால், இரண்டு வருஷம் பெயில் ஆகி விட்டால், உபகாரச் சம்பளம் இல்லை, விடுதியில் இடம் இல்லையென்ற நிலையிருக்கிறது. குறிப்பாக, தர்மபுரி மாவட்டத்திலிருக்கிற கல்லூரியில் இன்றைக்கு 4 பேர் பி. ஏ. மூன்றாம் ஆண்டு முடிக்கக்கூடிய தருவாயில் எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதுபற்றி எனக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களிடம் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன் அனுதாபத்துடன் அவர்கள் பிரச்னையைக் கவனிப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். என்றாலும் அவர்கள் படிப்பை முடிக்கிறவரையிலும் சம்பளச் சலுகையும் கண்டிப்பாகக் கொடுக்கவேண்டும்,

தாழ்த்தப்பட்ட குடும்பத்திலே இருந்து கல்லூரிக்குப் போகிற எவனும் டிகிரிப் படிப்பை பெயிலாகாது படிப்பது பெறுவது முடியாது. ஆகவே, அரிசனங்களுக்குச் சலுகை என்று சொல்லி, இவ்வாறு தடைபடுத்துகிற நிலையை அனுதாபத்துடன் பரிசீலித்து, அவன் பட்டப் படிப்பை முடிக்கிறவரையிலும், ஆஸ்டல் வசதியும் உபகாரச் சம்பளமும் கொடுத்துப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், இன்றைக்குப் பல்வேறு பகுதிகளில் அரிசனங்கள், வீதிகளில், டீ கடைகளில் வேஷ்டி கட்டிச் செல்ல முடியாது. செருப்பு போட்டுச் செல்ல முடியாது. அதனால் அங்கங்கு பல்வேறு கலவரங்கள், விவகாரங்கள் ஏற்படுகின்றன. அந்த விவகாரங்களை, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள், உடனுக்குடன் பிரச்னையை தீர்க்கப்படும் என்ற அளவில் அனுதாபத்தோடு தீர்ப்பு தில்லை. ஆகவே, காலம் தாழ்த்திச் செய்வதன் மூலம், ஏற்கெனவே இருந்த உரிமைகளை இழந்துவிடும்படியான நிலைமை கிராமப் புறத்திலே இருக்கிறது. இந்த அரசு உடனடியாக

[திரு. எம். அண்ணாமலை]

1677 ஜூலை 30]

இந்தப் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முற்படுவதோடு மட்டுமின்றி, ஜாதி விவகாரங்கள், சுமுகமாகத் தீர்க்கப்படுகிற கிராமத்திற்கு, அவை எழாமலிருக்கின்ற கிராமத்திற்கு, கௌரவப் பரிசு வழங்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

அடுத்தபடியாக, அருரில் ஒரு மருத்துவமனை இருந்தும் எந்த வித வசதியும் இல்லாமலிருப்பதால், சேலம், தர்மபுரிக்கு அப்பால் 40, 50 மைல்களுக்கு அப்பால்தான், சாதாரண கேஸ்களை எடுத்துச் செல்ல வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அங்கு ஒரு பொது மருத்துவமனையை எல்லா வசதிகளோடு கூடிய மருத்துவமனையை உருவாக்கித் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. டி.பி.மு. பெரியசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1977-78 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை, மாண்புமிகு நமது நிதி அமைச்சர் நாஞ்சிலார் அவர்கள் சமர்ப்பித்த கன்னித் தன்மையும், கண்ணியமுமான நிதி நிலை அறிக்கையை இந்திய தேசிய பார்வாட்டு பிளாக் சார்பாக வரவேற்கிறேன். கன்னித் தன்மையும், கண்ணியமும் உள்ள இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில், தன்னிப் பேச்சுடன் ஆரம்பிக்கிற நான், இங்கு பேசிய பல உறுப்பினர்கள் போற்றிப் பேசியதையும், தூற்றிப் பேசியதையும் பார்த்தோம். நல்ல உள்ளம் படைத்தவர்கள், நடுநிலையோடு ஆராய்ந்து பார்த்தவர்கள், போற்றிப் பேசியதையும், * * * படைத்தவர்கள் தூற்றிப் பேசியதையும் நாம் பார்த்தோம். இவர்களிடையே நான் நுழையாமல் போற்றியவர்களுடன் என்னையும் இணைத்து இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை நாட்டு மக்களுக்கு அளித்த நாஞ்சிலார் அவர்களுக்கு வாழ்த்துக்களையும், பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.....

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : நண்பர் பெரியசாமி அவர்கள் பேசும்போது நல்ல மனம் படைத்தவர்கள் பாராட்டிப் பேசினார்கள் என்றும் * * * படைத்தவர்கள் அதைத் தாக்கிப் பேசினார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். 234 உறுப்பினர்களும் நல்ல மனம் படைத்தவர்கள் என்று கருத்து எனக்கு இருக்கிறது என்பதை அவர்களுக்குச் சொல்லி, தயவு செய்து மனங்களை இந்த அடிப்படையிலே பிரிக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க (முற்பகல் 10-35—10-36-ல்) சில சொற்ள் அகற்றப்பட்டது.

1977 ஜூலை 30]

திரு. டி.பி.மு. பெரியசாமி : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, எனது பேச்சில் ' . ' என்ற வார்த்தையை தயவுசெய்து எடுத்துவிடும்படி பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன் அதை யாருடைய மனதையும் புண்படும்படி

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : * * * என்ற வார்த்தையை சபைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கும்படி ஆணையிடுகிறேன்.

திரு. டி.பி.மு. பெரியசாமி : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள், நிதி நிலை அறிக்கையில் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் வாழ்வுக்காக அவர்கள் கட்ட வேண்டிய வரியிலிருந்து விடுதலை அளித்து வரியைத் தள்ளுபடி செய்ததற்காக அவரை மனமுவந்து பாராட்டுகிறேன்.

நிதி நிலை அறிக்கையில் விவசாயிகள் துயர் துடைப்பதற்கு அவர்கள் ஒதுக்கிய நிதியைப் பார்க்கிறபோது, இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசு எவ்வளவு தவறு செய்து இருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்டுவதன் மூலமாக, இதற்குப் போதிய நிதி அளவை , நிதி நிலை அறிக்கையிலே, ஒதுக்கிய நாளூசிலாரைப் பாராட்டுகிறேன்.

பாசனத்திற்காக 1975-76 ஆம் ஆண்டிலே பாசன முதலீடு 11.9 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. இப்போது 24.7 கோடி ரூபாயாக உயரும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது, பாராட்டுக்குரியது, வரவேற்கத்தக்கது என்று சொல்லி நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்கிறேன். மேலும் பெரியாறு மேம்பாட்டுத் திட்டத்திற்காக உலக வங்கி நிதி உதவி செய்வதை இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் இந்தத்திட்டத்திற்காக 41.04 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்றும், அதற்காக நமது அரசு 3.16 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக வித்திருப்பது பெரியாறு பாசனத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாய மக்களுக்கு நல்லதொரு செய்தியாக இருக்கிறது என்று சொல்லி கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்காகவும், சிறு கிணறுகள் துர்வாரி சீரமைக்கவும் 4.7 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது பெரிதும் வரவேற்கப்படும். கிராம மின் வசதி திட்டத்தின் கீழ் 30 ஆயிரம் பம்ப் செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படும் என்று நிதிநிலை அறிக்கையிலே கூறியிருப்பது நாங்கள் வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாக இருந்தாலும் உண்மையிலேயே 30 ஆயிரம் பம்ப் செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு வழங்க உறுதிப்படுத்தவேண்டுமென்றால், மின் இணைப்பு வழங்குவதிலே உள்ள கஷ்டங்களைப் போக்க வேண்டும் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க (முற்பகல் 10:35—10:36இல்) ஒரு சொற்கள் அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. டி. பி. மு. பெரியசாமி]

[1977 ஜூலை 30]

மதிப்பிற்குரிய இந்தப் பேரவையில் நான் நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று சொல்லிய பிறகு என்னுடைய மதுரை மேற்குத் தொகுதியில் உள்ள கஷ்டங்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 7 இலட்சம் பேர்களைக் கொண்டுள்ள இந்த மதுரை நகரம், கடந்த சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் மாநகராட்சியாக அறிவிக்கப்பட்டது. மாநகராட்சி ஆவதற்குத் தகுதி இல்லாமல் இருந்த நிலையில், மதுரையை மாநகராட்சி என்று அன்றைய தினம் இருந்த அரசு அறிவித்தது. அப்போதுகூட என் பகுதியைச் சேர்ந்த சில பஞ்சாயத்துக்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தும், மாநகராட்சியாக உயர்த்திய பெருமை முன்னால் இருந்த அரசைச் சாரும். அப்படி ஆக்கிய பிறகு மாநகராட்சியோடு இணைக்கப்பட்ட பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களில்கூட பகுதிகளுக்கும் இன்னும் எந்தவிதமான சுகாதார வசதிகளும், குடிநீர் வசதிகளும் செய்யப்படவில்லை என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். எனவே, மாநகராட்சியில் புதிதாக இணைக்கப்பட்ட பஞ்சாயத்துக்களுக்கு உடனடியாக தேவையான சுகாதார வசதி, கல்வி வசதி, ரோடு வசதி ஆகியவைகளை செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசை பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

குறிப்பாக அந்த மாநகராட்சியை ஏன் கலைத்தார்கள் என்பதை இந்த நாட்டு மக்கள் நன்றாக அறிவார்கள். மாநகராட்சி மேயராக இருந்த மதுரை முத்து அவர்கள் தங்களுடைய கட்சியில் இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக மாநகராட்சியாக்க வேண்டாத ஒன்றை மாநகராட்சியாக்கியும், பின்னால் அவர் அந்தக் கட்சியிலிருந்து வெளியேறி வேறொரு இயக்கத்திற்கு—அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் சண்டை இணைத்துக்கொண்டார் என்பதற்காக அந்த மாநகராட்சியைக் கலைத்த பெருமை அந்த முந்தைய அரசைச் சாரும். இப்படி பல கொடுமைகளை, சொல்லைகளை கொடுத்த முந்தைய அரசு இன்று மாநகராட்சிக்கு உடனடியாக தேர்தல் நடத்த வேண்டும், மக்கள் நேரடியாக பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விட்ட காட்சியையும் இந்தச் சபையில் பார்த்தோம். இப்படி ஒன்றுக்கு ஒன்று தாங்கள் செய்த தவறுகளை எல்லாம் இப்போது இருக்கும் அரசு சரிசெய்ய வேண்டுமென்று கோறுகிற நேரத்தில் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களும், நாஞ்சிலார் அவர்களும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் கூடிய விரைவில் மாநகராட்சிக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும், ஊராட்சிகளுக்கும் தேர்தல் நடைபெற்று, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டிய தலைவர்கள் வருவார்கள் என்ற நல்லதொரு செய்தியை நாட்டு மக்களுக்கு அளித்து இருக்கிறார்கள் என்பது சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1977 ஜூலை 30] [திரு. டி. பி. மு. பெரியசாமி.]

மதுரை மாநகராட்சி ஏழு இலட்சம் மக்களைக் கொண்ட பகுதியாகும். ஆனால் இரண்டு மேம்பாலங்கள்தான் இருக்கின்றன. மதுரை, புட்டுத்தோப்பு-தத்தனேரியை இணைக்கும் பாலம் நீண்ட காலமாக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தபோதிலும் மதுரை மாநகராட்சி மேயர் மேல் இருந்த வருத்தத்தால் அது மேலும் கிடப்பில் போடப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, புட்டுத்தோப்புக்கும் தத்தனேரிக்கும் இடையே ஒரு இணைக்கும் மேம்பாலம் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால் யானைக்கல் பகுதியில் உள்ள போக்குவரத்து நெரிசலையும் சமாளிக்க முடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வைகை நதியின் இரு கரையிலும் பூங்கா அமைத்து மதுரை வாழ் மக்கள் பொழுதுபோக்குவதற்கு வசதியான முறையில், போக்குவரத்து அந்தப் பக்கம் வராத வகையில் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் அந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு பெரிய திட்டத்தை முந்தைய அரசு போட்டு இருந்தது. ஆனால், அது என்ன காரணத்தினாலோ நிறைவேற்றப்படாமல் தள்ளி வைக்கப்பட்டு விட்டது என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, அந்த வைகைக் கரையின் இரு பக்கத்திலும் சாலைகளை அமைத்து பூங்கா அமைத்து அந்த மதுரை வாழ் மக்கள் பொழுதுபோக்க வசதியாக இருக்கவும், போக்குவரத்து செல்ல வசதியாக இருக்கவும் வேண்டிய வசதிகளை செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கும் முறையைப் பற்றியும் நான் தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நானும் விவசாயக்குடும்பத்தில் பிறந்தவன் என்ற காரணத்தால் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதில் எந்த விதமான பாரபட்சமும் காட்டாமல், பெரிய விவசாயி, சின்ன விவசாயி என்ற பாரபட்சம் காட்டாமல் மின் இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் நாட்டுக்கு விவசாய சமூகத்தினர் நல்ல உற்பத்தியை செய்து தர முடியும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, எந்தவிதமான பாரபட்சமும் காட்டக் கூடாது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக விவசாய உற்பத்திப்பொருள்களுக்கு நியாயமான விலை கொடுக்க வேண்டுமென்று 1952-ஆம் ஆண்டே இந்த சட்டமன்றத்தில் வீற்றிருந்த எங்களுடைய அருமைத் தலைவர் தெய்வீகத் தலைவர் முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்போதே சொன்னார், விலைவாசிகளை நிர்ணயம் செய்ய மக்கள் கமிட்டி அமைத்து செயல்பட வேண்டும் என்று சொன்னார். அப்படிப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகள் விலைவாசிகளை

[திரு. டி. பி. மு. பெரியசாமி] [1977 ஜூலை 30]

நிர்ணயம் செய்தால் தான் நியாயமான விலையை விவசாயிகள் பெற முடியும். ஆகவே, நான் இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக் கொள்வேன். மக்களால் தெர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் விவசாயப் பொருள்களின் விலையை நிர்ணயம் செய்ய வகைசெய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கும் என்று செரிவித்து, அதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பள்ளியில் படிக்கும் மாணவர்கள்—நேற்றைய தினம் கூட பார்த்தோம், கல்லூரி மாணவர்களின் நிலைமைகளை, அவர்களுடைய கஷ்டங்களை நாம் பார்த்தோம். அதைப் பார்த்துப் பூரித்து போனவர்களும் உண்டு, புண்பட்டவர்களும் உண்டு.

எனவே, அந்த நிலை வராமல் தடுப்பதற்காக பள்ளிப்படிப்பிலேயே, கல்லூரிப் படிப்பிலேயே ஏதாவது ஒரு தொழில் முறையைக் கற்பித்துத் தரலாம். பள்ளியிலிருந்து வெளியே வருகிற போது ஏதாவது ஒரு தொழில் தெரிந்து இருக்கின்ற முறையில் தொழில் முறையை ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதே போல கல்லூரியிலிருந்து வெளியே வருகின்ற மாணவன் ஒரு தொழிலைக் கையிலே வைத்துக்கொண்டு வருகின்ற முறையிலே நமது கல்வி முறையை மாற்ற வேண்டுமென்று அரசை தாழ்மை யுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மாமன்றத்தில் உங்கள் அனைவருக்கும் தெரியும் கன்னியாகுமரியில் விவேகானந்தர் பாதையில் விவேகானந்தர் சிலை எழுப்பப்பட்டு இருக்கிறது. விவேகானந்தரை சில வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி இந்து மதத்தின் பெருமையை, இந்தியத் திருநாட்டின் பெருமையை, உலக மக்களுக்குத் தெரிவிக்க, விவேகானந்தரை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பக் கர்ரணமாக இருந்த, அந்தப் பெருமைக்குரியவர் மாமன்னர் பாஸ்கர சேதுபதி அவர்கள். அந்தப் பெருமை இவரையே சாரும். அவருக்கு கன்னியாகுமரியில் சிலை வைக்க வேண்டுமென்று அன்றையதினம் அந்த சிலைக் கமிட்டியில் இருந்த மதுரைப் பெரியவர் பி.டி. ராஜன் அவர்கள் கோரிக்கை விடுத்தார்கள். அந்தக் கோரிக்கையை அந்தக் கமிட்டி மறுத்த காரணத்தால் அந்தக் கமிட்டியிலிருந்து மதுரைப் பெரியவர் பி.டி. ராஜன் அவர்கள் ராஜினாமா செய்தார்கள். என்பதை இந்த மாமன்றம் நன்றாக அறியும். எனவே, இந்த அரசு கன்னியாகுமரிப் பாதையில், விவேகானந்தர் பாதையில் அல்லது வேறு ஒரு இடத்தில் பாஸ்கர சேதுபதி அவர்களுக்குச் சிலை வைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும், அல்லது மத்திய சர்க்காரைக் கேட்க வேண்டுமென்றும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1977, ஜூலை 30] [திரு. டி. பி. மு. பெரியசாமி]

அடுத்தபடியாக நம் நாட்டுக்கு விடுதலை, ஜனநாயக உரிமைகள் இவைகளையெல்லாம் நமது முன்னோர்கள், நமது மூதாதையர்கள் தேடிக் கொடுத்தசெய்தியை எல்லோரும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்த நாட்டினுடைய விடுதலைக்குப் போராடி அதன் பயனாகத் தங்களுடைய குடும்பத்தாருக்கும், உற்றார், உறவினருக்கும், மற்றவர்களுக்கும் துன்ப, துயரங்களைத் தேடித்தந்த பல பெரியவர்கள் இருந்தார்கள். அதில் தலைமை வகிக்கத்தக்கவர்கள் மருது சகோதரர்கள்; மருது சகோதரர்களின் தியாகத்தை இந்த மாமன்றம் நன்றாக அறியும். அந்த மருது சகோதரர்களுக்குத் தமிழ்நாட்டில் எந்தவிதமான நினைவுச் சின்னமோ, சிலையோ அமைக்கப்படவில்லை. யார், யாருக்கோ நினைவுச் சின்னங்களும், சிலைகளும் எழுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், இப்படி நாட்டுக்காகத் தியாகம் செய்த மருது சகோதரர்களுக்கு எந்தவிதமான நினைவுச் சின்னமோ சிலையோ எழுப்பப்படவில்லை. எனவே, இந்த மருது சகோதரர்களுக்கு நினைவுச் சின்னம் ஏற்படுத்த, அல்லது சிலை அமைக்க இந்த அரசு உரிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருப்பத்தூரில் இந்த மாமன்னர்கள் தூக்கிலிடப்பட்ட இடத்தை பாதுகாக்கப்பட்ட இடமாக அரசு அறிவித்து அந்த இடத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த இடத்தில் ஆக்கிரமிப்புக்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றன. அந்த ஆக்கிரமிப்புக்களை அகற்றி அந்த இடத்தைப் பாதுகாக்கப்பட்ட சின்னமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கு முன்னால், இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்தினைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பளித்த துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. என். லட்சுமிநாராயணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே! இந்த மன்றத்தின் முன் நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் வைத்துள்ள 1977-78-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தினை வரவேற்றுப் பேசுகிற நல்வாய்ப்பினை நல்கியமைக்கு என்னுடைய நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

“ இயற்றலும் ஈட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு ”

என்ற வள்ளுவப் பெருந்தகையின் வாக்கிற்கிணங்க மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தினை நல்ல முறையில் செய்திருக்கின்றார்கள். நாலரைக் கோடி தமிழர்களுடைய உள்ளத்தை நன்கு புரிந்த தலைவனுடைய உணர்ச்சியின் அறிதிறியாக இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் விளங்குகிறது. இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே ஏழை, எளிய பாட்டாளி மக்களுக்கு நன்மை பயக்கிற திட்டங்கள், தேர்தல் காலத்திலே நம்முடைய புரட்சித்

[திரு. என். லட்சுமிநாராயணன்] [1977, ஜூலை 33]

தலைவர் சொல்லிய அந்தத் திட்டங்களுையெல்லாம் இதிலே நல்ல முறையிலே நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். கிராமப்புற மக்களுடைய பொருளாதார மேம்பாட்டுக்காக இந்தத் திட்டத்திலே முன் உரிமை கொடுத்து இருப்பது எல்லோராலும் வரவேற்கத்தக்கது.

நான் மதுரை நகரத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தினைக் குறிப்பாக வரவேற்கிறேன். கிராமப்புற மக்களுக்கு, நகரத்தில் கிடைக்கின்ற எல்லா வசதிகளையும் தருவதன் மூலம் மதுரையில் உள்ள எல்லா வசதிகளையும், கிராமப்புற, மக்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்வதின் மூலம் கிராமத்தில் உள்ள மக்களின் வாழ்க்கை மேம்பாட்டையச் செய்து, அதே நேரத்தில் நகரத்தின் சிரமத்தைக் குறைத்து, கிராம மக்கள் நகரத்திற்கு வருவதன் மூலம் ஏற்படுகின்ற பிரச்சனைகளைக் குறைக்கின்ற வகையிலே இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் அமைக்கப்பட்டிருப்பதற்காக நான் இதை வரவேற்கிறேன்.

அடுத்து ஏதோ நான் ஆளுங்கட்சி உறுப்பினன் என்கின்ற ஒரே காரணத்திற்காக மட்டும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை வரவேற்கவில்லை. பத்திரிக்கைகள் கூட இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை வரவேற்று இருக்கின்றன. மெயில் போன்ற நடுநிலைப் பத்திரிக்கைகள் மட்டும் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை வரவேற்று இருக்கவில்லை. அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய கொள்கைகளைச் சாடுகின்ற இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ், தினமணி போன்ற பத்திரிக்கைகள் கூட இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை வரவேற்று இருக்கின்றன என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். [மணியடிக்கப்பட்டது].

[முற்பகல் 10-50]

இன்றைக்குள்ள பண வீக்க சூழ்நிலையிலும், விலைவாசி உயரும் தன்மையிலும், பற்றாக்குறை நிதிநிலையை நாட்டுக்கு அளிக்கக் கூடிய நிலையிலே, வரிச்சுமையை மேலும் உயர்த்த முடியாத சூழலிலும், மத்திய மாநில நிதி உறவுகள் சீராக இல்லாது அமைந்திருக்கும் இந்த நிலைமையிலே, நம்முடைய நிதியமைச்சரவர்கள் இந்த பட்ஜெட்டை இங்கே அளித்திருக்கிறார்கள். சர்க்கஸ் ரிங் மாஸ்டர் எப்படிப் பணியாற்றுகிறாரோ, அதுபோல நமது மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள், பல பிரச்சினைகளையும் சமாளிக்கின்ற வகையில், இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்து நமக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். [மணியடிக்கப்பட்டது.]

மத்திய அரசு 7-வது நிதிக் கமிஷனை அமைக்க இருப்பதை நம்முடைய பட்ஜெட்டிலே தெரிவித்திருக்கின்றார்கள். அந்த 7-வது நிதிக் கமிஷனில் தமிழகத்திற்கு வரவேண்டிய நிதியைப் பெற இந்த அரசு வலியுறுத்தும் என்கின்ற உத்தரவாதத்தைத் தவிர அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும்.

[1977, ஜூலை 30] [திரு. என். லட்சுமிநாராயணன்]

இந்த பட்ஜெட்டிலே பொருளாதார அடிப்படைத் தேவைகளான வேளாண்மை, பாசனம், மின்சார சக்தி, தொழில்கள் ஆகியவற்றுக்கும், குடிதண்ணீர் வழங்குதல், கல்வி, சுகாதாரம், அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள் பின் தங்கிய வகுப்பினர்கள் நலன் ஆகியவற்றுக்குமாக 263.5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும். தன்மை வரவேற்கக் கூடியதாகும்.

அதோடு இல்லாமல் வேளாண்மைக்கு இந்த அரசு முன்னுரிமை அளித்திருப்பதும், மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டத்திற்காக 802 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதும் வரவேற்கத் தக்கதாகும். இதனால் புஞ்சை சாகுபடிப் பகுதிகள் நன்மை பெறும். புஞ்சை சாகுபடியைப் பெருக்குவதன் மூலம் மக்களுடைய உணவு தானியப் பொருட்களை இந்த அரசு அதிகப்படுத்த இருக்கின்றது குறித்து நான் பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். வணிகப் பயிர்கள், கறிகாய், எண்ணெய் வித்துக்கள் ஆகியவற்றின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதன் மூலம் வேளாண்மைக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து, வேளாண்மைப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வசதிகளை விரிவுபடுத்த தனிப்பட்ட இயக்குநர் அலுவலகம் ஒன்றை அரசு அமைக்க இருக்கிற நிலை குறித்து வரவேற்கின்றேன். இன்றைக்கு நகரங்களில் காய்கறிகள் குறைந்த விலையில் கிடைக்க வில்லை. மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே காய்கறிகளை உற்பத்தி செய்து, குறைந்த விலையில் நகரத்திலுள்ள மக்களுக்குக் கிடைக்க வகை செய்ய வேண்டும். [மணியடிக்கப்பட்டது.]

அதோடு மீனளத்துறையைப் பொறுத்தவரையில் இடைத்தரகர்களின் ஆதிக்கம் நிறைய இருக்கிறது. மீனவர்களிடம் இருந்து கடற்கரையில் கிலோ 50 பைசாவுக்கு வாங்கி, நகரத்திலே 5 ரூபாய்க்கு விற்கும் இடையிலுள்ள இடைத்தரகர்கள் கொள்ளை லாபம் அடைகிறார்கள். மீன் பிடிக்கின்ற மீனளத் தொழிலாளிகளுக்கு எதுவும் நன்மை ஏற்படுவதில்லை. இன்றைக்கு இந்த இடைத்தரகர்கள் மீனவர்களுக்கு கடன் கொடுத்து, அவர்களிடம் அடிமை வேலை வாங்கிக்கொண்டு, கொத்தடிமைகளைப்போல நடத்துகிறார்கள். இவர்களுடைய கொட்டத்தை இந்த அரசு அடக்கி, நேரிடையாக மீனவர்களிடத்திலேயே அரசு கொள்முதல் செய்து, நகரங்களில் பாதுகாக்கப்பெற்ற குளிர்சாதுனங்கள் பொருந்திய வண்டிகள் மூலம், குறைந்த விலையில் மக்களுக்கு மீன் கிடைக்க வகை செய்ய வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தின் மூலம் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு தூத்துக்குடியில் மீனளக் கல்லூரியை ஏற்படுத்த இருப்பது பற்றியும், வரவேற்கிறேன். நெடிய கடற்கரை உள்ள தமிழகத்தில் எந்த எந்த இடத்தில் மீன்கள் கிடைக்கின்றன என்பதை அரசு சர்வே செய்து மீனவர்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டிய நிலையில் உள்ளது. மீன் உணவுகளை எப்படி தயார் செய்ய வேண்டுமென்பதை மக்களுக்குத் தெளிவுபடுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இவற்றைக் கெல்லாம் மீனளக் கல்லூரி உதவி புரியும் என்று நம்புகிறேன்.

[திரு. என். லட்சுமிநாராயணன்] [1977, ஜூலை 30]

இன்றையதினம் மின்வர்கள் எதுவும் குறிப்பிட்ட இடம் என்று இல்லாமல் வழக்கமாக மின் பிடிக்கின்ற இடங்களுக்கே சென்று மின் பிடிக்கின்றார்கள். ஆனால் கிழக்குக் கடற்கரைப் பகுதியில் நிறைய மின் செல்வங்கள் பிடிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட பகுதிகளில், அரசே சிறிய கப்பலை வாங்கி, “பிஷ்ஷிங் க்ரவுண்டு” சர்வே செய்து மின்வர்களுக்கு அவ்வப்போது அறிவிப்பு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மதுரை பால் பண்ணையில் மிஞ்சுகின்ற பால் பவுடராக ஆக்குகின்ற வசதி இருக்கிறது. நிறைய பால் பவுடரும் தயாரிக்கப்படுகிறது. அப்படி உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பால் பவுடர்கள் மார்க்கெட்டில் விற்பனையாகாமல், தேங்கியிருக்கிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அப்படித் தேங்கியிருக்கிற பால் பவுடரை விரைவில் விறியோடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பாசனத்தைப் பொறுத்து 1975-76-ஆம் ஆண்டில் 11.9 கோடி ரூபாயாக இருந்தது, இன்றைக்கு 24.7 கோடியாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

இது வரவேற்கத்தக்கதொரு அம்சமாகும். இன்று நீர் தட்டுப்பாடு மிகுதியாக இருக்கிறது. நீரை சிக்கனமான முறையில் விவசாயிகளுக்குத் தரவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அந்த வகையில் பாசனத் திட்டத்திற்காக நல்லமுறையில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. பெரியாறு மேம்பாடு திட்டத்திற்கு, உலக வங்கியின் உதவியோடு ரூ. 41.04 கோடி மொத்தச் செலவிற்கு இந்த ஆண்டு 3.16 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்திருப்பதை அந்தப் பகுதி விவசாயிகள் உண்மையிலேயே வரவேற்பார்கள். பெரியாறு நீர் நிறைய சேதமாவதால் சிமென்ட் கால்வாய்களை அதிகப்படியாக அமைத்தால் ஏறத்தாழ 38,000 ஏக்கருக்கு மேல் அதனால் பயன் அடைய முடியும் என்றும் கூறிக்கொள்கிறேன். மின்சக்தியைப் பொறுத்தவரையில், 155 மெகாவாட்ஸ் அதிக உற்பத்தி செய்வதற்கு இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்திருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். தமிழகம் இன்று மின்சாரத்தில் பற்றுக்குறை நிலையில் இருக்கிறது. அந்தப் பற்றுக்குறையைப் போக்க, மின்சாரத்தை ஒரு இடத்தில் இருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு மாற்றும்போது ஏற்படுகிற சேதாரத்தைக் குறைப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். ஏறத்தாழ 30 சதவீதம் மின்சாரம் அந்த வகையில் சேதாரமாவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் மேலை நாடுகளில் எல்லாம் 5 சதவீதம் அளவிற்குத்தான் இந்த சேதாரம் ஏற்படுகிறது. எனவே இந்தச் சேதாரத்தினைக் குறைப்பதற்கு அதிகாரிகள் தக்க வழிவகைகள் காண வேண்டும். அடுத்து, மதுரை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் மதுரை நகர வளர்ச்சிக்காக பல்வேறு திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். வைகை குடிநீர் திட்டத்தை மதுரை

1977, ஜூலை 30] [திரு. என். லட்சுமிநாராயணன்]

யில் நிறைவேற்ற வேண்டும். மதுரையில் குடிநீர் பிரச்சனை என்பது ஒரு மாபெரும் பிரச்சனையாக இருக்கிறது. எனவே அந்தக் குடிநீர் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு வைகை குடிநீர் திட்டத்தை அடுத்து வரும் காலங்களிலாவது நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குடிசைமாற்று வாரியத்தின் பணிகள் சென்னையில் மட்டுமே நடைபெற்று வருகிறது. அந்தப் பணிகளை மதுரை போன்ற நகரங்களுக்கும் விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனெனில் மதுரை போன்ற நகரங்களிலும் ஏராளமான சேரிகள் இருக்கின்றன. அந்தச் சேரிகளை ஒழித்து, குடிசைகளை மாற்றி, நல்ல கட்டிடங்களை அங்கும் கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு கூட, வீட்டுவசதி வாரியத்தால் கட்டித் தரப்படுகிற வீடுகள் ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு இடத்திலும், ரூ. 500 வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு இடத்திலும், ரூ. 200 வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு இன்னொரு இடத்திலும் வீட்டுவசதி வாரியத்தினால் வீடுகள் கட்டித் தரப்படுகின்றன. வர்க்க பேதத்தை ஒழிக்க இருக்கிற நாம்—ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் உள்ளவர்களின் வீடுகளுக்குப் பக்கத்தில் ரூ. 500 வருமானம் உள்ளவர்களின் வீடுகள் இருக்க வேண்டும். ரூ. 500 வருமானம் உள்ளவர்களின் வீடுகளுக்குப் பக்கத்தில் ரூ. 200 வருமானம் வரக் கூடியவர்களின் வீடுகள் இருக்க வேண்டும். அப்படி கலந்திருந்தால்தான் வர்க்கபேதம் ஒழிக்கப்படுவதற்கு அது முன்னோடிச் செயலாக அமையும் என்று கருதுகிறேன், அடுத்தபடியாக, வரி விதிப்பைப் பொறுத்தவரையில் [மணியடிக்கப்பட்டது].

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மணி அடிப்பதன் நோக்கம் ஒன்றிரண்டு நிமிடங்களுக்குள் முடித்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கூறுவதற்குத்தான். நான் பத்து தடவை மணி அடிக்க அடிக்க நீங்கள் பேசிக்கொண்டே போகிறீர்கள். ஒரு நிமிடத்திற்குள் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. என். லட்சுமிநாராயணன் : வரி விதிப்பைப் பொறுத்தவரையில், வாசனைத் திரவியங்கள், பவுடர் போன்றவைகளை இரு பிரிவுகளாகப் பிரித்து ஒன்றுக்கு 8 சதவீதம், மற்றொன்றுக்கு 12 சதவீதம் விதிக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்த முறையில் இதைப் பிரிப்பது என்று தெரியவில்லை. முகப் பவுடருக்கு மட்டும் 8 சதவீதம் வரி விதித்தால் நன்றாகியிருக்கும். அதைத்தான் ஏழை எளிய மக்களெல்லாம் பயன்படுத்துகிறார்கள். தலைக்குத் தடவும் வாசனை எண்ணையை ஏழை மக்கள் பயன்படுத்துவதில்லை. ஏழை மக்களுக்கு பயன் ஏற்படும் வகையில் 8 சதவீதம் வரியை முகப் பவுடருக்கு மட்டும் போட்டு மற்ற எல்லாப் பொருள்களுக்கும் இப்போது இருப்பதைப்போல் 12 சதவீதம் வரி போடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. என். லட்சுமிநாராயணன்] [1977, ஜூலை 30]

ரூத் பேஸ்டுக்கு பலமுனை வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு 12 சதவீதம் ஒரு முனை விற்பனை வரி விதித்தால் வசூல் செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லி எனக்கு இந்த வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

(முற்பகல் 11-00)

திரு. அ. செல்லப்பா : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1977-78-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தின் ஒப்புதலுக்காக அளித்திருக்கிறார்கள். இதன் மீது கருத்துக்களை எடுத்துரைப்பதற்கு முன்னால், இங்கு வந்து பேசுவதற்குரிய வாய்ப்பை நல்கிய எங்கள் ஒப்பற்ற தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும் என்னை தேர்ந்தெடுத்து இங்கு அனுப்பிய வலங்கைமான் தொகுதி மக்களுக்கும் என் நன்றியை உரித்தாக்குகின்றேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மூன்றாவது பக்கத்தில், நான்காம் பத்தியில், மத்திய மாநில அரசுகளின் உறவைப் பற்றி சொல்லுகின்ற நேரத்தில் மத்திய அரசு எப்போதும் வழங்கும் நிலையிலும் மாநில அரசுகள் எப்போதும் வாங்கும் நிலையிலும் இருக்கின்றன என்ற உண்மையை தெரிவித்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த நிலைமையை மாற்றி அமைக்க இந்த அரசு செயலாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பாசனத்திற்காக இந்த ஆண்டு 24.7 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள சில நடைமுறை சிக்கல்களையும் உணர்ந்து இந்த அரசு செயலாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, பெரும் மழை வந்து விட்டால், கீழத் தஞ்சை மிகவும் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்படுகிறது. அதைக் கருதி மேட்டூர் அணை அடைக்கப்பட்டால் மேலத் தஞ்சை காய்ந்து விடுகிறது. இதை நன்கு ஆலோசித்துப் பார்த்து, பொறியியல் பயின்ற நமது பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் காலத்தில் இதற்கு நல்லதொரு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியைப் பொறுத்தவரை பெரும்பாலும் விவசாயத் தொழிலாளர்களும், விவசாயிகளும் நிறைந்த தொகுதியாகும். இந்த அரசு விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பாக பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டத்தைக் கொண்டு வருவார்கள் என்று அவர்கள் மிகவும் ஆவலோடு எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் இந்த அரசு மத்திய அரசு தான் இதைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொல்லி விட்டது எங்கள் துணைத் தலைவர் பேராசிரியர் அவர்கள் பேசும் போது குறிப்பிட்டதுபோல் இந்த அரசே பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு நடைமுறைக்கு கொண்டுவர

1977 ஜூலை 30] [திரு. அ. செல்லப்பா]

வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் எனது தொகுதியில் ஏராளமான விவசாய தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் தங்களுக்கு இதுவரை இருந்துவந்த தினக்கூலி என்பது போய் மாதச் சம்பளம் வரும் என்று அந்த அப்பாவி தொழிலாளர்கள் எண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் இந்த அரசு அந்த எண்ணத்தை ஈடேற்றவில்லை என்று நான் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருந்த காலத்தில் எல்லா சேரிகளுக்கும் மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று திட்டமிட்டு சேரிகளுக்கெல்லாம் மின் இணைப்பு கொடுத்ததை நாம் அறிவோம், இந்த நாடும் அறியும். இதில் என்னுடைய தொகுதியில் சில இடர்பாடுகளும் இருக்கின்றன. ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள், சாமி வரம் கொடுத்தாலும், பூசாரி வரம் கொடுக்க மாட்டார் என்று சொல்வதுபோல், அன்றைக்கிருந்த அரசாங்கம் மின் இணைப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பித்தும், கும்பகோணம் எலக்ட்ரிக் சப்ளை கார்ப்பரேஷன் செயலாற்றவில்லை. தற்போது இந்த கார்ப்பரேஷன் அரசு கைவசம் வந்துள்ளது. ஆகவே இந்த அரசு உடனடியாக இதுபோன்ற கிராமங்களுக்கு, குறிப்பாக சேரிப்பகுதிகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தாய்க்குலத்தைப் பற்றி பேசக்கூடியவர்கள், புதுமையான திட்டத்தை அவர்களுக்காக கொண்டுவருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் ஏதோ ஆண்டு ஒன்றுக்கு 150 ரூபாய் வீதம் 1,000 பேர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுக்க முன்வந்துள்ளது. இளம் விதவைகளுக்கு இந்த உதவி கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இளம் விதவைகளைப்பற்றி பாவேந்தர் பாரதிதாசன் அவர்கள் “கோரிக்கையற்று கிடக்க தண்ணை... வேரில் பழுத்த பலா...” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு எங்களுடைய ஒப்பற்ற தலைவரடாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய ஆட்சிக்காலத்தில் இளம் விதவைகளை மறுமணம் செய்து கொண்டால் 5,000 ரூபாய் கொடுக்க முன்வந்தார்கள். இந்த அரசு அதைவிட ஏதேனும் புரட்சிகரமான திட்டத்தைக் கொண்டுவரும் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் ஏமாற்றம்தான் மிஞ்சியுள்ளது.

அடுத்து, அரசு 200 ரூபாய் அதிகப்பட்ச சம்பளம் வாங்குபவர்களுக்கு மேல் உள்ளவர்களுக்கு 10 ரூபாய் பஞ்சப்படியாக கொடுக்க முன்வந்திருக்கிறது. இதில் கடைநிலை ஊழியர்களை ஏன் விட்டுவிட்டார்கள் என்று தெரியவில்லை. அவர்கள் இந்த அரசுக்கு என்ன பாவம் செய்தார்களோ தெரியவில்லை. அதிலும் 10 ரூபாய் கொடுத்துவிட்டு 15 ரூபாய் படித்தம் செய்துகொள்கிறார்கள். இதன் நிலைமை என்னவாகிறது என்று பார்த்தால் முன்பு இருந்ததைவிட ஐந்து ரூபாய் குறைவாகப் பெறுகிறார்கள்.

[திரு. அ. செல்லப்பா]

[1977 ஜூலை 30]

இந்த சேமிப்பு, கட்டாய சேமிப்பு என்ற முறையிலே தான் புகுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. அதுமட்டுமல்ல. இந்த பதினைந்து ரூபாயை அவர்களிடமிருந்து பிடிப்பதற்குப் பதிலாக இந்த அரசு அலுவலர் ஒரு தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கியில் போட்டால் 25 ஆண்டுகள் கழித்து அவருக்கு என்ன கிடைக்கும் தெரியுமா? அந்த விவரத்தைச் சொல்கிறேன். ஒவ்வொரு மாதமும் 15 ரூபாய் வீதம் இந்தியன் பாங்கியிலே 25 ஆண்டு காலத்திற்குப் போட்டால் கடைசியில் அவருக்கு ரூபாய் 20,067-30 காசுகள் கிடைக்கும். அதே தொகையை தமிழ்நாடு மாநில கூட்டுறவு வங்கியிலே போட்டால், 25 ஆண்டுகள் கழித்து ரூபாய் 20,947-25 காசு பெறுவார் ஆனால் இந்த அரசு கொடுப்பதாகச் சொல்கின்ற தொகையோ ரூபாய் 10,000 தான். எனவே, இந்தத் திட்டத்தில் என்ன புரட்சி இருக்கிறது? என்ன புதுமை இருக்கிறது என்பதை என்னால் ஊகிக்கமுடியவில்லை. அரசு ஊழியர்களை அடிக்காமல் அடிக்கிறீர்கள் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அரிசன பழங்குடி மாணவர்களுக்கு உதவி செய்யப்பட்டிருப்பதற்காக நான் இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் பிற்பட்ட மாணவர்கள் கதி என்ன? அவர்கள் பிரச்சினை குறித்து நான் கவலைப்படுகிறேன். அவர்களது பெற்றோர்கள் வருமானம் ஆண்டுக்கு ரூபாய் 2,500-க்கு அதிகமாக இருந்தால் எந்தவிதமான சலுகையும் கிடையாது. எனவே, இந்த ரூபாய் 2,500 என்பதை குறைந்தபட்சம் ரூபாய் 5,000 என்று மாற்ற இந்த அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து என். தொகுதியைப் பற்றி ஒருசில கருத்துக்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில், தஞ்சைக்கும் கும்பகோணத்திற்கும் இடையில் ஆவூர், கோவிந்தக்குடி வழியாகச் செல்லும் சாலை யில் 4, 5 ரூட் பஸ்கள் செல்கின்றன. ஒரு டவுன் பஸ்ஸும் செல்கிறது. திட்டையில் ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு அருகாமையில் லோயர் பிரிட்ஜ் ஒன்றிருக்கிறது. மழைக் காலங்களில் அந்த பிரிட்ஜில் மழைத் தண்ணீர் வழிந்தோடும். மழை பெய்து ஒரு வார காலமானாலும் இந்த நிலைமை இருக்கிறது. ஆதலால் அந்த தண்ணீர் வெளியேறாமல் தேங்கி அந்த நேரங்களில் அந்த வழியாக பேருந்துகள் செல்ல முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. எனவே இந்த அரசு அந்த இடத்தில் கீழ்ப் பாலத் திற்குப் பதிலாக ஒரு மேம் பாலம் கட்ட வேண்டும். இது போன்ற சில நல்ல பல திட்டங்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றதா என்று பார்க்கின்ற நேரத்திலே, என் போன்றவர்களுக்கு ஏமாற்றத்தை அளித்திருக்கிறது. அடுத்து அடுத்து வரும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கைகளிலாவது, எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்கள் ஆக்கப்பூர்வமான கருத்துக்கள் தெரிவித்தால் அதை ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்; நன்றி.

1977 ஜூலை 30]

*திரு. ஓ. சோ. வேலுசாமி: சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 77-78-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஆரம்ப கட்டத்திலேயே அகில இந்திய பொருளாதார நிலையை மிக இரத்தினச் சுருக்கமாக, ஒரு வாக்கியத்திலே சொல்லி, அறிக்கையை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

“விலைவாசி நிலையாக ஒருசில காலம் இருந்தபின், தற்சமயம் அனைத்திந்திய பொருளாதாரத்தில் பணவீக்கச் சக்திகள் மீண்டும் தலைதூக்கத் தொடங்கியுள்ளன” என்று ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஒரு உண்மையான, நியாயமான கருத்தை அகில இந்திய பொருளாதாரத்திலே கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக இருந்த நிலைமையை ஒரேஒரு வாக்கியத்தில் அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “ஒருசில காலம் தான்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த ஒரு சிலகாலம் எல்லோருக்கும் அறிந்த காலம் தான். அவசரநிலை பிரகடன நேரத்திலே தான், விலைவாசிகள் நிலையாக இருந்தது அதைத்தான் “ஒரு சில காலம் நிலையாக இருந்தபின், தற்போது பணவீக்கச் சக்திகள் மீண்டும் தலைதூக்கத் தொடங்கின” என்று சொல்லியுள்ளார்கள். இந்த அவசர நிலையைப் பொறுத்தவரையில், மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள், மாண்புமிகு சாதிக்க பாஷா அவர்கள், தோழர் உமாநாத் அவர்கள் அரசியல் கண்ணோட்டத்தில், எடுமையாக விமர்சனம் செய்தார்கள். அத்துமீறல்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த அறிக்கையிலே மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த விலைவாசியைப் பற்றி சொல்கின்ற நேரத்தில், பொருளாதார கோணத்திலே இருந்து பார்த்து பொருளாதார நிலையை விளக்குகின்றபோது, அவசரகால நிலைமை பிரகடனத்தில் இருந்தபோது, “விலைவாசிகள் நிலையாக இருந்தது. என்ற ஒரு நல்ல கருத்தை உண்மையைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-10)

பொதுவாக, அத்துமீறல்களைப் பொறுத்தவரை அவசர கால நிலையாக இருந்தாலும் சரி அல்லது சாதாரண கால நிலையாக இருந்தாலும் சரி, சட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்டு, மனிதாபிமானத்திற்கு அப்பாற்பட்டு எந்த அத்துமீறல்கள் நடந்தாலும் அது எந்த ஆட்சியில் நடந்தாலும் அவை ஏற்றுக்கொள்ளப்படக் கூடியவை அல்ல. ஆனால், ஒரு உண்மையை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய ஆட்சியில் நம்முடைய தமிழகத்தில் விவசாயிகள் சில கோரிக்கைகளை முன்வைத்து ஒரு போராட்டம் நடத்தினார்கள். அமைதியான போராட்டம் தான் நடத்தினார்கள். ஆனால், அந்த தினத்திலே என்ன நடந்தது என்பதை நானும் அறியும், நானும் அறிலோம்.

[திரு. ஒ. சோ. வேலுசாமி] [1977 ஜூலை 30]

19 விவசாயிகள் சுட் கொல்லப்பட்டார்கள்—ஒரேநாளில். பேராசிரியர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் அவசரகால நிலையில் பாலகிருஷ்ணன், சிட்டிபாபு போன்றவர்கள் எல்லாம் மறைந்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் சாதாரண காலத்தில், விவசாயிகள் அமைதியான முறையில் போராடுகின்றபோது அவர்கள் கோரிக்கைகளுக்காகப் போராடிய போது ஒரேநாளில் 19 பேர்கள் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார்கள். கோவில்பட்டியில் கந்தசாமி சாத்தூரில் சீனிவாசன், விருதுநகரில் ஆழ்வார்சாமி என்று தென்பகுதியில் ஆரம்பித்து வடபகுதி வரையில், கோவை வரையில் விவசாயிகள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள். அப்பேற்பட்ட கொடுமைகளோடு அப்பேற்பட்ட அத்துமீறல்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிகிற போது அதனை அவர்களே ஒப்பிட்டுப் பார்க்க விட்டுவிடுகிறேன்.

விலைவாசி நிலையாக ஒருசில காலம் இருந்தது. அவசர காலத்திலேதான் அந்நியச் செலவாணியில் நமக்கு 3,200 கோடி ரூபாய் லாபம் கிடைத்தது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது மறைக்க முடியாது. அந்தக் காலத்திலேதான் பசுமைப் புரட்சியின் லாபத்தைப் பெற்று ஏறக்குறைய 18 மிலியன் டன் உணவு உற்பத்தி செய்து கையிருப்பு வைத்திருந்தோம். அதுமட்டுமல்ல, 30 ஆண்டு பொருளாதார வரலாற்றிலேயே கண்டிராத ஆதாயம் அவசர காலத்தில் கிடைத்தது. திரு. ஏ. சி. ஐரர்ஜி அவர்களே பாராளுமன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏற்றுமதி இறக்குமதியில் 72 கோடி ரூபாய் நமக்கு லாபம் கிடைத்தது. இந்த கைய பொருளாதார முன்னேற்றம், வளர்ச்சியின் அடிப்படையில் தான் இந்த விலைவாசி நிலையாக ஒருசில காலம் இருந்தது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்திலே, அதற்கு அடுத்த வரியிலே..... தற்சமயம் அனைத்திந்தியம் பொருளாதாரத்தில் பணவீக்கச் சக்திகள் மீண்டும் தலைதூக்கத் தொடங்கியுள்ளன. என்ற உண்மையையும் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தற்சமயம் பண வீக்க சக்திகள் தலைதூக்க ஆரம்பித்திருக்கின்றன. ஹாங்காங்கில் சர்வதேச நிதியமைச்சர்கள் கூட்டம் நடந்தபோது அங்கே சொன்னார்கள்—பணவீக்க சக்தியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்றால் எப்படி கட்டுப்படுத்துவது என்பதை இந்தியாவில் சென்று பாருங்கள் என்று சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் இங்கிலாந்தில் பவுண்ட் ஸ்டர்லிங் மதிப்பு குறைந்து கொண்டே வந்ததையும் நாம் பார்த்தோம். நம் முடைய இந்தியாவில் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்பட்டு ரூபாயின் மதிப்பு ஒவ்வொரு நாளும்பெருகிக் கொண்டே இருந்ததைப் பார்த்தோம். இப்படிப்பட்ட பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்பட்ட பின் தற்சமயம் பண வீக்க சக்திகள் தலை தூக்க ஆரம்பிக்கக் காரணம் என்ன?

1977 ஜூலை 30] [திரு. ஓ. சோ. வேலுசாமி]

தோழர் உமாநாத் அவர்கள் சொன்னார்கள். நம்முடைய பொருளாதாரத்தின் பெரும்பகுதி 75 (மொனாபலி) ஏகபோகக் குடும்பங்களுடைய கையிலே தொழிலதிபர்கள் குடும்பங்களுடைய கையிலே இருக்கின்றன, ஆகவே, நம்முடைய பொருளாதார வீழ்ச்சிக்கு, பொருளாதார சீர் குலைவுக்கு அதுதான் காரணம் என்று சொன்னார்கள். அதுமட்டுமல்ல; இன்று ஏறக்குறைய அந்த 75 குடும்பங்களோடு ஒப்பிடப்படக்கூடிய அளவுக்கு செல்வத்திலே இருக்கும் 250 கடத்தல்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களும் தங்கள் கை வரிசையைக் காட்டி கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆசீர்வாதம் பெற்று, நல்லாசி பெற்று இன்று அவர்களுடைய கை வரிசையைக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுத்தீவிட முடியாது. ஆகவே, பண வீக்க சக்திகளுக்குக் காரணம் என்ன? 75 குடும்பங்கள் அவசர கால நிலையை எதிர்த்தன; 250 கடத்தல்காரர்களும் அவசரகால நிலையைக் கண்டனம் செய்தனர். ஆகவே, அவசர கால நிலையில் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்பட்டது என்பதை யாரும் மறுக்கவோ, மறைக்கவோ முடியாது என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

‘எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் சீர் தூக்கிச் சமன் செய்யும் நோக்குடன் அணுக வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம்’ என்று நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே சீர் தூக்கிச் சமன்செய்யும் நோக்குவது நல்லதுதான். அதே நேரத்திலே இங்கே தாக்கல் செய்யப்பட்டு இருக்கிற இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தமிழக மாநிலத்தினுடைய பொருளாதார நிலைமையை, பொருளாதாரத்தின் தலைவிதியை, பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சியை நல்ல முறையிலே ஏற்படுத்துவதாக இருக்க வேண்டும். ஸ்திரத் தன்மையோடு கூடிய வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதாக இருக்க வேண்டும். accelerated growth with stability என்பது இதனுடைய நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். ஓரளவிற்கு மத்திய-மாநில உறவுகளைப் பற்றியெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள், நிதிநிலைமைகளைப் பற்றியெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொதுவாகச் செலவினங்களிலே கவனம் அதிகமாகச் செலுத்தப்படவேண்டும். இந்த அறிக்கையிலே பார்க்கிற போது வளர்ச்சி வகை செலவிற்கு (டெவலப்மெண்ட் எக்ஸ்பெண்டிச்சருக்கு) எவ்வளவு பணம், வளர்ச்சி அல்லாத செலவுக்கு (நான்-டெவலப்மெண்ட் எக்ஸ்பெண்டிச்சருக்கு) எவ்வளவு பணம் என்று பார்த்தால் ஓரளவுக்கு நான்-டெவலப்மெண்ட் எக்ஸ்பெண்டிச்சரைவிட டெவலப்மெண்ட் எக்ஸ்பெண்டிச்சர் அதிகமாக கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும்கூட இன்னும் அதிகமாகத் தொகை ஒதுக்கி இருக்கலாம் என்பதுதான் என் கருத்து. டெவலப்மெண்ட் எக்ஸ்பெண்டிச்சருக்கு எவ்வளவுக்குகெவ்வளவு பணம் ஒதுக்குகிறோமோ அந்த அளவிற்குத்தான் ஸ்திரத் தன்மையுடன் கூடிய வளர்ச்சியை ஏற்படுத்த முடியும். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் நான் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஓ. சோ.வேலுசாமி] [1977 ஜூலை 30]

இங்கே பட அதிபர்களுக்கு, நல்ல படங்களை எடுத்து வெளியிடுகிறவர்களுக்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் உதவி மானியம் வழங்கப்படும் என்று இருக்கிறது, ஒரு லட்சம் ரூபாய் என்பது ஒரு பெரிய தொகை. மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த அறிக்கையின் 39-வது பக்கத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள் 'வரிப் பணத்தில் ஒவ்வொரு ரூபாயும் மக்களுக்கு நேரடி நன்மைகள் பயக்க ஒழுங்காகச் சென்று அடைவதை உறுதிப்படுத்த எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொள்ள முற்படுவோம்' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒரு லட்சம் ரூபாய் நல்ல படங்களை எடுக்கின்ற பட அதிபர்களுக்கு மானியம் அளிக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டு இருப்பது என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் வரவேற்கவில்லை.

பட அதிபர்களுக்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் கொடுப்பது, வளர்ச்சி அல்லாத செலவினத்தில் (நான்-டெவலப்மெண்ட் எக்ஸ்பெண்டிச்சர்) காலத்திலே வருகிறது. இது மக்களுடைய ஒரு பொருளாதார வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதாக இல்லை, வரிப்பணத்தில் ஒவ்வொரு ரூபாயும் மக்களுக்கு நேரடி நன்மைகள் பயக்கவேண்டுமென்ற என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற கொள்கைக்கு முரண்பாடாக இருப்பதால், ஒரு லட்சம் மானியம் கொடுப்பதை மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த அறிக்கையிலே வரிவிலக்குகளைப் பொறுத்தவரையில் தயிருக்கும், வெண்ணைக்கும் வரிவிலக்கு அளிக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் இதை வரவேற்கிறேன். தயிரையும், வெண்ணையையும் கிராமப்புறங்களிலே இருக்கின்ற ஏழை எளிய மக்கள் சாப்பிடுவதாக அனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் அவர்கள் வெல்லத் தானையும், நாட்டுச் சர்க்கரையையும் பயன்படுத்துகிறார்கள், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே வெல்லத் தானுக்கும், நாட்டுச் சர்க்கரைக்கும் பலமுனை வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, இதையும் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இந்த வரியிலே சமன்செய்யும் நோக்கோ அல்லது சமதர்ம நோக்கமோ கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, மாதச் சம்பளம் 200 ரூபாய்க்கும் மேலாகப் பெறுகிறவர்களுக்கு 10 ரூபாயிலிருந்து 20 ரூபாயாக அதிகமாக்கித் தரப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக இந்தக் கொள்கைகளை அணுகுகிறபோது ரஸ்கின், காந்தியடிகள் எல்லாம் unto the last கடைசி மகனுக்காகத்தான் இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள், தமிழகத்திலே 85 ஆயிரம் இளம் ஆசிரியர்கள் (ஹையர் கிரேட் டீச்சர்ஸ்) இவர்கள் எல்லாம் இந்தப் பலனைப் பெறமுடியாத சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள், அது மட்டுமல்ல, லட்சக்கணக்கான கடைநிலை ஊழியர்கள் ஏமாற்றமடைந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதையும் மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 30] [திரு. ஓ. சோ. வேலுசாமி]

அரிசன மக்களைப் பொறுத்தவரையில் உயர்நிலைப்பள்ளிவரை இலவசமாகப் படித்த மாணவர்கள் இப்போது கல்லூரிக் கல்வி வரையிலும் இலவசமாகப் படிக்க வழிவகை செய்தது பற்றி மகிழ்ச்சியடைகிறேன், வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்திலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் தங்களுடைய சொந்த பலத்திலேயே நிற்கக்கூடிய அளவிற்கு தொழில் வளர்ச்சியிலே அவர்களை ஈடுபடுத்தவேண்டும்.

(முற்பகல் 11-20)

இப்போதுள்ள சூழ்நிலையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கடன் வாங்கி வீடு கட்டும் நிலையில் இல்லை. ஆகவே இனமாக அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெல்லை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் பின் தங்கிய பகுதி மக்கள் பெரும்பான்மை இருக்கிறார்கள். ஒட்டப்பிடாரம், கயத்தாறு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே 'உ-நோட்டி ஃபைப்ட்டரைப்ஸ்' என்று பிரித்து வைத்திருக்கிறார்கள். 'உ-நோட்டி ஃபைப்ட்டரைப்ஸ்' என்று பிரித்து வைக்கப்பட்ட அந்தப் பின் தங்கிய மக்களுக்கு எந்த விதமான சலுகைகளும் அளிக்கப்படவில்லை, எந்தவிதமான அரசு உதவியும் செய்யப்படவில்லை. ஆகவே தமிழகத்திலேயிருக்கும் பின் தங்கிய மக்கள் எல்லோரையும் விட நெல்லை மாவட்டத்திலே உள்ள பின் தங்கிய மக்கள் மிகவும் பின் தங்கிய நிலையில் இருப்பதால்தான் 'உ-நோட்டி ஃபைப்ட்டரைப்ஸ்' என்று பிரித்து அவர்களுக்கு அதிகமான சலுகைகள் செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு பிரித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் எந்த நோக்கத்திற்காக 'உ-நோட்டி ஃபைப்ட்டரைப்ஸ்' பிரிக்கப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறும் அளவிற்கு உதவி செய்யப்படவில்லை.

அடுத்தபடியாக, பரிசுச் சீட்டைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசு அண்ணா வழியிலே தொடர்ந்து செயல்படுத்தும் என்று சொல்கிறார்கள். இதற்கு முன்பு கலைஞர் அவர்கள் இதைக் கைவிடும்பொழுதும் அண்ணா வழியிலே இந்தப் பரிசுச் சீட்டுத் திட்டத்தைக் கைவிட்டு விடுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, பரிசுச் சீட்டுத் திட்டத்தை அமல்படுத்துவது அண்ணா வழியா, அல்லது அதை கைவிடுவது அண்ணா வழியா என்று நமக்குத் தெரியவில்லை. எது அண்ணா வழி என்பதை அவர்கள் தான் சொல்ல வேண்டும்.

அடுத்து நிலப்படைபைப் பொறுத்தவரையில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கும் என்ற வகையில் நல்ல அம்சமாக இருக்கிறது. முன்பு சீரணிப்படை இப்பொழுது நிலப்

[திரு. ஓ. சோ. வேலுசாமி] [1977 ஜூலை 30]

படையாக ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் இதில் அரசியல் புகுந்து—கொள்ளாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாநில சுயாட்சியைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய அரசுக்கும், மாநில அரசுக்கும் உள்ள உறவு களைப்பற்றிச் சொல்கிற காலத்தில் ஓரிரு கருத்துக்களைச் சொல்லிவிட்டு அமரலாம் என்று கருதுகிறேன். கலைஞர் அவர்கள் 15—11—1969-ல் ஒரு உத்தரவைப்போட்டு, டாக்டர் இராஜமன்னார் குழுவை அமைத்தார்கள். அந்தக் குழுவின் பரிந்துரையை நாம் பார்த்தால், பொதுவாக அவர்கள் கேட்டது, ‘‘அட்மோஸ்ட் ஆட்டானமி’’ (utmost autonomy) கூடுமானவரையில் மாநில சுயாட்சி என்றுதான் கேட்டார்கள், ஆனால், டாக்டர் ராஜமன்னார் அவர்களுடைய பரிந்துரையைப் பார்த்தால், Parliament need not burden itself பார்லிமெண்ட் தன் மீது அதிகமான பளுவைச் சுமத்திக் கொள்ள வேண்டியது இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, காங்கிரஸைப் பொறுத்த வரையில் மாநிலங்கள் அதிக நிதி உறவுகளைக் கேட்பதிலே எந்த விதமான ஆட்சேபனையும் இல்லை, ஆனால், மாநில சுயாட்சியைப் பொறுத்தவரையில் டாக்டர் இராஜமன்னார் அவர்கள் அதை எதிர்க்கும் அளவிற்குத் தான் இருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால், ‘‘we have not disturbed the essential Frame work of the Constitution’’ என்று அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் கடைசியாக அவர்கள் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 263-வது பிரிவை சுட்டிக் காட்டி மாநிலங்களிலே ஒரு உறவு மன்றம் நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். 27—6—1967 அன்று இந்தச் சட்டசபையிலே மறைந்த முதல்வர் அண்ணா அவர்கள் பேசும் பொழுது I want the Centre to be strong enough to maintain the sovereignty and integrity of India என்றுதான் அண்ணா சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசியல் ரீதியிலே இல்லாது, பொருளாதார ரீதியிலே அந்த அதிக அதிகாரங்கள் என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது நிதியின் உறவிலே அதிகமான அதிகாரம் பெறுவதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். இந்த அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் உள்ள அதிகாரங்களைக் கொண்டே திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் தொழில் அமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். இருக்கின்ற அதிகாரங்களை வைத்துக்கொண்டே அப்பொழுதெல்லாம் எத்தனையோ தொழிற்சாலைகள் அமைத்தார்கள், வேலை வாய்ப்புக்களை பெருக்கினார்கள் என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன், வணக்கம்.

*திரு. சீ. மு. வாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அறிஞர் அண்ணாவின் அடிச்சுவட்டில், அனைவருக்கும் பயனளிக்க அமைந்ததே புரட்சித் தலைவரின் தலைமையில் அமைந்த

1977 ஜூலை 30] [திரு. சீ. மு. வாசன்]

நல்லரசு. இது ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற ஒரு திங்களில் அளித்திடும் கன்னி வரவு-செலவுத் திட்டம், மக்களுக்குக் கனியோடு கரும்புச் சாற்றையும் கலந்து கொடுத்தது போன்ற இன்பம் அளிக்கிறது. இத்தகைய வரவு-செலவுத் திட்டத்தைத் தந்த மாண்புமிகு அமைச்சர்களுக்குப் பணிவன்பான நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அனைத்துத் துறைகளிலும் கொண்டு வந்துள்ள திட்டங்கள் அனைத்தும் மக்களுக்கு முழுமையாகப் பயன்படும் என்பதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. விவசாயிகளுக்கு இருந்த ஒரு பெரும் பிரச்சனை தாங்கள் உற்பத்தி செய்த பொருட்களை ஒழுங்கான, நேர்மையான முறையில் விற்பனை செய்ய முடியாத நிலை, அளவுக்கு மீறிய இடைத்தரகர்களின் கொள்ளை ஆகிய இந்த நிலையிலிருந்து மீட்டு, விவசாயிகளை மகிழ்ச்சிக் கடலில் ஆழ்த்தும் வண்ணம், வேளாண்மைப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வசதிகளை விரிவுபடுத்த தனி இயக்குநர் அலுவலகம் திறப்பது இந்த அரசு விவசாயிகளுக்கு அளிக்கும் நல்லிருந்தெனலாம். இதனை உளமாற அனைத்து மக்களும் வரவேற்பார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

முன்பு இருந்ததைவிட 1977-78 ஆம் ஆண்டில் பாசனத்திற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள 24.7 கோடி ரூபாய் என்ற செய்தி அனைவருக்கும் இனிக்கக் கூடிய நற்செய்தியாகும்.

சிறப்புச் சிறுபாசனத் திட்டங்களுக்காகவும் ஏரி குளங்களைத் தூர்வாரிச் சீரமைக்கவும் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 4.7 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் சிறுசிறு ஓடைகளைத் தேக்கி அருகிலுள்ள குளங்களில் நீரைத் தேக்குவதால் சிறுசிறு நீர்த் தேக்கங்களினால் கிராமங்கள் பல நன்மை பெறும். சிறுசிறு நீர்த் தேக்கங்களினால் அனைத்து ஊர்களுமே நன்மை பெறும். “வரப்புயர” என்று வாழ்த்திய ஒளவையார் வாக்கை நிறைவேற்றியது நமது கழக அரசு.

எனது தொகுதியாகிய வேடசந்தூர் வட்டம் வறட்சியான பகுதியாகும். ஐந்து ஆண்டுகளாக மழை பொய்த்த காரணத்தினால் கடுமையான பஞ்சம் நிலவுகிறது. அருகே சிறிய நீர்த்தேக்கங்கள் இன்மையால் தவறிச் சிறிது மழை பெய்தாலும் அந்த நீர் வீணாகி விடுகிறது. ஆனால் இந்த ஆண்டு பருவ மழை நிச்சயம் பெய்யும். அநேக சிறிய நீர்த் தேக்கங்களை அமைப்பதால் பசுமைப் புரட்சியை எதிர்நோக்கலாம். பிறகு வறண்ட பகுதியான எமது தொகுதி பசுஞ் சோலையாக மாறும் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகமில்லை. இதனை எங்கள் கழக அரசு நிச்சயம் நிறைவேற்றும் என உறுதி கொள்கிறேன்.

[திரு. சீ. மு. வாசன்]

[1977 ஜூலை 30]

கிராமங்களின் வளர்ச்சியே நாட்டின் வளர்ச்சி என்ற குறிக்கோளைக் கொண்டது எமது நல்லரசு. தேர்தல் உறுதி மொழியை நிறைவேற்றும் வண்ணம் கிராமங்களில் தொழில் வளர்ச்சித் திட்டம் அமைந்துள்ளது.

எனது தொகுதி மிகுந்த வறட்சியான பகுதியாகையால் சிறு சிறு தொழில்கள் தொடங்கினால் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் நன்மை பெறுவர். ஆகவே, சிறு சிறு தொழிற்பேட்டைகள் அமைக்கும்படித் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோம்பை அணைத் திட்டம் கட்டுவதால் சுமார் 1,000 ஏக்கர் நிலமும் 50 குளங்களும் பயன்பெறும். குஜிலியம்பாரை ஒன்றியம் முழுமையுடன் பாசன வசதி பெறுவதுடன் 300 சதுர மைலில் உள்ள கிணறுகள் அனைத்தும் நீர் ஊற்றுப் பெறும். இதனால் இறைவைப் பாசன வசதியும் உண்டாகும். ஆகையால் கோம்பை அணைத் திட்டத்தை எனது தொகுதியில் அமைக்க ஏற்பாடு செய்யும்படி வேண்டுகிறேன்.

தமிழகத்திலேயே குடிநீர் பிரச்சினை பெரிதாக உள்ளது. இப் பிரச்சினையை நமது அரசு நன்முறையில் சீர் தூக்கி ஆராய்ந்து நன்முடிவு கண்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. இந்தக் குடிநீர்ப் பிரச்சினை மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் அதிக பாதிப்பு ஏற்படுத்தியுள்ளது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

எனது தொகுதியிலும் குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க அதிக அளவு நிதி ஒதுக்கீடு செய்து கவனிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாவட்ட ஒதுக்கீடுகளினை விவாதிக்க, எனது தொகுதி தமிழ்நாட்டிலேயே வறட்சிப் பகுதி என்ற காரணத்தால் சிறப்பாக இதனை நோக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தக் குடிநீர், பாசன வசதி செய்வதோடு எனது தொகுதியாகிய வேடசந்தூரை வறட்சிப் பகுதியாக அறிவிக்கும்படி வேண்டுகிறேன்.

அரிசனங்கள், பழங்குடியினர், அரசு அலுவலர், ஆசிரியர், ஆகிய அனைத்துத் தொழில் புரியும் மக்களுக்கும் நன்மையளிக்கும் இவ்வரவு-செலவுத் திட்டத்திற்கு அனைவரும் தங்களது இதயப் பூர்வமான வரவேற்பை அளிக்கின்றனர் என்பதில் ஐயமில்லை. இத்தகைய அரிய செயலைச் செய்த மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரை மிகவும் நன்றியறிதலோடு போற்றுகிறேன்.

எனது தொகுதி மிகவும் பின்தங்கிய பகுதி. சரியான பேருந்து வழித்தடங்களும் சிறுசிறு கிராமங்களை இணைக்கும் சாலைகளும் இல்லை. அங்கு சிறு பேருந்துகளை விடுவதன்மூலம் அனைத்துக் கிராம மக்களும் பயன்பெறுவர்.

1977 ஜூலை 30]

[திரு. சி. மு. வாசன்]

நடமாடும் வைத்தியசாலையமைப்பது நாட்டு மக்களின் மேல் கொண்ட நல்லெண்ணத்தைக் காட்டுகிறது. சரியாக நடைபெறாத ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களை அரசே ஏற்று நடத்துவது நன்மைதரும் செயலாகும்.

எனது வேடசந்தூர் தொகுதியிலே இதுவரையிலே அரசு மருத்துவமனை இல்லை. அங்கு வாழும் மக்கள் பயன்பெறும் வகையில் ஒரு மருத்துவ மனை அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்விக்காக இந்த அரசு மேற்கொண்டுள்ள திட்டங்கள் அனைத்தும் சிறப்போடு அமைந்துள்ளன. 10+2+3 கல்வி முறைத் திட்டமும், இதனால் 11,000 புதிய ஆசிரியர் வேலை பெறுவர் என்பதும் உள்ள மகிழ்வை ஏற்படுத்துகிறது.

பொதுவாக நமது கல்வித் தரம் குறைந்து வருகிறது என்று வதந்தி பரவுகிறது. இதை நமது அரசு நிச்சயம் மாற்றும் என்று உறுதி கூறலாம். நடுத்தரப் பள்ளியில் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் தலைமையாசிரியர்களாகப் பணியாற்ற அப்பள்ளியின் மாணவர் வருகைப் பதிவு 400 ஆக இருக்க வேண்டுமென்ற முறை அமுல் உள்ளது. பல கிராமப்புற நடுத்தர பள்ளிகளில் 400 மாணவர்கள் இருப்பதில்லை. இதனை 250 அல்லது 300 என்ற வருகைப் பதிவை நடைமுறையில் திருத்தம் கொண்டுவந்தால் அநேக கிராமப்புற நடுநிலைப்பள்ளிகளில் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், தலைமையாசிரியர்களாகப் பணியாற்ற முடியும். இதனால் கல்வித் தரம் உயரும். பல படித்த பட்டதாரி ஆசிரியர்களும் வேலை பெறுவர். எனவே இதனைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனது வேடசந்தூர் தொகுதியிலுள்ள அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு மாணவர்கள் அதிகமாக வருகை தந்தும் போதுமான இடவசதி இல்லை, கூரை வசதி இல்லை, தண்ணீர் வசதி இல்லை. ஆகவே, அவற்றிற்கு இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று தங்கள் மூலமாகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ விழுந்தால் வீட்டுக்கு ; விழாவிட்டால் நாட்டுக்கு ” என்று அமரர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பரிசுச் சீட்டைப் பற்றிக் கூறியுள்ளார்கள். பரிசுச் சீட்டை, சூதாட்டமாக எண்ண மல் மக்களும், அரசும் இதனால் நன்மையடையும் வண்ணம் அரசுப் பரிசுச் சீட்டு முறையினை அமுல் படுத்தியமைக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்றேன்.

ஏழை மக்களுக்குக் கடன் கொடுக்க வரவு-செலவு திட்டத்தில் வழி செய்யப்பட்டுள்ளது. நாம் எத்தனை கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைத்தாலும் கொடுக்கின்ற கடன்கள் நேரடியாக மக்களுக்குப் பயன்தரவே இல்லை. ஆகவே, தனியார் துறையில் உள்ளவர்கள்

[திரு. சி. மு. வாசன்]

[1977 ஜூலை 30]

வட்டிக்குக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். கூட்டுறவு சங்கம் மூலம் கொடுக்கப்படும் கடனுக்கான வட்டி 18 சதவீதம். ஆனால், தனியார் 12 சதவீதம் வட்டிக்குத் தான் கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, அவர்கள் அதற்கு மாறாக, மறைமுகமாக வேறு வட்டி வாங்குகின்றனர். ஆகவே, அவர்கள் 20, 21 சதவீத வட்டியை நேரடியாக வாங்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். தனியார் கேட்கும் வட்டிக்கும் அரசு கேட்கும் வட்டிக்கும் வித்தியாசமிருக்கிறது. ஆகவே, அதில் அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திண்டுக்கல்லை தனி மாவட்டமாக அமைக்கும்படியும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். திண்டுக்கல், வேடசந்தூர், பழனி, பெரியகுளம் தாலுகாக்களை இணைத்து, திண்டுக்கல்லை தனி மாவட்டமாக ஆக்கும்படியும் அதை அடுத்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஏற்படுத்தித் தரும்படியும் நிதியமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வரிகள் பலவற்றை ஏழை மக்களுக்குக் குறைத்தும், அதே சமயம் ஏழைகள் நன்மையடையும் வண்ணமும் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் அமைந்துள்ளது. அனைத்து நிலை மக்களும் மனதில் உவகை கொள்ளும் வண்ணம் கன்னி வரவு-செலவுத் திட்டமே அமைந்து விட்டது என்பதே உண்மையான அண்ணாவின் தம்பியின் நல்லரசு இது என்பதற்கு வெள்ளிடைமலை. வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி அமர்கின்றேன்.

(முற்பகல் 11-30)

* திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கன்னி பட்ஜெட்டின் மீது, என்னுடைய கன்னிப் பேச்சை வைப்பதற்கு முன்னால், நான் இந்த அவைக்கு வருவதற்கு காரணமான எனது தானத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், எனது இராயபுரம் தொகுதி வாழ் வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும் என்னுடைய இதயம் கனிந்த நன்றியை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த பட்ஜெட்டைக் குறித்து பல்வேறு உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலே ஆளும் தரப்பைச் சேர்ந்தவர்கள், குறிப்பாகவும், சிறப்பாகவும் அன்புக்கும், மரியாதைக்கும் உரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் அவர்கள், என்னுடைய தானத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் 1971-72-லே சமர்ப்பித்த அந்த பட்ஜெட்டிலே சாராய வாடை வீசியது என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் உள்ளபடியே ஒத்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் அந்த சாராய வாடைக்குத் துணைபோனவர்கள் இன்று முதலமைச்சராகவும், அமைச்சரவையிலே சிலர் உறுப்பினர்களாகவும் இருக்கிறார்கள் என்பதை அருள் கூர்ந்து ஞாபகப்படுத்த கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

1977 ஜூலை 30]

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்.
உறுப்பினர் பேசுவதை நீங்களும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்.
அவர் யார்? எந்த அமைச்சர் என்று தயவு செய்து சரியாக
சொல்லவேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எந்த
அமைச்சர் என்று குறிப்பிட்டு சொல்லவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்
என்றால் நான் பதில் சொல்கிறேன். அவர் பேசியதில் அதிலே
ஒன்றும் ஒழுங்குப் பிரச்சினை இல்லை. உறுப்பினர் தொடர்ந்து
பேசலாம்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : இன்னொன்றும் நான் குறிப்பிட
விரும்புகிறேன். அதே பேச்சில் சாக்கடை வாடை வீசியதாகவும்
மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார்கள். நான் இதயபூர்வ
மாக ஒத்துக் கொள்கிறேன். மனமாற ஒத்துக்கொள்கிறேன்.
இன்னும் கொஞ்சம் கூர்ந்து நுகர்ந்திருப்பாரானால் பிண வாடை
கூட அடித்திருக்கும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து.
ஏனென்றால் என்னுடைய தொகுதியில் நொக்கிக் குப்பம், காசி
மோடு, பேசின் பிரிட்ஜ், ராதாகிருஷ்ணன் நகர் ஆகிய பிற
பகுதிகளில் இருக்கிற குடிசைவாழ் மக்கள், சாக்கடையிலே, சுடு
காட்டிலே கொட்டகை அமைத்து வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள்.
அப்படிப்பட்ட ஏழை எளிய மக்களுக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்க
ளுக்கு, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு எங்கள் தலைவர்
டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில்
குடிசைகளை அகற்றி மாடிவீடுகளை அமைக்க கைவைத்தக் காரணத்
தால் பட்டஜெட் வாயிலாக அந்த வாடை அடித்தது என்பதை
தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நான் என்னுடைய கன்னிப் பேச்சை, முன்பு கவர்னர்
உரையின் போது கலந்து கௌரவத்தோடு காரணத்தினால், இன்று
கவர்னர் உரையையும் தொட்டுப் பேச அனுமதியளிக்கவேண்டு
மென்று பனிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கவர்னர் உரை என்று
தனியே கொல்ல வேண்டாம். இதுவும் அதிலே சேரும். இது
பொது விவாதம்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : கடந்த 30-ம் தேதி அன்று நாம்
ஒரு பெரிய நிகழ்ச்சியை தமிழ் நாட்டின் தலைநகரான சென்னையில்
பார்த்தோம். அந்த நிகழ்ச்சி படாடோபமாக அமைக்கப்பட்டது
மட்டுமல்ல, பல 100 ஹாரன்கள் வைக்கப்பட்டு, ஆயிரக்கணக்கான

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

[1977 ஜூலை 30]

போலீசாருக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டு 100-க்கணக்கான போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டு, அங்கே வரவழைக்கப்பட்டு, அதை விட அதற்கும் மேலாக ஒரு நாளைக்கு முன்னதாகவே சென்னை மாநகரத்தின் இருதயமாக உள்ள அண்ணா சாலையில் போக்குவரத்தை தடுத்து நிறுத்தி பொது மக்களுக்கு சொல்ல முடியாத அளவுக்கு கஷ்டம் ஏற்பட்டு அந்த நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது என்பதை நாம் பார்த்தோம்.

அந்த நிகழ்ச்சி முதலமைச்சர் பதவி ஏற்றுக்கொண்டபிறகு நடந்தது ஆகும். பதவி ஏற்ற பிறகு மக்களை சந்திப்பது நல்ல முறைதான். சிறந்த முறை தான். இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அண்ணா வழி வந்தவர்கள் என்று சொன்னவர்கள் இப்படிச் செய்யலாமா? அண்ணா அவர்கள் பதவிப் பிரமாணம் எடுத்துக்கொண்டு விட்ட பிறகு இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சி நடைபெற்றதா? இன்னொன்றையும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஊழல் பேர்வழிகளை, வீண்விரயம் செய்பவர்கள் என்று குற்றம் சாட்டிய ஒரு சிலரால் விமர்சிக்கப்பட்ட டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் பதவி ஏற்றபோது 1971-ல் பதவி ஏற்றபோது இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இதை நான் குறிப்பிட்டு வதற்குக் காரணம், ஆளுநர் உரையில் வீண்விரயம் தவிர்ப்போம் என்று கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கிற போது இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் தேவையா? மேலும் முதலமைச்சர் அவர்கள் அன்றைய தினம் மாலையே மக்களை மெரினா பொது கூட்டத்தில் சந்திக்க இருக்கிறார்கள். இடைவெளி ஒரு சில மணி நேரங்களே. அப்படியிருக்கிற நேரத்தில் மக்கள் வரிப்பணத்தை உபயோகித்து இப்படிப்பட்ட ஆடம்பர செலவு வேண்டுமா? என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதுவும் அங்கே எவ்வளவு நேரம் இருந்து இருக்கிறார். பத்திரிகையில் பார்த்தோம். ஒரு சில வினாடிகளே அவர் அங்கே இருந்து இருக்கிறார். இப்படியெல்லாம் செய்து விட்டு வீண் விரயம் அற்ற ஆட்சி நடத்துவோம் என்று கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கிறபோது எனக்கு வேதனையாக இருக்கிறது. ஒன்று சொல்லக்கூடும். கவர்னர் உரை அதற்குப் பின்னாலே வந்தது என்று. இந்த நிகழ்ச்சி கவர்னர் உரைக்கு முன்னாலே நடைபெற்றது என்று சொல்லக்கூடும். ஆனால் “தொட்டில் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும்” சென்றிடக் கூடாது என்பதே என் வேண்டுகோளாகும். எனவே இந்த மாதிரி வீண்விரயம் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

மீனவர்களைக் குறித்து இந்த பட்ஜெட்டிலே மிக அழகாகச் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவன் என்று

1977 ஜூலை 30]

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

காரணத்தால் அந்த விவகாரத்தில் நான் இந்த பட்ஜெட் விவாதத்தில் மிகவும் அக்கறை செலுத்தி பேசுவது நியாயம் என்று கருதுகிறேன். மீனவர்களுக்கு, மீனவ நலம், என்று குறிப்பிட்டு ஒரு அரிய திட்டத்தை வழங்கியிருக்கிறார்கள். நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புவது அந்த மீனவ நலம் என்ற தலைப்பைப் பார்க்கிறபோது மீனவர்களுக்கு கல்வித் துறையில், தொழில் துறையில், சமுதாயத் துறையில் மற்ற எல்லாத் துறைகளிலும் நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டிக்கொடுத்து இருக்கிறார்கள். என்று நான் முதலில் எண்ணிக்கொண்டு இருந்தேன். இடையில் அந்தத் திட்டங்களை கூர்ந்து கவனித்து நிலைமைகளைப் பார்க்கிற போது அதில் ஒரு திட்டம் பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மீனவர்கள் இறந்தால் அந்தக் குடும்பத்திற்கு அதுவும் தொழில் செய்கிறபோது இறந்தால் அந்தக் குடும்பத்திற்கு ரூ. 5,000 கொடுக்கப்படும் என்று அறிவித்து இருக்கிறார்கள். மகிழ்ச்சி; வரவேற்கிறேன். அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற காரணத்தால் அதை ஆதரிக்கிறேன். நன்றி செலுத்துகிறேன். ஆனால் ரூ. 2,000 தான் முன் பணமாகத் தருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மற்ற ரூ. 3,000 எந்த முறையில் எப்படித் தர இருக்கிறார்கள் என்பதை அடுத்து மானியக் கோரிக்கை வருகிறபோது தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து அதை ஒட்டியே இன்னொன்றும் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. 5,000 ரூபாய் கடனாக அந்த கைம்பெண்ணை மனைவிக்கு அல்லது குடும்பத்திற்கு கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. மகிழ்ச்சி. ஆனால் அதே நேரத்தில் அதற்கு ஒட்டு மொத்தமாக ஆகும் செலவு எவ்வளவு என்று பார்க்கிறபோது முதலிலே மானியமாகத் தரும் தொகை ரூ. 2 லட்சம். ஒரு ஆண்டுக்கு அந்த சமுதாயத்தில் உள்ளவர்கள் எவ்வளவு பேர் இறந்தாலும் ரூ. 2 லட்சம் தானா? நான் அப்படி ஒரு துர்பாக்கியமான நிலை அந்த சமுதாயத்திற்கு வரவேண்டுமென்று விரும்பவில்லை. அப்படி ஒரு துர்பாக்கியமான நிலை 50 பேர், 60 பேர், 100 பேர் என்று வந்து விட்டால், இந்த அரசு அவர்களுக்கு உதவ என்ன திட்டத்தை வைத்து இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 11-40]

ஏனென்றால் தமிழ்நாடு முழுவதும் 40 பேருக்குத் தான் ஒவ்வொரு ஆண்டும் கொடுக்க இருக்கிறார்கள். இது எந்த அளவிற்குப் போதுமானது என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இதனை ஒட்டியே சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மீனவ சமுதாயத்திற்காக 4 லட்ச ரூபாயை இந்த அரசு ஒவ்வொரு ஆண்டும் செலவு செய்ய இருக்கிறது என்று இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் மீனவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள்

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

[1977 ஜூலை 30]

இவர்களின் பால் அக்கறை கொண்ட அரசு என்று அந்தத் தரப்பிலிருந்தும் அவர்களோடு கூட்டணியில் இருப்பவர்களும் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பாராட்டியவர்களுக்கு எந்த அளவிற்கு மீனவச் சமுதாயத்தினர் வஞ்சிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த அவையின் மூலம் கோடிட்டுக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அவைத் தலைவரவர்களே: முந்தைய பட்ஜெட்டில் 1975-76-ம் ஆண்டு தானைத் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் ஒதுக்கிச் செலவு செய்த பணம், 88 லட்சத்து 55 ஆயிரம் ரூபாய். அதே நேரத்தில் ஜனநாயக வாதிடனால் வெறுக்கப்பட்ட அந்த நெருக்கடி காலத்திலே அந்த ஆண்டிலே இந்த மீனவர்களுக்காக அவர்களுக்குக் கடன் வழங்குவதற்காக ஒதுக்கப்பட்டது 62 லட்சத்து 76 ஆயிரம் ரூபாய். ஆனால் 'ரிவைஸ்ட் எஸ்டிமேட்'-ல் 78 லட்சத்து 81 ஆயிரம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மீனவ நண்பர்கள் இப்போது வந்திருக்கிற இந்த நேரத்தில் இந்த பட்ஜெட்டில் எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் 24 லட்சத்து 14 ஆயிரம் ரூபாய். இந்த அரசு மீனவர்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் உற்ற நண்பன் என்று வர்ணிக்கப்படுகிறது. தாழ்த்தப்பட்ட என்னுடைய மக்களுக்கு, என் சமுதாய மக்களுக்கு இந்த அரசு இழைத்து இருக்கிற கொடுமைகளையெல்லாம் கோடிட்டுக் காட்ட முடியுமா என்றால் முடியாது.

தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் இந்த நாட்டின் முதலமைச்சராக இருந்த போது அவர் மீனவர் வீடு கட்டும் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கிய தொகை 129 லட்ச ரூபாய். நெருக்கடி நிலையின் போது ஒதுக்கிய தொகை ஒரு கோடி ரூபாய். ஆனால் அதே நேரத்தில் இந்த மீனவ நண்பர் ஆட்சியிலே, முதலமைச்சருடைய ஆட்சியிலே ஒதுக்கி இருக்கிற தொகை இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்பதை வேதனையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் இந்த நேரத்திலே ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அண்ணா அவர்கள் கூட இது பற்றிப் பேசியது . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களே உள்ளன. "ஓ மினிட்ஸ் ப்ளீஸ்".

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : அண்ணா அவர்கள் 1957-ம் ஆண்டு பேசியது எனக்கு இன்னும் பசுமையாக இருக்கிறது. மீனவர்களுக்காக அன்றைக்கு காங்கிரஸ் அரசாங்கம் ஒதுக்கிய தொகை குறைவு என்று கூட அவர் பேசவில்லை. ஆனால் அந்தத் தொகை உரியவர்களுக்கு, உரிய நேரத்தில், உரிய இடத்துக்குச் சென்று இருக்கிறதா என்பதை அரசாங்கம் கண்காணிப்போடு பார்க்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். ஏன் என்று

1977 ஜூலை 30]

[திரு. பா. பொன்னுரங்கம்]

சொல்லி அவர் குறிப்பிட்டார் அந்தத் தொகையானது கைக்குக் கை மாறுகிற ஐஸ் கட்டியாக இருக்கிறது. எனவே மீனவர்களுக்காக ஒதுக்குகிற தொகை அவர்களுக்கு ஒழுங்காகக் கிடைக்க வேண்டுமென்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அண்ணா அவர்கள் தொகையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு சொல்லவில்லை. கைக்குக் கை மாறுகிற ஐஸ் கட்டியாக இது கரைந்து விடுகிறது என்றார்கள். ஆனால் இந்த ஆட்சியில் மீனவர்களுக்கு ஒதுக்கிய தொகை இந்த பட்ஜெட்டிலேயே கரைந்து போயிருக்கிறது என்பதை வேதனையோடு சொல்லி எனவே, மீனவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை மிகவும் குறைவு என்பதைக் குறிப்பிட்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

*திரு. இ. தமிழரசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே : தமிழக மக்களுக்கு, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் தலைமையில், மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் தந்திருக்கும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையினை, 1977-78-ம் ஆண்டுக்கான புரட்சிகரமான இந்தத் திட்டத்தை அறிவிக்கும் இந்த நேரத்தில் நானும் அவர்களில் ஒருவனாக நின்று கொண்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினை வாழ்த்தி வரவேற்றுப் பேச விரும்புகிறேன்.

தமிழக மக்களின், குறிப்பாக ஏழை ஹரிஜன, நடுத்தர மக்களின் வரிப்பணத்தைச் சுரண்டுவதற்கென்றே முந்தைய அரசுகள் சிற்சில திட்டங்களைப் போட்டு மக்களை மயக்கி அவர்கள் வாழவிடாமல் செய்து வந்தன. ஆனால் தற்போது உள்ள அரசு தான் ஏழை, எளிய மக்கள் என்றென்றும் மகிழ்ச்சிகொள்ளத் தக்க வகையில் திட்டங்களைப் போட்டு நிறைவேற்றப்பாடுபட இருக்கிறது. தமிழக மக்கள் அனைவரும் மகிழ்ச்சியோடு இருக்கிற இந்த நேரத்தில் அவர்களோடு சேர்ந்து நானும் இந்த அரசுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அரிசி பேர ஊழலும், கோதுமை பேர ஊழலும் மேலும் தலையெடுக்காவண்ணம், மேலும் பல ஆயிரம் கூட்டுறவுக் கடைகளை கிராமங்கள் தோறும் உருவாக்கி, கிராம மக்களுக்கு எல்லாம் நியாயமான விலையில், போதுமான அளவில் உணவுப் பண்டங்கள் விநியோகிக்கப் போட்டிருக்கும் திட்டத்தை நான் பெரிதும் பாராட்டி வரவேற்கின்றேன்.

கருணா, ஜெயா போன்ற விளம்பர நெல் விதைகளை உருவாக்காமல் தரமான, உடலுக்கு ஊட்டம் கொடுக்கக்கூடிய சுகாதாரமான விதைகளை உருவாக்கி, மண்வள பாதுகாப்புத் துறையை உருவாக்கி, அதற்காக 302 லட்சம் ரூபாய் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது கண்டு நான் பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். தாய்மார்களே, வெயிலில் கால்சுடுக்க நிற்க வேண்டாம், க்யூவிலே நின்று நீங்கள்

[திரு. இ. தமிழரசன்]

[1977 ஜூலை 30]

குழந்தையைப் பெற்றெடுக்கவும் வேண்டாம். நாங்களே போதுமான அளவு உணவு உற்பத்தி பெருக வழிசெய்து, உங்களுக்குக் கிடைக்க வகுத்திருக்கும். திட்டம் இதோ என்று படைத்திருக்கும் இத்திட்டத்தை வரவேற்கின்றேன்.

விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கொடுக்காமல், பண்டங்களின் விலையை மட்டும் குறைக்க குழப்பமான சட்டங்களைப் போட்டுச் சீர்குலைத்த முன்னாள் அரசைக் காட்டிலும், இதற்கென்றே இயக்குநர் ஒருவரை நியமித்து உற்பத்தி செய்யும் பொருட்களுக்கு நியாய விலைகள் கொடுக்க போட்டுள்ள இந்தத் திட்டத்தை வரவேற்று தமிழக விவசாயிகள் சார்பில் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

இடைத் தரகர்களைக் குறைத்து மீனவர்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கவும், மீன் வளத்தைப் பெருக்குவதற்கு என்றே தூத்துக்குடியில் மீன்வளக் கல்லூரி ஒன்று திறக்கவும், உள்நாட்டு நீர் நிலைகளில் மீன்வளர்க்க பல திட்டங்கள் தீட்டவும் வகை செய்கின்ற இந்த பட்ஜெட்டை நோக்கும்போது நிச்சயமாக மீனவர்களின் நண்பன் இந்த அரசு ஒன்றுதான் என்று தெளிவாகக் கூறி வரவேற்கின்றேன்.

நசித்துப்போன பட்டாசு புல்வாணம்போல் நிதி ஒதுக்காமலேயே பாசனத் திட்டங்களை டமாரம் அடித்து ஊர்தோறும் நாற்றம் அடித்த முன் அரசின் பட்ஜெட்டைக் காட்டிலும் 24.7 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி ஏழு பாசனத் திட்டங்களை உருவாக்க வகை செய்யும் இந்த பட்ஜெட் ஓர் உயிர் உள்ள அதிர்வேட்டுடன் வெடிக்கும் ஒரு பட்ஜெட் என்று கூறி வரவேற்கின்றேன்.

இதன்மூலம் என் பேரணும்பட்டு தொகுதியில் ஏற்கனவே ஆரம்ப வேலைகளுடன் பற்றாக்குறையால் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ள பத்ரபள்ளி அணைக்கட்டு நிச்சயமாக முடிவுபெறும், இதனால் குறைந்தது 10,000 ஏக்கர் நிலம் பயன்பெறும், ஐம்பது கிராமங்கள் பயன் அடையும் என்கிற நம்பிக்கையோடு இதை வரவேற்கின்றேன். என் ஊர் உதயேந்திரம் நகர பஞ்சாயத்தில் 300 ஏக்கர் பரப்பில் ஏரி உள்ளது. அதை 2 அடி ஆழப்படுத்தினால் ஏறக்குறைய 1 வருடத்திற்கு தண்ணீர் கிடைக்கும். இதனால் சுமார் 3,000 ஏக்கர் நிலம் பயன்பெறும்.

கிணற்றிலே நீர்மட்டம் குறைந்து காயாமல் இருக்க, ஆங்காங்கே ஏரி, குளம் இவற்றை ஆழப்படுத்தி தண்ணீரைத் தேக்கி பாசனத்துக்கும் கிணற்றில் நீர்மட்டம் குறையாமல் இருக்கவும் 4.7 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி 30,000 பம்புசெட்டுகளுக்கு மின்சாரக் கணெக்ஷன் கொடுக்க இருப்பது குறித்து

1977 ஜூலை 30] [திரு. இ. தமிழரசன்]

இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன். மேலும் சுருளியாறு திட்டம், தூத்துக்குடி அனல் மின்சாரத் திட்டம் ஆகியவற்றை சரிசெய்ய நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். சென்ற அரசின் முறை கேட்டினால் ஒரு மின்சாரத் திட்டமே பாழ்பட்டுப்போனதுபோல இல்லாது, இத்துறையிலுள்ள முறைகேட்டைக் களைய அரசு வகை செய்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன்.

ஊர் என்றால் கோயில் அடுத்த குளம் வேண்டும். தற்போது குளம், குடிக்க நீர் வசதி இல்லாத கிராமங்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. ஏன், என் சொந்த ஊர் உதயேந்திரம் நகரப் பஞ்சாயத்தில் குடிக்க தண்ணீர் இல்லை. ஆயிரம் மக்களும், சுற்று வட்டார கிராமங்கள் சேர்ந்து நீர் இல்லாமல் அவதியுறுகிறோம். ஆற்றில் ஊற்றெடுத்து நீர் எடுத்தால் தோல் ஷாப் கழிவு நீர் வாடையும், கலருமே வருகிறது. அதே போல் மாதனூர், பாலூர், வட்டாரத்தில் கிணறுகளில் பக்கெட்டை இறக்கினால் சேறு வருகின்றது. நீர் எடுக்க 2 மைல் நடந்து செல்கிறார்கள். ஆனால் தற்போது பட்டுஜெட்டையும் ஒதுக்கியுள்ள நிதியையும் பார்க்கும்போது நிச்சயம் இப்பிரச்சனை தீரும் என்ற உணர்வோடு நன்றி கூறுகிறேன்.

ஒருநாடு தொழில் வளமும், தொழிலாளர் வளமும் நிறைந்திருந்தால் தான் அது வளமுடைய நாடாக இருக்க முடியும். தொழிலாளர் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண அரசு அழைப்பின் பேரில் வரும் பிரதிநிதிகள். தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் குறைந்த செலவில் தங்க வசதியாக தங்கும் இடம் ஏற்படுத்தும் திட்டம் புதுமையான திட்டம். தொழிலாளர்களின் மறுமலர்ச்சி, அவர்கள்மேல் அக்கறையான திட்டம்.

(முற்பகல் 11-50)

அதற்கு வகைசெய்யும் வகையில் அறுபது கோடி ரூபாய்க்கு மேல் முதலீடு செய்து பல்வேறு தொழில்களை அரசுத் துறை மூலமாகவும், கூட்டுறவுத் துறை மூலமாகவும் தொழில்வளம் பெருகி இதனால் உற்பத்தி பெருகவும், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் குறையவும் வகை செய்யும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது என் தொகுதியில் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக உள்ள பகுதி. இந்திய நாட்டிற்கு அதிகப்படியான அன்னியச் செலாவணியை ஈட்டிக் கொடுக்கக்கூடிய தொழில் இது. ஆனால் இந்த மாவட்டத்தில் உள்ள தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைப்பதில்லை. காரணம், அங்குள்ள தொழிற்சாலைகள், ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை பெயரை மாற்றி, புதுப் புதுக் கம்பெனிகள் ஆரம்பித்து தொழி

[திரு. இ. தமிழரசன்]

[1977 ஜூலை 30]

லாளர்களுக்கு தொடர்ந்து வேலை கொடுக்காமல் அவர்களை நாசப்படுத்தி வருகிறார்கள். அங்கே தொழிலாளர்களுக்கு தகுந்த பாதுகாப்பு இல்லை. அவர்களுக்கு சரியானபடி வேலை கிடைப்பதில்லை. எனவே வடசேரி கிராமம் அருகே டான் டி டானிங் ஃபினிஷிங் யூனிட் ஒன்று ஏற்படுத்தவும், பேரணைப் பட்டில் தோல் பொருள்கள் செய்யும் தொழிற்சாலை ஒன்றை பெண்களுக்காக அங்கு ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து, ஹரிஜனங்கள், பழங்குடி மக்கள் ஆகியோருக்காக 23.57 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி மாணவர்கள் கல்லூரிப் படிப்பு வரையில் இலவசக் கல்வி பெற வகைசெய்து, மற்றும் ஏழை விதவைகள், மகளிர், சுருக்கெழுத்து, தட்டச்சு போன்றவற்றில் பயிற்சி பெறவும், கைம்பெண்களின் சிறுர்களுக்கு இலவச புத்தகங்கள், நோட்டுகள் வழங்கவும் வகை செய்யும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நான் வரவேற்கிறேன். கிராமங்களில் மருத்துவ வசதிகள் மிகவும் குறைவு. பணம் கொடுத்து நுகர்த்திற்குச் சென்று மருத்துவ சிகிச்சை பெற வசதியில்லை. வாய்ப்பு இல்லை. குறிப்பாக என் சொந்த ஊரிலும், சுற்றியுள்ள 10 கிராமங்களுக்கும் இல்லை. எனவே உதயேந்திரம் கிராமத்தில் அரசு சிறு மருத்துவமனை (தாய்-சேய் நல விடுதி) ஏற்படுத்தவேண்டும். பேரணைப்பட்டில் ஏற்கெனவே ஆரம்பித்து, பல காரணங்களால் நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட பைல்களுக்கு உயிர் தந்த ஒரு அரசு பொது மருத்துவமனை ஏற்படுத்த வேண்டுகிறேன். இதற்கு வகை செய்யும் பட்ஜெட்டை வாழ்த்தி வரவேற்கின்றேன்.

தமிழ்நாடு பரிசுச்சீட்டு மூலம் 1 லட்சம் ஒரே ஆளுக்கு போகாமல் 2 பேருக்கு பகிர்ந்து கொடுக்க இசைந்துள்ள பட்ஜெட்டை வரவேற்று நன்றி கூறுகிறேன்.

சென்ற ஆட்சி காலத்தில் சரியானபடி பள்ளிக்கூடங்கள் இயங்கவில்லை. பள்ளிகளின் தரம் சரியாக இல்லை. ஆசிரியர்களுக்கு வேலை பாதுகாப்பு இல்லை. இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பு ஆசிரியப் பெருமக்கள். நம்மையெல்லாம் உருவாக்கி அனுப்பியவர்கள் ஆசிரியப் பெருமக்கள். வருங்காலத்தை உருவாக்க வேண்டியவர்கள் ஆசிரியப் பெருமக்கள். ஆகவே ஆசிரியப் பெருமக்கள் வசதியாக இருந்தால்தான் கல்வியின் தரம் உயரும், இந்த நாட்டின் தரம் உயரும். ஆகவே ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளத்தை அதிகமாக உயர்த்திக் கொடுத்து, அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி, மருத்துவ வசதி போன்றவற்றை அதிகமாக்கி அவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு என் தொகுதியில் ஒரு மேம்பாலம் கட்டப்பட்டு வருகிறது. என் தொகுதி மக்கள் வாணியம்பாடி சென்று வியாபாரம் நடத்துவதற்கும், தொழில்களில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளவும் அந்தப் பாலம் கட்டப்படுகிறது பாலாற்றின் குறுக்கே. அது சரியானபடி முற்றுப் பெறாத விதத்தில் மெதுவாக இயங்கிக் கொண்டுவருகிறது.

1977 ஜூலை 30]

[திரு. இ. தமிழரசன்]

எனவே அந்த மேம்பாலம் உடனடியாக கட்டி முடிக்கப்பட்டு அண்ணாவின் பெயரை வைத்து அதை உடனடியாக திறப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வேலூர், காட்பாடி, விட்டால் குடியாத்தம், ஆம்பூர், பேரணும்பட்டு, வாணியம்பாடி, திருப்பத்தூர் வரையில் பெண்களுக்கு ஒரு கல்லூரி எங்கள் பகுதியில் இல்லை. எனவே எங்கள் பகுதியில் பெண்களுக்கு ஒரு கல்லூரி ஏற்படுத்த இந்த அரசு உதவவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆம்பூர்—குடியாத்தம் சித்தூர் செல்லும் வழியில் பாலூர் அருகே ஒரு சிற்றேடை ஒடுகிறது. சிறு மழை பெய்தாலும் அதில் தண்ணீர் பெருகி பஸ் போக்குவரத்து பாதிக்கப்பட்டு அதனால் மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே அங்கே ஒரு தரைப் பாலம் கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. து. இராசரத்தினம் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, 1977-78-ம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையில் என்னுடைய கருத்தினையும் இணைத்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக அவசர கால நெருக்கடி இருந்த காலத்தில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அப்போதிருந்த மேதகு ஆளுநர் ஆட்சிக் காலத்தில் கலைக்கப்பட்டு அதற்குப் பின்னால் தொடர்ச்சியாக வட்ட வளர்ச்சி அதிகாரி, கோட்ட வளர்ச்சி அதிகாரி மூலம் ஏழெட்டு ஒன்றியங்களை ஒன்றாக உள்ளடக்கி அவர்கள் மேற்பார்வையில் அவை இயங்கிக் கொண்டு வருகின்றன. ஆனால் ஆங்காங்கு ஊராட்சி மன்றங்கள் அதன் தலைவர்கள் மட்டிலும் அப்படியே இருந்துகொண்டிருக்கின்ற தன்மையும், ஆனால், ஒன்றியத் தலைவர்கள் இல்லாத நிலைமையும், அதே நேரத்தில் கோட்ட வளர்ச்சி அதிகாரி மூலம் சிறப்பான காரியங்கள் செய்ய முடிகிறதா என்றால் ஒரு ஒன்றியத்தைக்கூட அவரால் பார்ப்பதற்கு முடியவில்லை. கிராம ராஜ்யம் இருந்த தன்மையை மாற்றும் நிலையில் இது அமைந்திருக்கிறது. ஆளுநர் ஆட்சியில் அப்படிப்பட்டதொரு நிலை ஏற்பட்டிருந்தாலும், இன்றைக்கு வந்திருக்கக்கூடிய ஆட்சி உடனடியாக ஒன்றியத் தலைவர்களைப் பொருத்தி அவர்கள் மூலம் ஏற்கனவே ஒன்றியங்கள் மூலம் செய்யப்பட்டு வந்த குடிநீர் பிரச்சனை, பம்பி செட்கள் அத்தனையும் பராமரிப்பற்றுக் கிடக்கக்கூடிய சூழ்நிலையைப் போக்க ஏதுவாக அமைய வேண்டும் என்பதற்காக இந்த வேண்டுதலை உங்கள் முன்னால் வைக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இன்றைய தினம் நடைபெறுகின்ற இந்த ஆட்சி, பாசனத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொகை எந்த அளவுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும், அந்த அளவைப் பார்க்கும் போது, 1975-76-ல் இருந்ததையும் 1976-77-ல் இருந்ததையும் மட்டும் வைத்துப் பார்க்காமல் அதற்கு முன்னால் எப்படி

[திரு. து. இராசரத்தினம்]

[1977 ஜூலை 30]

எப்படியிருந்தது என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். முன்பு இருந்த ஆண்டைவிட இப்போது ஒன்றுக்கு இரண்டு மடங்காக அதிகப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், அதை நாம் வரவேற்கக்கூடிய நேரத்தில், பாசனத்திற்காக நிதியை அதிகமாக ஒதுக்கி, விவசாயத்திற்கு பல முன்னோடி திட்டங்களைக் கொண்டுவருவது என்பது வரவேற்கக்கூடிய திட்டம் தான். அது மட்டுமல்லாமல் பாசனத்திற்கு, முதலாவது பாசனமாக இருந்தால், 12 ரூபாய் என்றிருந்ததை 10 ரூபாயாகவும், 10 ரூபாய் இருந்ததை 8 ரூபாயாகவும் குறைத்து விவசாயிகளை வாழ வைக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகின்ற நேரத்தில், இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசு விவசாயிகளுக்கு கொடுத்துவந்த, அதாவது, நெல்லை வாங்குகின்றபொழுது, கட்டுப்படியான விலை கிடைக்கக்கூடிய அளவில், குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 10 ரூபாயும், வண்டி வாடகையாக ஐந்து ரூபாயும் கொடுத்து வந்ததைப்போல் இப்போதும் சேர்த்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. பாசனத்திற்கு 12-லிருந்து 10 என்றும், 10-லிருந்து 8 என்றும் சலுகை அளிக்கின்ற நேரத்தில், மின்சாரத்தை பயன்படுத்தி விவசாயம் செய்கின்றவர்களுக்கும் சலுகை அளிக்கவேண்டும். மின்சாரத்தின் மூலம் பம்பு செட்டு மூலம் பாசனம் செய்து கொண்டிருந்தவர்களுக்கு நெருக்கடி காலத்தில், 16 பைசாவாக கட்டணம் விதிக்கப்பட்டது. அது மட்டுமல்ல, ஒரு ஹார்ஸ் பவருக்கு 2.50 ரூபாய் என்றும் உயர்த்தி அதிகமாக 10 ரூபாய் அளவுக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அளவுக்கு மின்சார கட்டணத் தொல்லை இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. இதைக் குறைப்பதற்கு பெருமுயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் மீட்டர் போடும்போது அதற்கு வாடகை வாங்குகிறார்கள். இந்த மீட்டரை மின்சாரத் துறையினரே பெட்டியில் வைத்திருந்தாலும் அதற்கும் வாடகை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கிடையில் மீட்டர் எரிந்து போகுமானால், எலக்ட்ரிசிட்டிக்காரர்களே பெட்டியில் வைத்து பாதுகாத்தாலும் அங்கே மீட்டர் எரிந்துவிடுமானால் அந்த மீட்டரை விவசாயியே வாங்கித் தரவேண்டும் என்று கோருகிறார்கள். அப்படி வாங்கிக் கொடுத்தால் மீண்டும் இணைப்பு கொடுக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, விவசாயி வாங்கிக் கொடுத்த மீட்டருக்கு மீண்டும் வாடகை வசூல்க்கிறார்கள். இதை விவசாயிகள் தங்கள் பொறுப்பிலேயே வைத்துக்கொள்கிறோம் என்றும் அதற்கும் ஒத்துக்கொள்வதில்லை. அவர்களே பெட்டியில் வைத்துக் கொண்டு வாடகைக் கட்டணம் வசூல்ப்பதை நிறுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் மின்சாரத்தை பயன்படுத்தி கிணத்தடி நீரை பயன்படுத்துவதற்கு இதுபோன்ற சலுகைகளை அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 30] [திரு. து. இராசரத்தினம்]

அரிசனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டத்தில் வட்டியில்லாத கடனாகக் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே முன்னால் இருந்த அரசு அரிசனங்களுக்கு இலவசமாக 4,000 ரூபாய் செலவில் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்தது அந்தத் திட்டம் என்ன ஆயிற்று? இப்போது வீடுகள் கட்டிக் கொள்ள வட்டியில்லாத கடன் அளிக்கப்படும் என்று சொல்லுகின்ற இந்த நேரத்தில் முன்பு வாரியத்தின் மூலமாகக் கட்டப்பட்ட வீடுகள் என்னவாயிற்று? அதிலும் குறைபாடாக பல வீடுகள் அப்படியே இருக்கின்றன. அந்தக் குறைபாடுகளை நீக்கி மேலும் வீடுகளைக் கட்டுவதற்கு மானியம் கொடுக்கப்படுமா, அல்லது வட்டியில்லாத கடன் கொடுப்பதின் மூலமாக வீடுகள் எந்த முறையில் கட்டப்படும் என்பதை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தனது பதிலில் தெரிவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆவடி நகரியத்தைப் பொறுத்த அளவில், அங்கிருந்த அறவே குடிதண்ணீர் இல்லாத நிலைமையைப் போக்குவதற்காக 1974-ம் ஆண்டு இதற்காகத் திட்டமிட்டு அதை ஆய்வு செய்வதற்காக 70 ஆயிரம் ரூபாய் நகரியத்திலிருந்து கட்டப்பட்டு 1975-ம் ஆண்டு டிசம்பரில் ஒரு கோடி 9 லட்சம் ரூபாய் அளவில் திட்டம் தயாரித்து செயல்படுத்தக்கூடிய அளவில் இருந்தது. ஆவடி நகரியம், சென்னை மாநகராட்சி, மதுரை மாநகராட்சி இவை இரண்டுக்கும் அடுத்தபடியாக பெரிய நகராட்சியாக 30 சதுர மைல் பரப்பு கொண்டதாக இருக்கிறது. அங்கு அறவே குடிநீர் இல்லாத நிலைமையைப் போக்குகின்ற அளவில் இந்த ஒரு கோடி 9 லட்சம் ரூபாய் திட்டத்தை எடுத்து உடனடியாக நிறைவேற்றுவதன் மூலமாக, அங்கு அறவே குடிதண்ணீர் இல்லாத கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12.00)

முன்னாலே வழங்கப்பட்ட குடியிருப்புகளுக்காக 3 கோடியே 60 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே சென்னை, மதுரை, கோயமுத்தூர், திருச்சி ஆகிய இடங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே ஆவடியையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்தப் பகுதியிலேயும் ஏழை எளிய மக்கள் வாழ்கின்றார்கள். தவிர, அது புறநகர்ப் பகுதியாகவும் இருக்கின்றது. எனவே, ஆவடியையும் இதிலே சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசாங்கம் பூவிருந்தவல்லியிலே பின்தங்கிய, அரிசன மாணவர்களுக்காக 3 லட்சத்து 50 ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் மாணவர்களுக்கான விடுதியும், இதேபோல் 2 இலட்சத்து 50 ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் மாணவிகளுக்கும் விடுதிகள் கட்டப்பட்டு இருக்கின்றன. அந்த

[திரு. து. இராசரத்தினம்]

[1977 ஜூலை 30]

விடுதிகள் கட்டப்பட்டு ஓராண்டு காலமாகியும், இன்னும் அவைகள் திறக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அவைகளை உடனடியாகத் திறந்தால் ஏழை அரிசன மக்கள் இட நெருக்கடி இல்லாமல் நல்ல முறையிலே தங்கிப் படிக்கக்கூடிய நிலை ஏற்படும். எனவே, இவைகளையும் உடனடியாகத் திறக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நெசவுத் தொழிலாளர்கள் பிரச்னை. என்னுடைய தொகுதியிலே நெசவுத் தொழிலாளர்கள் நிறைய இருக்கின்றார்கள். இந்த நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டப்பட வேண்டுமென்றும், அதற்கு வட்டியில்லாக் கடன் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும் கோருகிறேன். இது தவிர, தற்போது நூல் விலை ஏறியிருக்கின்றது. நூல் விலையை எந்த அளவுக்குக் குறைக்க முடியும் என்கின்ற நிலைமையையும் ஆராய்ந்து, அவர்களுக்கும் வேண்டிய வசதிகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே குறிப்பாக அரிசன மக்களுக்கு மானியமாக, இன்றைய தினம் அவர்களுக்கு இலவசமாகப் புத்தகங்கள் வழங்குகிறோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வசதிபடைத்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கும் இலவசமாகக் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. இதில் 100-க்கு ஒன்றிரண்டு பேர்கள்தான் இருப்பார்கள். அதற்கு மாறாக, அவர்களுக்கு இல்லங்கள் கட்டிக் கொடுத்தால், அவர்கள் அந்த அளவிற்குத் தங்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, எனக்கு இந்த வாய்ப்பினை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு இரா. அமிர்த ராஜ் : மதிப்பிற்குரிய சட்டப்பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 25-7-1977-ம் தேதியன்று மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள், என் அன்பிற்குரிய திரு. மனோகரன் அவர்கள் சமர்ப்பித்த இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வாழ்த்திப் பேசுகின்ற நல்வாய்ப்பைக் கொடுத்ததற்கு நன்றிகூறி, ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க முற்படுகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை, இருண்ட உலகிற்கு ஒளி தருகின்ற, குன்றின் மேஸ்ட்ட விளக்காகப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று வாழ்த்திக் கூற கடமைப்பட்டுள்ளேன். தமிழகத்திலே பிற்படுத்தப்பட்ட, அடித்தளத்திலே உள்ள மக்களின் உள பூர்வமான எண்ணங்களை நிறைவேற்றுகின்ற வகையிலே இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அமைந்துள்ளது என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உதாரணத்திற்கு, மீன் வளத்தை எடுத்துக் கொண்டால், தூத்துக்குடியில் இந்த நடப்பு ஆண்டில் மீனளக் கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

1977 ஜூலை 30]

[திரு இரா. அமிர்தராஜ்]

அப்படி அது ஆரம்பிக்கப்படுமானால், என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கின்ற 4 கிராம மக்கள் அதிலே பயனடைவ தோடுமட்டுமல்லாமல், அந்தக் கிராம மக்கள் தாங்கள் பிடிக்கின்ற மீன்களை எல்லாம் விற்கக்கூடிய அளவிற்கு, அவைகளை எப்படியப் பதப்படுத்துவது போன்ற தன்மைகளையெல்லாம்கூட படிப்பினை யாகப் பெறக்கூடிய வாய்ப்பினை உண்டாக்கக்கூடிய வகையிலே இந்தக்கல்லூரி அமையும் என்று நான் தெரிந்து கொள்ளக் கடமை பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்ததாக, விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசு, " மாநில நிலவள வங்கி கடனளிக்கும் திட்டத்திற்காக, அதற்கு அரசு 145 இலட்சம் ரூபாய் உதவும் ; இந்த உதவி பெற்று நிலவள வங்கி விவசாயிகளுக்கு 18 கோடி ரூபாய் அளவுக்குக் கடன் கொடுக்க இயலும். நுகர்பொருள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களையும், பதப்படுத்தும் கூட்டுறவு நிறுவனங்களையும் இன்னும் பல இடங்களில் வலுப்படுத்தலும், செலவுக் கடனும், நகைகளின் மேல் கடனும் கொடுக்க நிதி வசதிகளைப் பெருக்குதலும், இம்மாநில அரசு, கூட்டுறவு வளர்ச்சித் துறையில் மேற்கொள்ளவிருக்கும் ஏனைய முக்கியமான திட்டங்களாகும் " என்று கூறியிருக்கிறது. விவசாயத்தைப் பொறுத்த மட்டில், இந்தக் கடன் முறையாகக்கொடுக்கப்படுமானால், கிராமங்களிலே உள்ள விவசாய மக்களை ஊக்குவிப்பதற்கும், அவர்கள் அந்தந்தப் பருவ காலங்களில் விவசாயத்தை வளத்தோடு பெருக்குவதற்கும் ஒரு வாய்ப்பினை நல்கும், உறுதுணையாக இருக்கும் என்பதை நான் கூறி, இதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், எனக்கு முன்னாலே பேசிய அருமை அண்ணன் திரு ராதா அவர்கள், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே எத்தனையோ நல்ல பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன என்று அவைகளையெல்லாம் வரிசைப்படுத்திச் சொன்னார்கள். எனவே, மீண்டும் அவைகளையெல்லாம் வாழ்த்திப் பேசி என்னுடைய காலத்தை வீணாக்காமல் என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கும் ஒரு சில குறைபாடுகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த மட்டில் விவசாயிகளும், மீனவ மக்களும், பனியேறும் தொழிலாளர்களும் அதிகமாக இருக்கும் இடமாகும். இந்த கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு, பிறப்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு 1947-ஆம் ஆண்டு கதந்திரத்தைப் பெற்று ஏறத்தாழ 30 ஆண்டுகள் கடந்தும் குடிதண்ணீர் வசதி கூட இல்லாமல் மிகுந்த கஷ்டத்திற்கும், அவதிக்கும் உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையைப் போக்கும் வகையில் குடிநீர்ப் பிரச்சினை பற்றி நிதிநிலை அறிக்கையில் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதை வாழ்த்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அந்த மக்களுக்குக் குடிநீர் வசதி அளிக்கின்ற வகையில் 17 லட்சம் மக்கள் தொகை கொண்ட 4,010 குடியிருப்புக்களில்

[திரு இரா. அமிர்தராஜ்]

[1977 ஜூலை 30]

ஒரு கிலோ மீட்டர் தொலைவிற்குள் குழப்பதற்கு நீர் நிலை இல்லாத அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு குடி நீர் வழங்க 14 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்றும் அதற்கு முதற்கட்டமாக 6.65 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதை வரவேற்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இந்த நிலையில் என்னுடைய தொகுதியில் அதிகமான கிராமங்கள் இருக்கின்றன. சேர்ந்தமங்கலம், ஆறுமுகனேரி, திருச்செந்தூர், உடன்குடி ஆகிய அநேக பகுதிகளில் ஒரு கிலோ மீட்டரையும் தாண்டி இரண்டு கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் இருந்து கூட குடி நீர் வசதி கிடைக்காத சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த நிதி நிலை ஆண்டில் அந்தக் குறைபாடுகள் போக்கி வைக்கப்படும் என்று நம்பி இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வாழ்த்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அடித்தளத்தில் இருக்கும் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் திட்டத்தில் 10,000 சிறு தொழில்கள் துவங்கப்பட இருப்பதை வரவேற்கிறேன். அந்தப் பத்தாயிரம் சிறு தொழில்களையும் இந்த நிதி நிலை ஆண்டிலேயே தொடங்கி முடித்துக் கொடுப்பார்களானால் சிறு தொழில்கள் பெருகுவதோடு ஏழை எளிய மக்களுக்கு தினக் கூலி கிடைக்கின்ற வகையில் அன்றாடக் கூலி கிடைத்து அவர்கள் வாழ்க்கையை ஓரளவு வளமாக்கிக் கொள்ள வழி ஏற்படும் என்று நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

உடன்குடி கிராமத்தில் 18 வட்சம் ரூபாய் செலவில் குடி தண்ணீர்த் திட்டத்தை ஆரம்பித்து வைக்கும் வகையில் பஞ்சாயத்துக்கு தாக்கீது வந்தது. அதிலே, முன்பணமாக 30,000 ரூபாய் கட்டவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருந்தது. அப்படி 30,000 ரூபாய் முன் பணமாகக் கட்டக் கூடிய நிலையில் அந்தக் கிராமப் பஞ்சாயத்து இல்லை என்று அலுவலாளர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அது மிகவும் பின் தங்கிய இடம், ஏற்கெனவே அவர்களுடைய நிதி நிலை மோசமாக இருக்கும் நிலையில், முன் பணம் கட்ட முடியாத நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, முன்பணம் கட்ட வேண்டுமென்ற முறையை மாற்றி எப்படியாவது கிராமங்களுக்குக் குடி தண்ணீர் வழங்க வேண்டுமென்ற நல்ல நிலையை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று நம்முடைய அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியில் பட்டணங்கள் என்ற பெயரால் மூன்று கிராமங்கள் இருக்கின்றன. கசயல் பட்டணம், வீரபாண்டியன் பட்டணம், குலசேகரன் பட்டணம் இவைகளில் எல்லாம் பட்டணம் என்ற பெயரால் அழகாக அழைக்கப்பட்டாலும் அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்கள் எந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். அந்த மூன்று பட்டணங்களிலும் மிகவும் பின்தங்கியது குலசேகரன் பட்டணம் கிராமம். அடிப்படைத் தொழில் கூடக் கிடையாது. அங்கே இருப்பவர்கள் தங்கள் இல்லங்களை இடித்து கதவு, நிலைகள்

1977 ஜூலை 30] [திரு இரா. அமிர்தராஜ்]

ஐஸ்னல்கள் போன்றவற்றை எல்லாம் விற்று வாழ்க்கையை நடத்தி வருகிறார்கள். குலசேகரன் பட்டணம் கிராமக் கடற்கரையை ஒரு சிறு மீன் பிடி துறை முகமாக அமைத்துக் கொடுக்க மத்திய அரசைக் கேட்டு நடவடிக்கையைத் துரிதமாக எடுத்தால் அந்தக் கிராம மக்கள் வாழ்க்கை வளம் பெறமுடியும். அப்படிச் செய்தால் அந்த கிராம மக்கள் பிடிக்கிற மீன்களையும் பனைத் தொழிலில் ஈடு பட்டு செய்யக் கூடிய பொருள்களையும் தூத்துக்குடி துறை முகத்திற்கு அனுப்ப வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே, இதனை அந்தக் கிராம மக்களுக்கு செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12:10)

அடுத்தபடியாக உடன்குடி கிராமத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கேயுள்ள மக்கள் எல்லாம் வெற்றிலை விவசாயம் செய்கிற மக்களும். அங்கேயிருந்த மணல் தேரிகளையெல்லாம் நல்ல நன் செய் பயிர் விளை நிலங்களாக அமைத்து மாற்றி மோட்டார்கள், பம்பு செட்டுகள் நல்ல நிலங்களாக மாற்றிப் பயன்படுத்தி விவசாயத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் பம்பு செட்டுகள் வைத்திருந்தால் அவை ஒழுங்காக ஓடுவதற்கு போதுமான மின்சார வசதி கிடையாது. அங்கே மின்சாரம் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. உடன்குடியிலே ஒரு மின்சார சப் ஸ்டேஷன் அமைப்பதற்கு அங்கேயுள்ள மின் இலாகாவிற்கு தாக்கீது போயிருந்தும் கூட அங்கே வேலை கூட செய்யப்படாமல் இருக்கிறது என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்குக் காரணம் அங்கே மின்சாரம் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. அங்கே மின்சார அழுத்த சக்தி குறைவாக இருப்பதால் உயரிய குதிரை சக்தி உள்ள மோட்டார்களாக இருந்தால் நன்றாக ஓடுகின்றது. ஆனால் குறைந்த குதிரை சக்தி உள்ள மோட்டார்கள், 3 ஹார்ஸ் பவர் மோட்டார்கள் எல்லாம் ஓடாமல் காயல் தீய்ந்து அதற்காக 2 ஆயிரம் 3 ஆயிரம் ரூபாய் செலவிடக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதனால் அந்தப் பகுதியிலே உள்ள விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அங்கே ஒரு சப் ஸ்டேஷனை உடனே அமைத்துத் தருவதற்கு நம் முடைய அமைச்சரவை ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பிரைமரி ஹெல்த சென்ட்டர்ஸ் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் கிராமங்களில் அமைக்கப்படுகின்றன. பட்டணங்களிலே ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் ஏற்படுத்த அரசாங்கமே பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கிக் கட்டித் தருகிறது. ஆனால் கிராமப் புறங்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. கிராமப் புறங்களிலே ஏழை எளிய மக்கள் தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அங்கே உள்ள மருத்துவர்கள் கைவிட்டு விட்டால் அவர்கள் பட்டணத்திற்கு வந்துதான் நோயைத்தீர்க்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டால் திருநெல்வேலியிலே லட்சக் கணக்கான ரூபாய் பணம் போட்டு கட்டடங்களைக் கட்டி

[ரு. இரா. அமிர்தராஜ்] [1977 ஜூன் 30]

கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் கிராமங்களிலே ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் அமைக்க வேண்டுமென்றால் 10 ஆயிரம் ரூபாய் முன்பணம் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. 10 ஆயிரம் ரூபாய் இருந்தால்—கிராமத்திலேயே உள்ளவர்கள் ஏழை மக்கள் தான்—அவர்களே மருத்துவ மனையைக் கட்டிக் கொள்வார்கள். ஆனால் அவர்கள் பணம் கட்டமுடியாத சூழ்நிலையில் அவர்களுக்கு எல்லா மருத்துவ வசதிகள் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. அங்கே பணம் உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் எல்லாம் தங்கள் இல்லங்களிலே நோய் வந்துவிட்டால் பஸ்ஸிலோ அல்லது காரிலோ அழைத்துக் கொண்டுபோய் பட்டணத்திலே மருத்துவம் பார்க்க முடியும். ஆனால் சமுதாயத்திலே நலிந்த நிலையில் உள்ள, வறுமையில் உள்ள கிராமத்தில் உள்ள ஏழை எளிய மக்கள் அப்படிச் செய்ய முடியாது. காரணம் கையில் பணம் இல்லாத நிலைமை தொழிலிலே வருமானம் இல்லாத நிலைமை தான். எனவே, 10 ஆயிரம் முன்பணம் கட்டினால்தான் ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் கட்டித்தரப்படும் என்ற திட்டத்தை விட்டுவிட்டு கிராமங்களிலே ஏழை எளிய மக்கள் பயன் அடைகிற வகையிலே எப்படியாவது அரசாங்கப் பணத்திலேயே மருத்துவ வசதிகளைப் பெறுகின்ற அளவில் மருத்துவ மனைகளை கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே சொக்கப்பள்ளம் குளம் என்ற குளம் ஆத்தாருக்கு அருகில் இருக்கிறது. அங்கே ஏறத்தாழ 30 ஆண்டுகளாக எந்தவிதமான மராமத்தும் செய்யப்படாமல் அந்தக் குளம் இருக்கிறது. இதற்கு முந்தைய அரசு இருந்த போது கிராம மக்கள் இதைப்பற்றி மனுக் கொடுத்தும் அது பரிசீலனை செய்யப்படாமல் அங்கே பயிர்கள் எல்லாம் காய்ந்து கருகி கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அங்கே ஒரு வாய்க்கால் இருக்கிறது, அதிலிருந்து தண்ணீர் வடிகால் வழியே வருகிறது. அந்தத் தண்ணீர் சரியாக வருவதில்லை. ஏற்கெனவே 14 அடி அகலமாக இருந்ததாம், இப்போது 5 அடிதான் அகலம் இருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற மண்ணை வாரி அந்த வாய்க்காலை சீர்படுத்தினால் அதோடு இந்த சொக்கப்பள்ளம் குளத்தையும் சீர்படுத்தினால், ஏறத்தாழ 500 ஏக்கர் நிலம் பாசன வசதி பெறக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தி அங்கே விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்தைப் பெருக்கக் கூடிய நல்ல வழிவகை ஏற்படும். என்னுடைய திருச்செந்தூர் தொகுதியிலே ஸ்ரீராம் பாப்பலர் பஸ் கம்பெனி என்ற தனியார் கம்பெனி பேருந்துகளை விட்டுக்கொண்டிருந்தது, ஆனால் அவர்கள் நஷ்டத்தில் ஓடுகிறது என்ற காரணத்தைச் சொல்லி, தங்களுக்கு இன்னும் ஒரு மாதம் பெர்மிட் இருந்தும் கூட அதற்கு முன்னாலேயே பேருந்துகளை நிறுத்திவிட்டார்கள். இதனால் பழக்கின்ற மாணவர்கள், தொழிலாளர்கள், பொது மக்கள், வியாபாரிகள் ஆகிய அனைவரும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். காலியிலே பள்ளி செல்ல வேண்டிய மாணவர்களுக்கு வசதி இல்லை.

1977 ஜூலை 30] [திரு இரா. அமிர்தராஜ்]

கட்டபொம்மன் என்ற தேசமயமாக்கப்பட்ட பயஸ் இருக்கிறது. அப்படியிருந்தாலும் அதற்கென்று நேரம் கிடையாது. பேருந்து நிலையத்திலிருந்து புறப்படுமா என்பது சந்தேகம். அப்படியே புறப்பட்டாலும் உரிய இடத்திற்குச் சென்று சேர்கிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. ஆகவே, அரசாங்கம், நிறுத்தப்பட்ட அந்த வழித்தடங்களில் குறுகிய காலத்தில், நான்கேகூட உத்தரவு போட்டால் மாணவர் சமுதாயம் பிழைக்கும். ஏழைத் தொழிலாளர்கள் தொழிற்சாலைக்குச் செல்வார்கள், வியாபாரிகள் வியாபார ஸ்தலங்களுக்குச் செல்வார்கள், அதற்காக வாங்கப்புகள் இருக்கும் என்று தெரிவித்து, உடனடியாக அரசு ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்களுடைய தொகுதியில் காவல் துறையினர் முன்பு இருந்த அரசாங்கத்தார் நம்முடைய இயக்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் எந்தச் சூழ்நிலையைப் பின்பற்றினார்களோ அதே நிலையில்தான் நமது கழகத்து தொண்டர்கள் தொடர்ந்து தாக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். இந்த அரசு இந்த நிலையைச் சீக்கிரம் மாற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக பண ஏறுகின்ற தொழிலாளர்கள் ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் எங்கள் தொகுதியில் வாழ்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு உத்தரவாதம் கொடுக்கும் வகையில் எத்தனையோ சங்கங்கள் இருந்தாலும் என்ன நடக்கிறது என்றால், அவர்களுக்குக் கடன் ஒதுக்கப்படுகிறது, ஆனால் ஒதுக்கப்படும் கடன் முறையாக அந்த பண ஏறும் தொழிலாளர்களுக்கு போய்ச் சேர்கிறதா என்றால் போய்ச் சேரவில்லை. இடையிலே உள்ள விவரம் தெரிந்த அரசியல்வாதிகள் அந்தப் பணத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அந்தச் சூழ்நிலையை மாற்றத் தகுந்த பரிசீலனை செய்து குழு அமைத்து உரியவர்களுக்குக் கிடைக்கும் வகையில் வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பொறுத்தமட்டில் இது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் கொள்கைக்கு பட்டை தீட்டிய வைரக்கல்லாக விளங்குகிறது என்று கூறி நான் அமர்கிறேன், நன்றி வணக்கம்.

*திரு. இரா. ஆதிசாமி : மாண்புமிகு உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு இந்த பட்ஜெட்டில் பேசுவதற்கு ஒரு வாப்புகி கிடைத்ததைப் பற்றி மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இந்த பட்ஜெட்டில் காந்திஜியினுடைய நிர்மாணத் திட்டங்களில் ஒன்றான மதுவிலக்கு பற்றி அமல் நடத்துவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இன்றைக்கு அரிஷ்டம் என்ற பெயரில் மதுவானது எல்லாயிடங்களிலும் மிகச் சர்வசாதாரணமாகக் கிடைக்கிறது. குறிப்பாக எங்கள் ஜில்லாவிலே பார்த்தால் எந்தக் கடையிலும் இன்றைக்கு சர்வசாதாரணமாக கலரைப் போல எல்லாக் கடையிலும் கிடைக்கிறது. அதை உற்பத்தி செய்ய இந்த அரசாங்கமானது லைசென்ஸ் கொடுத்திருக்கிறது. அதை எல்லா வெற்றிலை பாக்குக் கடையிலும் விற்பனை செய்ய லைசென்ஸைக் கொடுத்திருக்கிறது.

[திரு இரா. ஆதிசாமி]

[1977, ஜூலை 30]

திருக்கிறது. உண்மையிலேயே இந்த சர்க்காருக்கு மதுவிலக்கில் ஆர்வம் இருந்தால் உடனடியாக இப்படி விற்பனை செய்வதற்குக் கொடுத்திருக்கின்ற லைசென்ஸையும், அரிஷ்டம் உற்பத்தி செய்வதையும் தடை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீர்ப்பாசனத்திற்காக இந்தச் சர்க்கார் காவிரி வாய்க்காலைச் செப்பனிடவும், வைகைக் கால்வாயை உலக பாங்கின் உதவியுடன் செப்பனிடவும் தொகையை அனுமதித்திருக்கிறது. ஆனால் எங்களுடைய ஜில்லாவான கன்னியாகுமரியில் உள்ள ஒரே அணைக் கட்டான கோதையாறு நீர்த்தேக்க வாய்க்கால்கள் பழுதடைந்திருக்கின்றன. எழுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வெட்டப்பட்ட வாய்க்கால்களாகும் அவை. அணையில் எவ்வளவு தண்ணீர் இருந்தாலும் திறந்து விட்டால் கடை வரம்பு நிலங்களுக்கு வருவது இல்லை. அந்தத் தண்ணீர் கால்வாயிலிருந்து ஒழுகிப் போகிறது. உயரே இருந்த கால்வாய்களில் ஷட்டர்கள் இல்லை. பல தடவைகள் எஞ்ஜினியர்களிடம் குறைப்பட்டுக்கொண்டாலும் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், “ஷட்டர்களை உயரே உள்ளவர்கள் திறந்து போடுகிறார்கள் அல்லது ஏதாவது செய்து விடுகிறார்கள்” என்று சொல்கிறார்கள். அதைப் பழுது பார்க்கவும் இல்லை. ஆகவே, வைகை கால்வாய் பெரியாற்றுக் கால்வாய் ஆகிய வற்றிற்கு எப்படி ஒரு பெரிய ஸ்திமை வைத்து ரீ மாடல் செய்கிறார்களோ அதைப்போல இந்த சாலைகளையும் ரீ மாடல் செய்தால் தண்ணீர் தட்டில்லாமல் இருக்கும். இந்தக் கால்வாய்களின் கடை வரம்பாக இருக்கிறது எங்கள் தொகுதி. எல்லா சாலைகளும் என் தொகுதியில்தான் வந்து முடிகின்றன. அங்கு தண்ணீர் இல்லை என்று கொன்னவுடன் மக்கள் அங்குள்ள பிரதிநிதிகளைத்தான் எல்லோரும் அணுகுகிறார்கள்.

(பிற்பகல் 12:20)

எங்கள் மாவட்டத்தில் போன கிருஷியிலே 5,000 ஏக்கர் தீய்ந்து இருக்கிறது. இந்தத் தடவையும் 5,000 ஏக்கருக்கு மேல் விவசாயம் ஆகாமலிருக்கிறது. அதனால் கால்வாய் வேலையை உடன் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், அங்கு எனது தொகுதியில் ஓடுகின்ற ஆறுகளில் தண்ணீர் பாழாகின்றது. பன்றிவாய்க்கால் என்றும் வள்ளியாறு என்றும் இரண்டு ஆறுகளிருக்கின்றன. அந்த ஆறுகளிலே இருக்கிற தண்ணீரை லிஃப்ட் செய்ய வேண்டுமென்று பலமுறை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஆராய்ந்து அறிக்கைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவைகள் இதுவரை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்படவில்லை. வள்ளியாற்றில் இருக்கிற தண்ணீரை லிஃப்ட் செய்து கொடுத்தால், இரட்டக்கரை குளச்சல் சாலைகளில் சரியான முறையில் பயிர்களைப் பாதுகாக்க முடியும். அதை உடனடியாகச் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்து, நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 30 | திரு இரா. ஆதிசாமி |

எனது தொகுதியிலிருக்கிற ஒரே கல்லூரி இலக்குமிபுரம் கல்லூரி. அந்தக் கல்லூரி தனிப்பட்ட போர்டால் முன் நடத்தப்பட்டது. அந்தக் கல்லூரியில் பணிபுரிவோருக்கு 13 மாதங்களாகச் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. இப்பொழுது, அது சர்க்கார் வசம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு சி.இ.ஓ. நிர்வாகம் செய்து வருகிறது. இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணவேண்டுமென்று அங்குள்ள ஆசிரியர்கள் ஒரு ஸ்டிரைக் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதனால், உடனடியாக அந்த ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கிடைக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சர்க்காரானது மினவர்களுக்குப் பல நன்மைகளைச் செய்வதாகக் கூறி, அவர்கள் பணிபுரியும்போது இறந்தால், அவர்கள் குடும்பத்தினருக்கு ரூ. 5,000 கொடுக்கப்போவதாகக் கூறி இருக்கிறது. ஆனால், அவர்களுடைய வரம்பை வளப்படுத்துவதற்காக, போட்டுகளுக்கோ, வீடு கட்டிக் கொள்ள கூடுதலாக மானியம் கொடுக்கவோ, கூடுதலாக ஒன்றும் நிதி ஒதுக்கவில்லை.

அடுத்து, எனது தொகுதிக்கு ஒரு எல்லையாக உள்ள அரபிக் கடல் கொந்தளிப்புக் கூடுதலாகியிருக்கிற காரணத்தால் கடியகட்டணம், மிடாளம் போன்ற பகுதிகளில் கடல் அரிப்புக் கூடுதல் ஆகியிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் கடியகட்டணம் என்ற ஊரில் அருகில் 4 வீடுகள் கடல் அரிப்பால் எடுத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதனால், அந்தப் பிரதேசங்களில் கடல் அரிப்பைத் தடுக்க தடுப்புச் சுவர்கள் கட்ட ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் அங்கு விசைப்படகுகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அங்கு இயற்கையாகவே ஒரு துறைமுகம் இருக்கிறது. அந்தத் துறைமுகத்திலே இப்பொழுது போட்டுகள் நிறுத்தப்படுகின்றன. ஆனால், பிரிட்டிஷர் ஆக்கிரமித்த காலத்தில், டனலாய், டோனாய் என்ற இரண்டு ஆங்கிலேயர்கள் அந்தத் துறைமுகத்தை ஆக்கிரமித்ததாகச் சொல்கிறார்கள். அந்தத் துறைமுகத்தை ஒரு சிறிய துறைமுகம் ஆக்கவேண்டும். 40 வருஷங்களுக்கு முன் என் இளம் பிராயத்தில் பர்மாவிலிருந்து ருளச்சல் துறைமுகத்தில் படகரிசி இறக்குமதி செய்யப்பட்டது. அதனை படகு அரிசி என்று சொல்வார்கள். அந்தத் துறைமுகம் இப்பொழுது பாழடைந்து கிடக்கிறது. அதை மைனர் போர்ட்டாகவோ அல்லது மின் பிடி துறைமுகமாகவோ செய்தால் நல்லது. உலக வங்கியும் அந்தத் துறைமுகத்தைச் சர்வ் செய்திருக்கின்றது. ஆகவே, மைனர் போர்ட்டாகவோ அல்லது மின் பிடி துறைமுகமாகவோ செய்தால், மினவர் சமுதாயத்திற்கு உண்மையிலே நன்மை செய்வதாக அமையும், அவர்களுடைய பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கு உதவியாகவும் இருக்கும்.

|திரு இரா. ஆதிசாமி| |1977 ஜூலை 30

எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் படித்தவர்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ரொம்ப கூடுதலாக இருக்கிறது. படித்த காரணத்தால், அவர்களுக்கு எந்த வேலையும் கிடைக்கவில்லை. அவர்கள், இப்பொழுது, ஏற்கனவே செய்துகொண்டிருந்த தொழிலையும் செய்யமுடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

அந்தப் பகுதியில் கூடுதலாக ரப்பர் கிடைக்கின்றது ; அதைக் கொண்டு அங்கு ஒரு ரப்பர் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

மற்றும், மணவாளக்குறிச்சியில் மோனோசைட் மண் இருக்கிறது. அதிலிருந்து மோனோசைட், இலிமனைட், பிரிக்கலாம். அது ஆல்வார்க்கு அனுப்பப்பட்டு பிரிக்கப்படுகிறது. அந்தத் தொழிற்சாலையையும் எங்கள் ஜில்லாவிலேயே நிர்மாணித்தால், பல இளைஞர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். அந்த முறையில் வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவ்வளவு நேரம் பேச அனுமதித்த உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு மீண்டும் நன்றியும் வணக்கமும் தெரிவித்து, அமர்கிறேன். வணக்கம்.

(பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

*திரு எஸ். நடராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அளித்துள்ள நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத்ததற்காக தங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினரை நான், இன்றையதினம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள பீதியான் நிலைமையை இந்த அவைக்கு சுட்டிக்காட்டுவதன் மூலம் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கான பரிகாரம் காண்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் என்னுடைய உரையைத் துவங்குகிறேன்.

'சோழவள நாடு சோறுடைத்து' என்று சொல்வார்கள். இன்றைக்கு அந்த சோழ வளநாட்டிற்கே சோறு கிடைக்குமா என்ற ஏக்கம் பிறக்கக் கூடிய நிலையிலே, அவர்களுடைய விவசாயம் முழுமையாக செய்யப்படுமா, முற்றுப் பெறுமா என்ற கவலை இருக்கிறது என்பதை சுட்டிக் காட்டுவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன். 150 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள 32 லட்சம் டன் நெல்லை, 12 லட்சம் ஏக்கர் நஞ்சை நிலத்திலே உற்பத்தி செய்கின்ற தஞ்சை மாவட்டம், இன்றைக்கு வறண்ட மாவட்டமாக ஆகிவிடுமோ என்ற கவலை, அச்சம் விவசாயிகளைப் பீடித்திருக்கிறது. காரணம் 74-ம் ஆண்டோடு முடிவடைந்த, அல்லது புதுப்பிக்க வேண்டிய காவிரி ஒப்பந்தம் கர்நாடக அரசோடு இன்னும் புதுப்பிக்கப்படாத காரணத்தால் அது புதுப்பிக்கப்படுமா அல்லது யாசகம் கேட்டுத்தான் நாம்

1977 ஜூலை 30] [திரு. எஸ். நடராசன்]

விவசாயம் செய்யவேண்டும் என்ற நிலைமை நீடிக்குமா என்ற கவலையில் அவர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இந்த அரசு முயற்சி செய்யும் என்ற நம்பிக்கை ஒரு பக்கம் இருந்தாலும், எங்கே செய்யப்படாமல் போய்விடுமோ என்ற எண்ணத்தில் நாமே அதற்கு வழிகாணுவோம் என்ற எண்ணத்தில் தஞ்சை மாவட்ட விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், உச்ச நீதி மன்றத்தில் வழக்குத் தொடரயிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தங்கள் மூலம் இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். காரணம் சென்ற ஆண்டு நம்முடைய நிலைமை அப்படி இருந்தது என்று எண்ணிப் பார்த்து, விவசாயிகள் இந்த ஆண்டும் அப்படித்தான் தொடரும் என்று நம்புவதற்கு சில காரணங்கள் இருக்கின்றன. சென்ற ஆண்டு ஆடிப்பெருக்கு என்று சொல்கின்ற நேரத்திலே கூட தண்ணீர் வராதிருந்த ஆறுகளில், இந்த ஆண்டு சற்று முன்னதாக தண்ணீர் வந்தாலும், வழக்கத்திற்கு மாறாக எப்போதும் திறந்து விடுவதற்கு மாறாக, இப்போது காலம் காழ்த்தப்பட்டு வருகிறது என்பதை இந்த அரசு கவனிக்கும் என்று நம்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியிலே கர்நாடக அரசோடு அதிகாரிகள் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி 500 கோடி கன அடி வீதம் தண்ணீர் 2 முறைகள் வாங்கப்பட்டது. இப்போது இந்த அரசு கர்நாடக அரசுடன் பேசி முடிவெடுத்துக் கூட பெற்றிருக்கிற தண்ணீர் 100 கோடி கன அடி வீதம் பத்து நாட்களுக்கு வரங்கப் பட்டது என்று பத்திரிகையிலே செய்தி வந்திருக்கிறது. அது தான் உண்மையும்கூட, ஆக சென்ற ஆண்டு 1000 கோடி கன அடி தண்ணீர் வாங்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டும் 1,000 கோடி கன அடி தான். தஞ்சை மக்கள் பீதி அடையக் காரணம் அடுத்த ஆண்டும் இவ்வளவுதான் கிடைக்கும். இனிமேல் ஆண்டுக்காண்டு இதுதான் கிடைக்கும் என்று அச்சப்படுகிறார்கள். அதற்காகத் தான் இந்த அரசு முதலமைச்சர் அவர்கள், நிதி அமைச்சர் அவர்கள், சர்வ கட்சித் தலைவர்களையும் கலந்து ஒரு தக்க முடிவெடுத்து இந்த காவிரி பிரச்சினையை விரைவிலே தீர்வு காணுவார்கள் என்று தஞ்சை மாவட்ட மக்கள் ஏக்கத் தோடு கவனித்து வருகிறார்கள்.

தஞ்சை மாவட்டத்திலே உள்ள நிலைமை, யாராவது நிலம் வாங்க ஆள் கிடைப்பார்களா என்ற நிலைமைதான். விவசாயப் பெருமக்கள் நில உடமையாளர்கள் நிலத்தை விற்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு ஏக்கர் 10 ஆயிரம், 9 ஆயிரம் விற்பது. இன்று 5 ஆயிரம் 6 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு வாங்குவதற்குக் கூட ஆட்கள் கிடைக்கவில்லை. காரணம் தண்ணீர் வராதோ என்ற கவலையே தான். தண்ணீர் வராத நேரத்தில் விற்பவிட்டால் நாம் கெட்டிக்காரர்கள் ஆகிவிடுவோம் என்று கருதுகிறார்கள். ஆகவேதான் இத் தகையை நம்பிக்கை அற்ற தன்மை, பீதியான தன்மை உலவிக் கொண்டிருக்கிறது. குறுவை சாகுபடி—குறுவை

[திரு. எஸ். நடராசன்]

[1977 ஜூலை 30]

காப்பாற்றப் படும்—என்று சொல்கிறார்களே தவிர—குறுவையாரும் அதிகமாக நடுவது இல்லை. சாதாரணமாக, வழக்கமாக ஆற்றிலே காலாகாலத்திலே தண்ணீர் திறந்து விடப்பட்டு மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத் தண்ணீர் நிறைய இருக்கிற காலத்திலே 4 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்திலே குறுவை சாகுபடி செய்யப்பட்டது. இப்போது 2 லட்சம் ஏக்கர் செய்கிறோமா என்பதே சந்தேகத்திற்கு உரியதாக உள்ளது.

(பிற்பகல் 12-30)

குறுவை சாகுபடி செய்யும் நேரத்திலேயே குறுவைக்கு வரும் தண்ணீர் ஏன் சம்பாவிற்று மரத்து என்று சம்பாவிற்று நாதது வட்டு விட்டார்கள். சம்பா நல்ல பயிர். குறுவை அவர்கள் வசதிக்கு தகுந்தாற்போல் செய்வார்கள். சம்பா எல்லா இடத்திலும் செய்ய முடியும். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் சம்பா தான் நல்ல பயிர். குறுவை நிலத்திற்கு களம் வேண்டும். வடிகால் வசதி வேண்டும். சம்பா விற்கு ஸ்ளேநிலைத்திலேயே நெல்லை ஆடித்து விடுவார்கள். ஆகவே, குறுவை காப்பாற்றப்படும் என்று சொல்கிற நேரத்தில் சம்பாப் பயிருக்கு என்ன செய்யப் போகிறீர்கள் என்பதை விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு விவசாயம் செய்யும் விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கிறதா என்று பார்த்தால், மற்ற மாவட்டங்களைப் பார்க்கிறபோது, தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் சுட்டுப்படி இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். கழக அரசு வழங்கி வந்த போனசும் நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. வண்டி சத்தம் நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. அந்த விவசாயி ஓடி ஓடி அதிகம் உழைத்து உற்பத்தி செய்தாலும் அதற்கு உரிய விலை கிடைக்கவில்லை என்று ஏக்கமும் ஆத்திரமும் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு கோரிக்கையை பல்லாண்டுகாலமாக இங்கே பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள் எந்தக் கட்சிக்காரர்களாக இருந்தாலும் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். எங்கள் மாவட்டத்திற்கு ஒரு விவசாயக் கல்லூரி வேண்டும். மீனளக் கல்லூரி பற்றி அறிவித்து இருக்கும் நிதி அமைச்சர் அடுத்த பட்ஜெட்டில் விவசாயக் கல்லூரி கொண்டு வருவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 6 மாத காலம் மட்டுமே வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும் அந்த தஞ்சை மாவட்டத்தில் எந்த விதமான தொழில் நிறுவனமும் கிடையாது. விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய அளவில் 4-5 தொழில் நிறுவனங்கள் தான் அந்தப் பகுதியில் இருக்கின்றன. தஞ்சை மாவட்டம் பின்தங்கிய மாவட்டம், தொழில் துறையில் என்று அறிவிக்காத காரணத்தால் மத்திய அரசு தரும் 15 பர்சண்டு

1977 ஜூலை 30] [திரு. எஸ். நடராசன்]

சப்சிடி அவர்களுக்குக் கிடைப்பது இல்லை. ஆகவே, அவர்கள் தொழில் ஆரம்பிக்க விரும்பினாலும், பக்கத்தில் உள்ள புதுக்கோட்டை அல்லது இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்குச் சென்று ஆரம்பிக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் துவங்க அவர்கள் விரும்புவது இல்லை. ஆகவே, நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லியிலே மிகுந்த செல்வாக்குப் படைத்தவர்கள். மத்திய அரசோடு பேசி தஞ்சை மாவட்டத்தையும் தொழில் துறையில் பின்தங்கிய மாவட்டமாக அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே தொழில் துறை அதிகரித்தால் வேலை வாய்ப்புப் பெருகும். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஓரளவு குறையும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய தஞ்சை நகரத்தில் கொள்ளிடத்தில் குடிநீர் வசதித் திட்டம் 5 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டு வேலைகள் துரிதமாக நடைபெற்று வந்தபோதிலும், இப்போது அந்த வேலையில் தொய்வு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இப்போது எல்லாம் அந்தப் பகுதியில் கடுமையான தண்ணீர் பஞ்சம் இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தக் குடிதண்ணீர் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்ற அந்த வேலையைத் துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டு, தஞ்சை வாழ் மக்களுக்கு விரைவில் குடிதண்ணீர் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்திற்காக 1975-ம் ஆண்டு தஞ்சை நகரத்திலே மாவட்ட விளையாட்டு அரங்கு கட்டுவதற்கு அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. ஆனால் அந்த விளையாட்டு அரங்கம் கட்ட இன்றுவரையில் வேலை துவங்கப்படாமல் இருக்கிறது. நாட்டின் இளைஞர்கள் வளரும் சமுதாயத்தினர் நல்ல மனப்பான்மையும், பரந்த உள்ளமும் கொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டுமானால் அது விளையாட்டுத் துறை மூலமாகத்தான் வளரமுடியும் என்று திட்டவட்டமாக நான் நம்புகிறேன். ஆகவே, அந்த விளையாட்டு அரங்கம் கட்டுவதற்கான வேலையைத் உடனடியாக ஆரம்பித்து, மற்ற மாவட்டத் தலைநகரங்களில் உள்ளதுபோல், தஞ்சை மாவட்டத்திலும் அமைத்துத் தந்து, தஞ்சை மாவட்டத்து மக்களின் அந்தக் குறையைப் போக்க அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி வணக்கம்.

*திரு. வி. ஆர். ஜெயராமன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே 1977-78-ம் ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விழைகின்றேன்.

“இயற்றலும் ஈட்டலும், காத்தலும் காத்த வகுத்தலும் வல்லது அரசு”

[திரு. வி. ஆர். ஜெயராமன்] [1977 ஜூலை 30]

என்ற அந்தமில் இன்பத்து அழிவில் வீட்டினைத் தருகின்ற தெள்ளுதமிழ் வள்ளுவப் பெருந்தகையின் வாக்கினுக்கொப்ப, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அமைந்துள்ளது.

வரி இல்லாத பட்ஜெட் வாழ்க்கையின் அடிமட்டத்தில் உள்ள ஏழை எளியவர்களுக்கான, நடைமுறைச் சாத்தியமான நிதிநிலை அறிக்கையாக அமைந்திருக்கிறது.

விவசாயத் துறையைப் பொறுத்த அளவில் கரும்பு, எண்ணை வித்து, தானியம், பருத்தி போன்ற மிக அவசியமானவற்றில் இலக்கு நிர்ணயித்து, உற்பத்தியைப் பெருக்கிடவும், மண்வளப் பாதுகாப்புக்கும், உயர் விளைச்சல் வித்துக்கள் வழங்கிடவும்—விவசாய விளைபொருள் விற்பனையகம் அமைத்திடவும், மத்திய அரசின் பயிர்ப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தை தமிழகத்தில் நடைமுறைப் படுத்திடவும் திட்டமிடப்பட்டதின் மூலம், வேலை வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தியும், நிலவள வங்கியின் மூலம் கடனுவதியும் தந்திட வழி வகுத்துள்ள இவ்வறிக்கையினை விவசாயிகள் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கின்றனர்.

இந்த நிலையில் தேனியில் உள்ள “Cotton Corporation of India”—வை நிரந்தரமாக்கிடவும், இப்பகுதியில் உயர் விளைச்சல் பருத்தி அதிகமாகப் பயிராவதால் அரசு விதைப்பண்ணையை அபிவிருத்தி செய்திடவும் வழி வகை காணவிழைகின்றேன்.

நீர்ப்பாசனத்தைப் பொறுத்த அளவில் “நீரின்றி அமையாது உலகு” என்ற வாக்கிற்கொப்ப, புதிய நீர்ப்பாசன வசதிகளும், நிரந்தர நீர்ப்பாசன வசதிகளும் செய்வது பாராட்டிற்குரியது. பெரியாறு மேம்பாட்டுத் திட்டத்திற்கு, உலக வங்கியின் உதவியினைப் பெற்றிருப்பது பாராட்டுதலுக்குரியது. வான்பொய்த்து வறண்டதனால் வளம் குன்றித் தவிக்கின்ற தேனித் தொகுதியின் கிராமங்களுக்கு நடைபெற்று வருகின்ற பி.டி.ஆர். வாய்க்கால் திட்டத்திலிருந்து ஒரு “காண்டர் கெனல்” (Contour Canal) அமைத்துவர வேண்டுமென்றேன். தொட்டமானதுறை வாய்க்கால் திட்டத்தை நிறைவேற்றிட வேண்டுமென்றேன். சிறப்பு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், 30,000 பம்பு செட்டுகள் அமைத்தல், சிறு விவசாயிகளுக்குப் பெரும் மகிழ்வைத் தருகின்றன. இருப்பினும், மின் இணைப்புச் சிக்கல், நிலத்தடி நீர்க்கோட்டச் சிக்கல் இவற்றை நீக்கிட வேண்டும்.

நிலத்தடி நீரினைப் பாதுகாத்திடவும், ஒழுங்கு படுத்திடவும் அரசு தனிக் கவனம் செலுத்தவிருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. பிற மாநிலங்களில் உள்ளதுபோல “Director of Geology” என்ற அமைப்பின் மூலம் நீருடன், கனிவளமும் பெருக்கிட வழி செய்திட அரசை வேண்டுகிறேன். இது குறித்து தமிழகத் திட்டக் குழு தனது 1972 முதல் 1984 ஆம் ஆண்டு முடிய கனிவளம் குறித்த அறிக்கையில் Towards Optimum Utilisation of our

1977 ஜூலை 30] [திரு. வி. ஆர். ஜெயராமன்]

Mineral Wealth என்று குறிப்பிட்டுள்ளது. இதன் மூலம் தமிழகம் மற்றொரு ஜெர்மனியாக, ஜப்பானாக மாறிடும் என நம்புகிறேன்.

தமிழகத்தின் எல்லையோரமாய், கேரளத்தில் ஓடி, அரபிக் கடலில் கலக்கிற ஆறுகளின் நீரை கிழக்கே, மதுரை, இராமநாதபுரம், நெல்லை மாவட்டங்களில் வறண்ட பகுதிகளுக்குக் கொண்டுந்து வளமாக்கிட மத்திய அரசுடனும், கேரள அரசுடனும் தொடர்பு கொண்டு ஆவன செய்திடவும், காவிரி நீர்ப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணவும் தனியாக ஒரு தலைமைப் பொறியாளரை நியமிக்க வேண்டுகிறேன்.

மின் சக்தியைப் பொறுத்த வரையில் நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கமும், அதன் மூலம் பெரிய அளவில் நிலையம் நிறுவிடவும், கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையம் விரைவில் செயல்படவும் மத்திய அரசை வற்புறுத்தி, விரைவில் மின் உற்பத்தியை அதிகரிக்க நல்ல முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது வரவேற்கத் தக்க ஒன்றாகும்.

தொழில் துறைகளைப் பொறுத்த அளவில் நலிந்துள்ள சிறு தொழில்களை மேம்படுத்திடவும், 20 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் பல்வேறு சிறு தொழில்களை 12 மாதங்களில் நிறைவேற்றிட இருப்பதும் பாராட்டுதலுக்குரியது. தேனியில் கூட்டுறவுத் துறையில் நூற்பாலையும், பஞ்சு அறைக்கும் ஆலையும், நைலான் Chord தொழிற்சாலையும் அமைத்துத் தர வேண்டுகிறேன். கைத்தறியில் முன்னேற்றமும், சமுதாயத்தில் கீழ் மட்டத்திலுள்ள மக்களுக்கு பொருளாதார வாய்ப்புக்களைத் தருவதன் மூலம் அவர் தம் வாழ்க்கை நிலைகளை உயர்த்திட, குடிநீர், கல்வி, சுகாதாரம், குடியிருப்பு, போக்குவரத்து வசதிகள் ஆகியவை செய்திட திட்டவாட்டமான திட்டங்கள் செய்ய இருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது.

குடிநீர்ப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த மட்டில் குடிப்பதற்கும் நீரின்றித் தவிக்கின்ற நிலை தீர்க்க, கிராமக் கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டத்தின்கீழ் ஆவன செய்யப்பட்டுள்ளது. வறட்சியின் இருப்பிடமாய் தேனித் தொகுதியின் சில கிராமங்கள் இருப்பது நீடிக்காது என்று நான் பெரிதும் மகிழ்வு கொள்கிறேன். குறிப்பாக ஹரிஜன மக்கள் குடிநீர் பெற்று மகிழ்வார்கள். மது நீருக்கு வழிவகை காணாமல் குடிநீருக்கு வழி செய்த அரசின் முடிவை எல்லோரும் வரவேற்பார்.

ஹரிஜனங்கள், பின் தங்கியோர், மீனவர்கள் முதலியோரின் நன்மைக்காகப் பல திட்டங்கள் உள்ளன. கிராமப்புற பொருளாதாரத்தில் மேம்பாடு காண கிராமப்புறச் சாலைகளுக்கு முக்கியத்துவம் தரப்பட்டுள்ளது. தேனித் தொகுதியில் (1) நாகலாபுரம் முதல் தப்புக்குண்டு, (2) கோவிந்த நகரம் முதல் குப்பி நாயக்கன்பட்டி (3) அப்பி பட்டி முதல் வெள்ளையம்மாள்புரம்

[திரு. வி. ஆர். ஜெயராமன்] [1977 ஜூலை 30]

ஆகிய சாலைகளைச் செப்பணிட்டு தார் போட்டிடவும், மலைய கவுண்டன் பட்டிக்கு இணைப்புச் சாலை போட்டிடவும் வேண்டுகிறேன். வால் கரட்டில், தேனி அல்லிநகரம் நகராட்சியில் வீடற்றோருக்கு வீட்டு மனை தந்திடவும் வேண்டுகின்றேன்.

அம்பாசமுத்திரம் அருகில் வள்ளல் நதியின் குறுக்கே பாலம் கட்டி, ஆண்டிப்பட்டி ஒன்றியப் பகுதிக்கு இணைப்புச் சாலை அமைத்துத் தவ வேண்டுகிறேன்.

சுகாதாரம் பொறுத்த அளவில் தெரிந்தெடுக்கப்படவிருக்கின்ற 24 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் உள்ள ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும், நடமாடும் மருத்துவக் குழு வாரம் ஒருமுறை செல்லும் திட்டம் மிகவும் பாராட்டுதலுக்குரியது. சின்னமனூர் நகராட்சியில் ஒரு மருத்துவ மனை அமைத்திடவும் வேண்டுகிறேன்.

கல்வியைப் பொறுத்த மட்டில் 10+2+3 கல்வி முறையை நடைமுறைப்படுத்தவும், முறை சாரா (Non-formal) கல்விக்கு முக்கியத்துவமும், 1,100 ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும், கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு U.G.C. சம்பளமும் அளிக்கப்பட்டது வரவேற்கத் தக்கது.

[மிற்பகல் 12.40].

தனியார் பள்ளிகளில் ஆசிரியர்களுக்கு வேலை பாதுகாப்பற்ற அவலநிலை உள்ளது. ஆப்பிரிக்க அடிமைகளும் சுதந்திரம் அடையும் நாளில்—இங்கு—அடைந்துவிட்ட சுதந்திரத்தில் அடிமைகளா ஆசிரியர் என்று கேட்கப்படும் நிலை மிக விரைவில் தீர்க்கப்பட வேண்டுகிறேன். தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு அரசே நேரடியாகச் சம்பளம் தந்தால் ஆசிரியர்கள் மகிழ்ச்சியடைவார்கள். தேனியில் “அக்ரோ பேஸ்ட் பாலிடெக்னிக்” ஏற்படுத்த வேண்டுகிறேன்.

தமிழ் வளர்ச்சிக்கும், நகரப்பகுதி வளர்ச்சிக்கும் ஆவன செய்யப்பட்டிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது.

அடுத்து முக்கியமாக வேலை வாய்ப்புப்பற்றியது. “சாலை ஓரத்திலே வேலையற்றவர்கள்—அந்த வேலை அற்றவர்களின் உள்ளங்களின் விபரீத எண்ணங்கள் அந்தோ! அதுதான் காலக்குறி என்றார் பேரறிஞர் அண்ணா. படித்தும் வேலையன்றிப்பரிதவிப்போர் துயர் நீக்க பல திட்டங்களைத் தீட்டி செயல் படுத்த இவ்வரசு கொண்டுள்ள ஆர்வத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாய் நிலப்படை இயக்கம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலப்பறி இயக்கம் போய் நிலப்படை இயக்கம் செயல்படுவதன் மூலம் சிறுதொழில் வளர்ச்சி பெறும் சுயவேலைத் திட்டம் உருவாகும்.

1977 ஜூலை 30] [திரு. வி. ஆர். ஜெயராமன்]

அரசு ஊழியர்களுக்கு சுகாதாரம், வீட்டுமனை, கல்வி, சமூகப் பாதுகாப்பு மற்றும் பிற தேவைகளை செய்துதவ இருப்பதும் மூன்றாவது ஊதியக்குழு அமைக்கவிருப்பதும், ஓய்வுக்கான நலத்திட்டம் கொண்டுவருவதும் பாராட்டிற்குரியது.

“டாப் தி ரிச், அண்டு பாட் தி புவர்” (Tap the rich and pat the poor) என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறியது போல, மதுவுக்கு அதிக வரி விதித்ததும், ஆயத் தீர்வையினை அதிகரித்ததும் நாம் ஒப்புக்கொண்டுள்ள மதுவிலக்குக் கொள்கைக்கு அளித்துள்ள சிறப்பாகும். நீர்ப் பாசனக் கட்டணத்தை ஏக்கருக்கு ரூபாய் 2 வீதம் குறைத்ததும், பணப்பயிர் சிலவற்றிற்கு பயிர்க் கட்டணத்தை நிறுத்தியதும், விற்பனை வரியில் சில பொருள்களுக்கு விதிவிலக்களித்ததும், கேளிக்கை வரியினைக் குறைத்ததும் பெரிதும் போற்றுதற்குரியதாகும்.

தேனித் தொகுதியில் பல்லாண்டுக் காலமாக மக்கள் மத்தியிலே தீர்க்கப்படாமலிருக்கிற பிரச்சினைகளான நாகராபுரம், வீர பாண்டி ஊராட்சிகளை இரண்டாகப் பிரித்து நிர்வாகச் சீரமைப்பு செய்வதன் மூலம், ஊராட்சியின் மூலம் கிடைக்க வேண்டிய பொது நன்மைகள் விரைவாகக் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும்.

தேனியிலிருந்து கோவைக்கும், திருச்சிக்கும் புதிய எல்.எஸ். எஸ். பேருந்து விடுவதற்கும், சின்னமனூர், நகராட்சியில் இருந்து வெள்ளையம்மாள்புரம் வழியாக, காமாட்சிபுரம் வரை ஒரு விரைவுப் பேருந்து விடுவதற்கும் வழி வகை செய்ய வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சின்னமனூர் நகராட்சிக்கு ஒரு அரசு மருத்துவமனை ஏற்படுத்தித் தர உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றும் வள்ளல் நதி ஓரத்திலே இருக்கின்ற ஆற்றோரக் கிணறுகளிலே இருந்து விவசாயம் செய்கின்ற விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு ஏக்கருக்கு 200 ரூபாய் அளவில் தண்ணீர் தண்டத் தீர்வை வருடாவருடம் விதிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்தத் தண்ணீர் தண்ட வரியினை உடனடியாக நீக்க ஆவன செய்வதுடன் வள்ளல் நதி ஓரத்திலே உள்ள கிணறுகளை, ரெவின்யூ போர்டு உறுப்பினர் ஒருவரைக் கொண்டு ஆய்வு செய்து அந்த விவசாயக் கிணறுகளை ரெகுலரைஸ் செய்து கொடுக்கும்படி வேண்டுகிறேன்.

தேனியில் ஒரு மண்வளப் பரிசோதனை நிலையம் ஏற்படுத்துவதற்கும் பெரியகுளம் வேளாண்மைக் கோட்டத்தில் ஒரு “ஜாயிண்ட் டைரக்டர் ஆப் அக்ரிகல்சர்” அலுவலகம் அமைத்து தீவிர விவசாய முறைகளை ஊக்கமாக்க வேண்டுகிறேன்.

[திரு. வி. ஆர். ஜெயராமன்] [1977 ஜூலை 30]

பெரியகுளம் வருவாய்க் கோட்டத்திலே, நிரந்தர வறட்சி பகுதியாக கொடுவிலார்ப்பட்டி, தாடிச்சேரி, தப்புகுண்டு, காட்டுடைக்கன்பட்டி, பூமலைப் பூண்டு, ஜங்கால்பட்டி, கோவிந்த ராஜபுரம், காமாட்சிபுரம், சீபாலக்கோட்டை, புலிகுத்தி ஆகிய இடங்கள் இருக்கின்றன. இங்கு மழை இவ்வாண்டும் பொய்த்து விட்டது. போர்க்கால அடிப்படையில் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை மேற்கொள்ள ஆவன செய்யும்படி வேண்டுகிறேன்.

மொத்தத்தில் கரைபடியாத, கொடுத்துச் சிவந்த கரங்களின் சொந்தக்காரரான எங்கள் புரட்சித் தலைவரின் கொள்கையான ஊழலற்ற, லஞ்சலாவண்யம் அற்ற, நியாயமான, நேர்மையான, உண்மையான அரசாட்சி அமைவதற்கு வழிசெய்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கையாகும் இது என்று பாராட்டி அமைகிறேன். வணக்கம்.

*திரு கே. எஸ். முருகேசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்திலே நான் பேசுவதற்கு வாய்ப் பளித்த, என் அருமைத் தலைவர், முன்னாள் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், எனது திருவரம்பூர் தொகுதி மக்களுக்கும் முதலிலே நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இங்கே நிதி நிலை அறிக்கையிலே பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்காக பேரவைத் தலைவருக்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை விவசாயிகளுக்கும், மற்ற அரசு ஊழியர்களுக்கும் எதிர்பார்த்த அளவிற்கு இல்லை என்ற குறைபாடுகள் இருந்தாலும் ஓரளவு சில நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டிருப்பதை நாங்கள் ஆதரிக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறோம். விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு முந்திய அரசு கொடுத்த போனசும், அவர்கள் கொண்டுவந்து கொடுத்த ஒவ்வொரு மூட்டைக்கும் கொடுத்த வண்டி வாடகை போன்றவையும் இந்த பட்ஜெட்டிலே குறிப்பிடாத நிலைமை இருக்கிறது.

அதேபோல் முந்திய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இருந்த நேரத்தில் அரிஜன மக்களுக்கு 40,000 வீடுகள் வரையில் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக எங்கள் பகுதியில் நாடோடிகளாக நாதியற்றவர்களாக இருந்த நரிக்குறவர்கள் சமுதாயத்திற்கு கிட்டத்தட்ட 120 வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்து அவர்களுக்கு ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் மூலம் ஒரு பள்ளிக்கூடம் அமைத்து அங்கே குடிநீர் வாரியத்தின் மூலம் நீர்த்தேக்கத் தொட்டி ஒன்றும் கட்டி, ஊராட்சி மன்றம் சார்பாக மின் இணைப்புகள் கொடுத்து அங்கே பட்டினத்தைப் போல் இருக்கக்கூடிய அளவிற்கு அங்கு நிலைமை இருக்கிறது. அதேபோல் எங்கள் ஒன்றியப் பகுதியில் கிட்டத்தட்ட இருநூறுக்கு மேற்பட்ட அரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதை நான் ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் இப்போது நான் ஊருக்குச் சென்றிருக்கிறபோது அங்கே இரண்டு

1977 ஜூலை 30] [திரு. கே. எஸ். முருகேசன்]

பிரிவினராக நரிக்குறவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு பிரிவினருக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டு மற்றொரு பிரிவினருக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற ஏக்கம் காரணமாக அங்கு பழங்குலங்குடி கிராமத்தில் நரிக்குறவர்கள் நூற்றுக்கு மேற்பட்டவர்கள் என்னிடம் வந்து நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் “ஒளி விளக்கு” என்ற சினிமாவில் நரிக்குறவர்கள் படி ஏறி பிச்சை கேட்கமாட்டோம் என்று பாடினார்கள் ; அந்தப் பாட்டின் அடிப்படையில் அவர்கள் எங்களுக்குத் தொழில் வளம் கொடுத்து எங்களை படி ஏறி பிச்சை கேட்காத அளவிற்குச் செய்யுங்கள், இதை சட்டமன்றத்தில் கூற வேண்டும் என்று கோரிக்கொண்டார்கள். அந்த அடிப்படையில், அவர்கள் பிச்சை எடுக்காத அளவிற்கு அவர்களை ஆக்கிவிட வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் துணைத் தலைவர் அவர்கள் மூலம் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றும் அரிஜன மக்களுக்கும் நல்ல முறையில் வீடுகட்டித் தர முன் நின்று செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரிஜன மக்கள், பிற்பட்ட வகுப்பினர் இவர்களுக்கு கடனாகக் கொடுக்க அரசு முன் வந்திருக்கிறது. மேலும் மேலும் அவர்களைக் கடனாக ஆக்காது, அவர்கள் கடன்பட்டோர் நெஞ்சம்போல் வாழாமல் அவர்களுக்கு முந்தைய அரசு கொடுத்ததைப்போல் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சுகாதாரத்தைப் பொறுத்த வரையில், திருச்சியில், திருவரம்பூர் தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் அங்கு ஒரு டிஸ்டிலரி—எரி சாராயம் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை—இருக்கிறது. அது பல ஆண்டுகளாக அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்களுக்கு சுகாதாரக் கேடை விளைவித்து, அதிலிருந்து வரும் கழிவு நீர் உய்கொண்டான் வழி வந்து, அங்கு கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களால் வெட்டப்பட்டிருக்கிற கிணறுகளில் நுழைந்து சுகாதாரக் கேட்டினை விளைவிக்கிறது. அதன் காரணமாக ஆங்காங்குள்ள ஏரிகளில் எல்லாம் உள்ள மீன்கள் செத்து மடியக் கூடிய அளவில் இருக்கிறது. எனவே அந்த டிஸ்டிலரியை வேறு ஒரு இடத்திற்கு மாற்ற வேண்டும் அல்லது அந்த கழிவு நீர் வராத அளவிற்கு மாற்றுத் திட்டம் ஒன்றை இந்த அரசு கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முன்பிருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அதற்கு ஒரு மாற்றுத் திட்டம் தயாரித்து அந்தக் கழிவு நீரை உய்க்கொண்டானில் விடாமல் மற்றொரு இடத்திற்கு அதைக் கொண்டு சென்று அங்கு விவசாயம் செய்வதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டதன் அடிப்படையில் அவர்கள் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தத் திட்டம் நிறைவேறும் தருவாயில் ஆட்சி கலைக்கப்பட்டது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. அதேபோல் எங்கள் திருவரம்பூர் பகுதியில் திருச்சி பல்கலைக்கழகம் கட்டுவதற்காக இடங்கள் எல்லாம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பல்கலைக்கழகம் அங்கு வருவதற்கு புதிய அரசு ஏற்பாடு செய்ய

[திரு. கே. எஸ். முருகேசன்] [1977 ஜூலை 30]

வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கு அந்தப் பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவிட முந்தைய அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டது; அதற்கிடையில் ஆட்சி கவிழ்க்கப்பட்டதன் காரணமாக அந்தப் பல்கலைக்கழகம் வருவது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதேபோல் எங்கள் பகுதியில் இரண்டு அரசினர் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. அந்த இரண்டு பள்ளிகளிலும் கூரைதான் இருக்கிறதே தவிர, மாணவர்கள் அங்கே வெளியிலே இருந்துதான் படிக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. புதிய அரசு இதில் கவனம் செலுத்தி அந்த இரண்டு பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் நிரந்தரமான கட்டிடங்கள் கட்டிக் கொடுக்க ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-50]

விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுக்கு அங்கே பூச்சி மருந்து, மற்றும் விதைகள், உரங்கள் போன்றவற்றின் விலைகளை இந்த பட்ஜெட்டில் குறைத்திருக்கலாம். மத்திய அரசு தான் குறைக்க முடியும் என்ற நிலைமை இருந்தாலும், இந்த அரசு ஏதாவது மான்யமாவது கொடுக்கலாம். வருகின்ற பட்ஜெட்டிலாவது பூச்சி மருந்து, விதைகள், உரங்கள் இவைகளுக்கு மான்யம் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோல், மற்ற தொழில்களைப் பொறுத்தவரையில், எங்கள் பகுதியில் தொழில் பயிற்சி பள்ளி ஒன்று இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளியில் இந்த ஆண்டு இங்கே சொல்ல முடியாத அளவுக்கு லஞ்ச லாவண்யம் நடந்திருக்கிறது. இதை புதிய அரசு ஒற்றர்களை வைத்து விசாரித்து, இதுபோன்ற செயல்கள் நடைபெறாத அளவுக்குச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக அந்தத் தொழில் பயிற்சிப் பள்ளியில் 400 இடங்கள் இருக்கின்றன. இதற்குக் கிட்டத்தட்ட 15,000 பேர்கள் மனு செய்திருந்தனர். ஆகவே இந்த நிலையைப் போக்க இப்போது 400 இடங்கள் என்றிருப்பதை 1,000 இடங்கள் என்கிற அளவுக்கு உயர்த்துவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆகவே எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்த வரையில் குறிப்பாக இப்போது நடைபெறக் கூடிய விவசாயத்திற்கு காவிரியிலிருந்து தண்ணீர் வந்தாலும், உய்யக்கொண்டான் கால்வாயில் தண்ணீர் வர இயலாத நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்போது விவசாயம் செய்வதற்கு அதிலும் காலத்தில் செய்வதற்கு அங்கு தண்ணீரை விடுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் பொன்மலை நகராட்சியில் அந்தப் பகுதியில் குடி தண்ணீர் பிரச்னை பெரும் பிரச்னையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மூன்பு இருந்த அரசு, இந்த நகராட்சிக்குத் தனியாக ஒரு திட்ட

1977 ஜூலை 30] [திரு. கே எஸ் முருகேசன்]

டத்தைப் போட்டு கிட்டத்தட்ட 11 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு நிதி ஒதுக்கியிருந்தது. ஆனால் அது செயல்படுத்தப்பட முடியாமல் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியில் விடுபட்டிருந்தது. இப்போது அந்த 11 லட்சம் ரூபாயையும் பயன்படுத்தி அதற்கு மேலும் பணம் ஒதுக்கி, இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி, அந்த பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கு இருக்கின்ற குடிதண்ணீர் கஷ்டத்தைப் போக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதோடு திருச்சி மாவட்டத்தில் காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் கிட்டத்தட்ட 1,000-க்கு மேற்பட்டவர்கள் அங்கே குடியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்று தனியாக திருச்சி நகராட்சியிலுள்ள தண்ணீரைக் கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாணவர்கள் மத்தியில் பதட்ட நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகம் மூடப்பட்டது. பாளையங்கோட்டை இந்திய மருத்துவக் கல்லூரி மூடப்பட்டது. சென்னை கல்லூரிகளில் பயிலும் மாணவர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். காவல் துறையினரும், சமூக விரோதிகளும் சேர்ந்து கொண்டு நிலைமையை மோசமாக்கி வருகிறார்கள். லயோலா கல்லூரியில், ஊர்வலத்தில் பங்கு பெற்ற மாணவர்களை பழிவாங்கும் நடவடிக்கையை மேற்கொண்டிருப்பதால், மேலும் நிலைமை மோசமாகக் கூடிய அபாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே அரசாங்கம் உடனே தலையிட்டு நிலைமை இன்னும் சிக்கலடையாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும், இதுபற்றி லயோலாக் கல்லூரி முதல்வருக்கு கூற வேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாகக் கேட்டுக் கொண்டு, அமைதியை நிலைநாட்ட இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. மா. சுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தின் நிதி அமைச்சர் மாண்புமிகு நாவுக்கரசர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள 1977-78ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலையை அறிக்கையை வரவேற்றுப் பேசுகின்றபோது, என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு மூன்பாக, வங்கக் கடலோரம் நீங்காத் துயில் புரியும் அமரர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு என் அஞ்சலியை செலுத்தி விட்டு, சின்ன சேலம் தொகுதி மக்கள் எனக்கு அளித்த வெற்றியை மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களது காலடியில் நான் சமர்ப்பித்து, என்னுடைய பேச்சைத் துவக்குகிறேன்.

ஓர் அரசு, ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியினருக்கு என்றில்லாமல், பெருவாரியான மக்களுக்கு நன்மை தருகின்ற ஒரு திட்டத்தை தீட்டினால், அந்த அரசை நாம் 'சோஷல்ச அரசு' என்று வாழ்த்துகிறோம். அந்த அடிப்படையிலே இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கின்ற நன்மைகள், குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதி மக்களுக்கு என்றில்லாமல், பரவலாக எல்லா மக்களுக்கும்

[திரு. மா. சுப்பிரமணியம்] [1977 ஜூலை 30]

பயன்படக்கூடிய முறையில் அமைந்திருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். ஆர். இராதா அவர்கள் புள்ளி விவரங்களோடு எடுத்துப் பேசினார்கள். அதன்படி ஒரு மனிதனுக்கு அடிப்படைத் தேவைகள் என்ன என்பதை நாம் பார்க்கும் போது, உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும், இருக்க இடமும், குடிக்கத் தண்ணீரும் தான் ஒரு மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளாக இருக்கின்றன. அந்த அடிப்படைத் தேவைகளைப் பரவலாகச் செய்வதற்கு இந்த அரசு எப்படியெல்லாம் திட்டங்கள் தீட்டியிருக்கிறது என்பதை நான் விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குடிநீர் பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையில், இந்த அரசு ஒரு குறிப்பிட்ட நிதி எல்லையை ஏற்படுத்தாமல், எல்லா இடங்களுக்கும், எல்லா மக்களுக்கும் குடிநீர் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்திருப்பதை நான் வரவேற்கின்றேன். இந்த நேரத்திலே இங்கே பேசிய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர், “எங்கள் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சியிலேதான் இந்தக் குடிநீர் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்காக வாரியம் அமைத்ததாகக் கூறினார்கள்.” நான் அப்படி அவர்கள் வாரியம் அமைத்ததை மறுக்கவில்லை. அவர்கள் குடிநீருக்கு மட்டுமா வாரியம் அமைத்தார்கள்? வீட்டு வசதி வாரியம், குடிசை மாற்று வாரியம் என்றெல்லாம்கூட வாரியங்கள் அமைத்தார்கள். அப்படி வாரியங்கள் அமைத்து வாரிசு சுருட்டிக் கொண்டார்கள். என்றும் மேல்நிலைத் தொட்டியில் குடிநீர் வருமென்று தொட்டிகள் கட்டினார்கள். ஆனால், அங்கெல்லாம் தண்ணீருக்குப் பதில் பெரிய கொட்டை எழுத்துக்களில் கலைஞர் அவர்களின் பெயர்தான் பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று ஏழைமக்கள் பரவலாகப் பேசிக் கொள்கிறார்கள். அந்த நிலையை மாற்றி, ஒரு குறிப்பிட்ட கால எல்லைக்குள், அதாவது 12 மாதங்களுக்குள் குடிநீர் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு இந்த அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருப்பதை நான் மனதார வரவேற்கின்றேன். அதற்காக இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே 6.5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருப்பதை நான் வரவேற்கின்றேன். வாழ்த்துகின்றேன். இந்த முயற்சி தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டும் ; ஈடேற வேண்டுமென்று வாழ்த்துகிறேன்.

அதே நேரத்திலே, அமெரிக்க ஐனாதிபதியாக இருந்த கென்னடி அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டபோது, அவர்கள் முதன்முதலாகப் பேசிய பேச்சு என்ன நினைவிற்கு வருகிறது. அவர், “The prospect would not be easy. All this will not be finished in the first hundred days. Nor will it be finished in the first thousand days, not in the life of this administration, nor even perhaps in our life-time on this planet. But let us being”

என்று பேசினார். அதாவது :- ஒளிமயமா முதி ராலம் எளிதல்ல. இவைகளெல்லாம் 100 நாட்களில் முடியாமல் போகலாம். 1000 நாட்களிலும் முடியாமல் போகலாம். நமது வாழ்நாளிலேயே முடியாமல் போகலாம். ஆனால் இன்றே ஆரம்பியுங்கள்

1977 ஜூலை 30]

[திரு. மா. சுப்பிரமணியம்]

நல்லனவற்றை உடனே ஆரம்பிக்க வேண்டும். எப்பொழுது முடியும் என்று இருப்பதைவிட இப்பொழுதே துவங்கு '' என்று பேசினார். அந்த அடிப்படையிலே இந்த நல்ல திட்டத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். கென்னடி அவர்கள் பேசிய பேச்சுக்கும் ஒரு படி மேலாகச் சென்று ஓராண்டு காலத்திலே இந்தக் குடிநீர் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என்று நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன்.

அதோடு, வீடு கட்டித் தரும் பிரச்னை குறித்து பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு கவிஞன் குறிப்பிட்டதாக குறிப்பிட்டார்கள் :'- பாம்பு புறப்படுகிறது என்றால் புற்றிலிருந்து புறப்படுகிறது என்றும் குருவி பறக்கிறது என்றால் கூட்டிலிருந்து பறக்கிறது என்றும் ஆந்தை வெளியே வந்தது என்றால் பொந்திலிருந்து வந்தது என்றும் நண்டு வெளியே வந்தது என்றால் வளையிலிருந்து வந்தது என்றும் இப்படி பாம்புக்குப் புத்தும், குருவிக்குக் கூடும், ஆந்தைக்குப் பொந்தும் நண்டுக்கு வளையும் இருக்கிறது; ஆனால், பாழும் மனிதனுக்கு மட்டும் வாழ ஒரு இடம் இல்லையே என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வருத்தப்பட்டார்கள். நான் ஆட்சிக்கு வந்தால் இந்தநிலைமையை மாற்றுவேன் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த அடிப்படையிலே, இங்கே அரிசன மக்களுக்கும், மீனவத் தொழிலாளிகளுக்கும் வீடுகள் கட்டித் தருவதற்காக 3.2 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கியிருப்பதை நான் வரவேற்கின்றேன். இந்தத் திட்டத்தை விரைவிலே நிறைவேற்ற நாம் முயற்சி செய்ய வேண்டும். அந்த அடிப்படையிலே இந்த முயற்சியையும், அதற்கான திட்டத்தையும் நான் மிகவும் வரவேற்கின்றேன்.

அடுத்து, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் நடராசன் அவர்கள் பேசுகின்றபோது, தஞ்சை மாவட்டம் ஒரு கோழ வளநாடு, 'சோழ வளநாடு' சேரறுடைத்து '' என்று பேசினார்கள். ஆனால் அவர்கள் அப்படிப் பேசும்போது, இன்றைக்கு அங்குள்ள மக்கள் உணவுப் பொருள்களை அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

[பிற்பகல் 1-00]

இதைக் குறிப்பிடுகிற நேரத்திலே இந்த அரசு 84 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தியைச் செய்ய வேண்டுமென்ற இலக்கைக் கொடுத்திருக்கிறது. அந்த இலக்கை அடைவதற்கான முயற்சியினை நான் வரவேற்கின்கிறேன். அதே நேரத்தில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், உணவு தானியங்களை உற்பத்தி செய்தும், அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற அளவுக்கு லாபகரமான விலையைப் பெற முடியவில்லையே, அது ஏன் என்ற நிலையை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் சிந்த உற்பத்தி செய்த தானியத்தை நல்ல விலைக்கு விற்க முடியவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

[திரு. மா சுப்பிரமணியம்] [1977 ஜூலை 30]

இவற்றிற்கான காரணங்களைச் சிந்தித்துப் பார்க்கிறபோது நான் ஒரு குற்றச்சாட்டைப் பழைய அரசாங்கத்தின்மீது சுமத்த விரும்புகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்திலே உணவு தானியத்தை உற்பத்தி செய்கிற மக்கள் அந்த உணவு தானியங்களை வரி வசூல் கெடுபிடி, கடன் தொல்லைகள் போன்ற சூழ்நிலை காரணமாக குறைந்த விலைக்கு விற்பதற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தினார்கள். அந்த நிலையில் அந்த மாவட்ட நெல் வெளி மாவட்டங்களுக்குச் செல்ல முடியாது தடை உத்தரவு போடப்பட்டிருந்தது பல ஆண்டு காலமாக. அந்த நிலை ஒவ்வொரு ஆண்டும் நீடிக்கிறது. அந்தத் தடை உத்தரவு இருக்கும் காரணத்தால் அந்த மாவட்ட நெல்லை அந்த மாவட்ட வியாபாரிகள் மட்டுந்தான் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி வாங்குகிறபோது கடன் தொல்லையினாலும், வரி வசூல் கெடுபிடியினாலும் அந்த மாவட்ட வியாபாரிகளிடம் அவர்கள் உற்பத்தி செய்த நெல் முழுவதையும் விற்பு விடுகிறார்கள். அந்த நெல் அத்தனையும் அந்த இடைத்தரகர்களால் டொடவுன்களில் முடக்கி வைக்கப்பட்ட பிறகு தடை உத்தரவு நீக்கப்படுகிறது. 1974ஆம் ஆண்டு ஜூலை திங்கள் 19ஆம் நாள் அப்படி தடை உத்தரவு நீக்கப்பட்டது. அவ்வாறு தடை உத்தரவு நீக்கப்பட்ட பிறகு அந்த அந்த மாவட்டத்து நெல் 10,000-க்கு மேற்பட்ட லாரிகளில் ஏறும்படி ஊர்வது போல் வரிசையாக ஊர்ந்து செல்லுகின்றன. அப்படி லாரிகளில் நெல் கடத்தப்பட்ட பிறகு அந்தத் தடை உத்தரவு திரும்பவும் போடப்படுகிறது. அவ்வாறு பத்தாயிரம் லாரிகளில் அங்கிருந்து நெல்லையும் அரிசியையும் கடத்திய காரணத்தால் இரண்டு நாட்களில் இடைத்தரகர்கள் பெற்ற லாபம் 300 கோடி ரூபாய் என்று அந்த மாவட்ட மக்கள் பேசிக் கொள்ளுகிறார்கள். அந்தப் பத்தாயிரம் லாரிகளில் சென்ற நெல் எங்கே சென்றது என்று இன்றுவரை கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. இதே மாமன்றத்தில் 1974ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 13ஆம் தேதி முதல் 17ஆம் தேதிவரை அதைப்பற்றி விவாதங்கள் நடந்திருக்கின்றன. அந்த நெல் எங்கே கடத்தப்பட்டது, யாரால் கடத்தப்பட்டது என்பதற்கு பழைய கோப்புக்களை எடுத்துப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த மாவட்டத்து மக்கள் அந்த வேதனைக்கு என்ன காரணம் என்று அறியத் துடிக்கிறார்கள் என்பதை இந்த அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள்கூட ஒரு நாள் பாரதப் பிரதம அமைச்சர் மொரார்ஜி தேசாயிடமிருந்து மொழிப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக தமிழ்நாடு முதலமைச்சருக்கு என்ன கடிதம் வந்தது என்று கேட்டார்கள். மொழிப் பிரச்சினையில் அவர்களுக்கு இருக்கும் ஆர்வத்தில், நான் கேட்க விரும்புவது பீகார் மாநிலத்தில் அரசு அலுவலகங்களில் இந்தியை மட்டுமே அமல்படுத்த வேண்டுமென்று அந்த அரசாங்கம் முயற்சி செய்ததை கேட்டு அவர்களுக்கு விளக்கம் கேட்டு கடிதம் எழுதாமல்

1977 ஜூலை 30] (திரு. மா. சுப்பிரமணியம்)

தமிழகத்திற்கு மட்டும் கடிதம் எழுதிய காரணம் என்ன? அது ஓர வஞ்சனையாகச் செயல்படுவது அல்லவா என்று கேட்டிருந்தால் வரவேற்றிருப்பேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்பதைவிட, எதிர்க்கட்சித் தலைவராக வீற்றிருக்கிற நான் கேட்பதைவிட, இன்றைக்கு ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கும் முதலமைச்சர் அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டால் உறுப்பினர் கேட்பதைவிட, நான் கேட்பதைவிட அது அதிக சக்தி வாய்ந்த கேள்வியாக இருக்குமே, அப்படி முதலமைச்சர் கேட்டிருக்கலாமே, அப்படி அவர் கேட்டிருப்பாரானால் அது தமிழகத்திற்கு அதிக லாபத்தைத் தந்திருக்குமே என்ற அடிப்படையில்தான் அவரிடத்தில் விளக்கத்தைக் கேட்டேன்.

திரு. மா. சுப்பிரமணியம் : நான் இங்கே கூற விரும்புவ தெல்லாம், இங்கே தமிழுக்கு, தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்குத் தீங்கு ஒன்று வருமானால் இந்த உயிரையும் துச்சமாக மதித்து என்று கூறினார்கள், அது உண்மையானால் அவர்கள் இந்தக் கேள்வியை, ஓரவஞ்சனையாகச் செயல்படுகிறார்கள் என்ற நிலைமையை எழுப்பியிருப்பார்களானால்.....

திரு. மு. கருணாநிதி : பிரதமர் மொரார்ஜி அவர்கள் முதல் வருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் தமிழுக்குக் கேடு வருகின்ற நிலை தெரிவிக்கப்பட்டிருக்குமானால், இந்தி திணிக்கப்படுவதில் உறுதியாக இருக்கிறார்கள் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்குமானால், கவர்னர் உரையிலே இருமொழிக் கொள்கையை வலியுறுத்தியது தவறு என்று குறிப்பிட்டு இருப்பார்களானால் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளுங்கட்சியோடு சேர்ந்து போராடும் என்பதை இப்போதும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆனால், இருக்கிற சங்கடமே முதல்வர் அந்தக் கடிதத்தை இன்னும் வெளியிடாமல் வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதுதான்.

திரு. மா. சுப்பிரமணியம் : இந்த மாமன்றத்திலே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், இங்கே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இரட்டைக் குழல் துப்பாக்கி.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்தக் கடிதத்தைப் பற்றிய பிரச்சினையை விட்டு விட்டு வேறு பிரச்சினையைப் பற்றி பேசுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. மா. சுப்பிரமணியம் : இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே எவையெவை முக்கியமானவையோ அவற்றை வலியுறுத்திக் குறிப்பிடுகின்ற சூழ்நிலையில்தான் நான் கூறினேன். இந்த நிதி

[திரு. மா. சுப்பிரமணியம்]

[1977 ஜூலை 30]

நிலை அறிக்கையிலே என்ன புரட்சி இருக்கிறது, என்ன புதுமை இருக்கிறது என்றெல்லாம் இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் கேட்டார்கள். நான் அவர்களுக்கெல்லாம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே என்ன புரட்சி இருக்கிறது, என்ன புதுமை இருக்கிறது என்று கேட்டவர்களுக்கெல்லாம் அந்தப் புரட்சியையும் புதுமையையும் பற்றி சில நாளேடுகளில் வந்திருக்கின்ற செய்திகளை நான் பேரவைத் துணைத் தலைவரின் அனுமதியோடு குறிப்பிடலாம் என்று நினைக்கிறேன். 'மெயில்' நாளேட்டிலே A Welfare Budget என்ற தலைப்புக் கொடுத்து,

“Those who have chosen to describe the Tamil Nadu Budget as disappointing are looking at it with coloured glasses. Finance Minister Manoharan has sought to do a grand job, but if he had not been able to do so quately, it is because of the inherent weakness so far as Tamil Nadu is concerned.”

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அடிப்படையிலே பத்திரிகைகள் நிதிநிலை அறிக்கையைப்பற்றி விமரிசித்திருந்தாலும், இங்கே பேசிய சில மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இதை வரவேற்றுப் பேசாமல் இதிலே என்ன புரட்சி இருக்கிறது, என்ன புதுமை இருக்கிறது என்று திரும்பத் திரும்பக் கேட்டிருக்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்கெல்லாம் இப்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருப்பவர் நிதியமைச்சராக இருந்த போது இந்த மாமன்றத்திலே நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்த போது அதன்மீது நடந்த பொது விவாதத்தின்போது என்ன கூறினார்கள் என்பதைப் படித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். நான் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களின் அனுமதியோடு இதைப் படிக்கிறேன்.”

“இந்த விவாதத்திலே கலந்துகொண்டு உரையாற்றிய உறுப்பினர்களில் பலர் உள்ளபடியே இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தங்களுடைய உள்ளத்துக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது என்பதை அவர்களுடைய மனச்சாட்சியே கூறினாலும், இந்த மன்றத்திலே அவர்கள் எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே அமர்ந்து இருக்கின்ற காரணத்தால், எதிர்த்துத் தீர வேண்டிய அவசியத்திற்கு ஆளானார்கள் என்பதையும் நான் மறந்துவிட வில்லை. -இதிலே புரட்சி எதுவுமே இல்லை, புதுமை எதுவுமே இல்லை என்று பத்திரிகைக்குத் தலைப்புச் செய்தியை முதலில் கொடுத்துவிட்டு, நம்முடைய மாண்புமிகு திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் தன்னுடைய உரையைத் தொடங்கினார்கள். இதிலே புரட்சியும் புதுமையும் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை இந்த அறிக்கையிலே சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிற திட்டங்கள் நடைமுறைக்கு வருகின்ற நேரத்திலேதான் தெரியுமே அல்லாமல், நாம் நிதிநிலை அறிக்கையைப் படித்து

1977 ஜூலை 30] [திரு. மா. சுப்பிரமணியம்]

முடிந்ததும், உடனடியாக இந்த மாமன்றம் தலைகீழாகச் சுழன்று ஒரு பெரிய புரட்சிகரமாக மாறும் என்று நானும் எண்ணவில்லை. மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் எண்ணியிருக்கமாட்டார்கள் என்றே நான் கருதுகிறேன்.”

என்று இன்றைக்கு எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருக்கின்றவர் அன்று நிதியமைச்சராக பொறுப்பேற்று இருந்த நேரத்திலே முதல் ஆண்டிலே பேசிய கருத்துக்களை நான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப்பற்றிக் குறை சொன்னவர்களுக்குப் பதிலாக வைத்து இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள திட்டங்கள் அமல்படுத்தப்படுகிற நேரத்திலே பெருவாரியான மக்களுக்குப் புதுமையான பல மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப் போகிறது என்று கூறி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்றுப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைக் கூறி அமைகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. பி. எஸ். திருவேங்கடம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1977-78ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களை நான் இங்கே சொல்ல விழைகிறேன். தேர்தல் காலத்திலே ஆளுங்கட்சியினர் கிராமங்களிலே உள்ள விவசாயிகளுக்கு எல்லாம் மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைப்போம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு கிராமங்களிலே உள்ள விவசாயிகள் ஆட்சியினர் மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைப்பார்கள் என்று நம்பிக்கையோடு எதிர்பார்த்த நேரத்திலே நிதிநிலை அறிக்கையிலே அது குறிக்கப்படாத காரணத்தால் இன்றைக்கு அவர்கள் பெருத்த ஏமாற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தங்கள் மூலமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதனால் இன்றைய தினம் விவசாயிகள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள்.

[பிற்பகல் 1-10]

நான்காண்டுக் காலமாக குறிப்பாக திருவண்ணாமலை கோட்டத்திலுள்ள என்னுடைய தொகுதியான கலசப்பாக்கம் தொகுதியில் பருவ மழை தவறியிருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் குடிக்கக்கூட தண்ணீர் இல்லாத ஒரு நிலை அந்தப் பகுதியில் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் உங்கள் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்கின்ற நேரத்தில் ஆளுங்கட்சித் தரப்பிலேயிருந்து, நாங்கள் பதவிக்கு வந்து ஒரு மாதம்தான் ஆகிறது, ஏன் முந்திய அரசு செய்யவில்லை என்று கேட்கிறார்கள். முந்திய அரசு இப்படிப்பட்ட வறட்சிக் காலங்களில் ஏராளமான பணத்தை ஒதுக்கி கிணறுகளை ஆழப்படுத்தினார்கள், ஆங்காங்கு குழாய்க் கிணறுகளை யெல்லாம் அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு வறட்சி அதிகமாக இருக்கின்ற

[திரு. பி. எஸ். திருவேங்கடம்]

[1977 ஜூலை 30]

காரணத்தினாலே இன்னும் கிணறுகளை ஆழப்படுத்த வேண்டிய குழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே போன்று போடப்பட்ட குழாய்கள் ரிப்பேராகி இருக்கின்றன. சமீபத்தில் ஆளுநரின் ஆட்சியின்பொழுது அந்தக் குழாய்களைப் பழுது பார்க்கின்ற பொறுப்பு ஊராட்சி மன்றத்திற்கு இருந்ததை குடிநீர் வாரியத்திடம் ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரிகள் அதைக் கவனிக்காத காரணத்தினால் ஒரு குழாய் அமைக்கப்படுகின்ற நேரத்தில் அரசுக்கு 10,000 ரூபாய் செலவாகின்றது. கிராமங்களிலே குடிமக்களுடைய குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சனைகளை முக்கியமாகக் கருதி அந்தக் குழாய்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தாலும் இன்றைய தினம் அவைகள் பழுதடைந்து பல்வேறு கிராமங்களில் குடிப்பதற்குக்கூட தண்ணீர் இல்லாத ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. அரசுப் பொறுப்பேற்றிருக்கின்ற ஆளுங்கட்சியினர் அவைகளிலே மெத்தனமாக இருக்காமல் சுறுசுறுப்போடு கிராமங்களிலே உள்ள குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே உங்கள் மூலமாகப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அதே போன்று இன்றையதினம் விவசாயிகள் புதிது புதிதாக விவசாயத்திற்கு மின் இணைப்பைக் கேட்டு மின்சார வாரியத்தை அணுகும் நேரத்தில் நில நீர்க் கோட்டப் பொறியாளரின் சான்றிதழ் பெற்றுவர வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறது என்பதை நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இருக்கின்ற விவசாயி மின்சார வாரியத்தை அணுகி, அங்கிருக்கின்ற அதிகாரிகளை அணுகி இணைப்பு கேட்கின்ற நேரத்தில் அவர்கள் நில நீர் கோட்டப் பொறியாளரிடத்திலிருந்து சான்றிதழ் பெற்றுவர வேண்டுமென்றால் அவர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அளவில் சென்று ஒவ்வொரு விவசாயியும் பெற்று வருவது மெத்த சிரமமான காரியம் என்பதைச் சொல்லி அப்படிப்பட்ட உத்தரவை ரத்து செய்து விவசாயிகளுடைய சிரமங்களைப் போக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அதே பேன்று விவசாயிகளுக்கு முந்தைய அரசு எத்தனையோ திட்டங்களைச் செய்து வந்தது. இங்கு கூட பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், நெல் விதைகளுக்கு கருணை, பத்மா என்று பல பெயர்களை விளம்பரப்படுத்தியதாகக் கூறினார்கள். ஒன்றை மட்டும் இங்கிருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உணர வேண்டும். முந்தைய அரசு பேரறிஞர் அண்ணா தலைமையிலே இயங்கிய காலத்திலேயும், கலைஞர் தலைமையிலே இயங்கிய காலத்திலேயும் வேளாண்மைத் துறையில் அதிகமான கவனத்தைச் செலுத்தியது என்பதை யாரும் மறுக்க

1977 ஜூலை 30] [திரு. பி. எஸ். திருவேங்கடம்]

இயலாது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வேளாண்மைக்கு அதிகமான முக்கியத்துவம் கொடுத்து, விவசாயிகளுடைய கவனத்தையெல்லாம் ஈர்ந்து, இப்படிப்பட்ட பொறுக்கு விதைகளைக் கொடுத்து விவசாயிகளுக்கு நெல்லுக்கு போனஸ் திட்டங்களை அறிவித்து ஊக்குவித்ததன் காரணமாக, ஆளுநர் காலத்திலும், இன்றைய தினம் அரசுப் பொறுப் பேற்றிருக்கின்ற காலத்திலும் உணவு நிலைமை சீராக இருக்கிறது என்பதை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நேரத்தில் நெல்லுக்குப் போதிய விலை இல்லை என்பதை நம்முடைய பேரவைத் தலைவரவர்களின் மூலமாக அரசுக்குத் தெரிவித்து அவர்களுக்கு வழங்கி வந்த போனஸ் திட்டத்தை மறுபடியும் வழங்க வேண்டுமென்று நான் மெத்தப் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல உரத்தின் விலையை மத்திய அரசாங்கம் உயர்த்தியிருந்தாலும் மர்நில அரசு உரத்தினுடைய விலையைக் குறைக்காவிட்டாலும், அதற்கு ஒரு மானியமாவது தந்து விவசாயிகளை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று முந்திய அரசு கிராமச் சாலை திட்டத்தின் கீழ் ஏராளமான பணத்தை ஒதுக்கி, 1,500 மக்கள் தொகை கொண்ட இடங்களுக்கு தார்ச்சாலை போடும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி வந்தார்கள். அதைத் தொடர்ந்து நடத்துவதோடு அல்லாமல் அதை நல்ல முறையிலே நடத்த வேண்டுமென்று நான் அரசைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போன்று, கிராமங்களில், அரசு சாலை அமைத்திருக்கிறது. சாலை அமைத்து முடிந்ததற்குப் பிறகு அதைப் பராமரிக்கின்ற பணியை ஊராட்சிகளிடம் ஒப்படைத்து விடுகிறார்கள். ஊராட்சிகளுக்குப் போதிய நிதியில்லாத காரணத்தால், அந்தச் சாலைகளையெல்லாம் சரியாகப் பராமரிக்க முடியாத நிலையில் சாலைகள் பாழடைந்து விடுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடுகின்றது.

நம்முடைய அரசு, கிராமங்களிலே உள்ள சாலைகளில் குறிப்பிட்ட தூரம்தான் ஊராட்சிகள் பராமரிக்க வேண்டுமென்ற வகையில் பணியை ஒப்படைக்க வேண்டும். அதே போன்று குறிப்பிட்ட தூரம்தான் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் சாலைகளைப் பராமரிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொண்டு, நல்ல முறையிலே சாலைகளைப் பராமரிக்க வேண்டுமென்று அரசை நான் மெத்த வற்புறுத்தி இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம், கிராமங்களிலே பஸ்கள் விட வழி வகைகளைக் காண்கிறோம் என்று சொல்லும்போது அந்தத் திட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். ஏற்கெனவே, கிராமங்

[திரு. பி. எஸ். திருவேங்கடம்] [1977 ஜூலை 30]

களிலே பல்வேறு மார்க்கங்களை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் திறந்து புதிய பஸ்கள் விடுகின்றார்கள், ஆனால், பஸ்ஸை விட்டாலும், எனக்கு முன் பேசிய ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார், நட்டம் ஏற்படுகிறது. அதனால் பஸ் உரிமையாளர்கள் பஸ்களை விடுவதில்லையென்று, அதுபோல், பஸ் விடுவதில்லை. ஆகவே பொதுமக்கள் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகிறார்கள். அதற்கு அரசு ஒரு நல்ல வழியைக் காணலாம். பஸ்கள் செல்லுகின்ற சாலையை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று அதிகமாக வருவாய் வருகின்ற பாதைகளில் உள்ள வரியை உயர்த்தி, வருவாய்க் குறைவாக இருக்கிற மார்க்கங்களில் வரியைக் குறைத்து, பஸ் ஒன்றங்களுடைய நட்டத்தைக் குறைத்தால், கிராமங்களிலே பஸ்கள் தவறாமல் செல்லும், பொது மக்களுடைய கோரிக்கைகள் நிறைவேறும், குறைகள் தீரும் என்று இந்த நேரத்திலே அரசுக்கு என்னுடைய கருத்தாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதே போன்று, என்னுடைய கலசப்பாக்கம் தொகுதியில் உள்ள ஜவ்வாது மலையிலும் அங்கே இருக்கிற மலைவாழ் மக்களுக்காக தனி ஊராட்சி ஒன்றியம் ஒன்று அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லி, மாவட்ட வளர்ச்சிமன்றக் கூட்டங்களில் அதற்கான தீர்மானங்களை நிறைவேற்றினார்கள். ஆகவே, ஊராட்சி ஒன்றியத் தேர்தல் நடைபெறுவதற்கு முன்னாலே, ஜவ்வாது மலையிலே வாழ்கின்ற மலைவாழ் மக்களுக்காகத் தனி ஊராட்சி ஒன்றியம் அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள ஜவ்வாது மலையில் ஜமுனா மாத்தூர் என்ற கிராமத்திலே மலைவாழ் மக்களுக்காக, வனத்துறை சார்பாக, உயர்நிலைப்பள்ளி ஒன்று 1968 லேயிருந்து நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. அந்த உயர்நிலைப்பள்ளியில் மலைவாழ் மக்களைச் சேர்ந்த 28 ஆரம்பப் பாடசாலையைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் பயில்கின்றார்கள். ஆனால், என்ன காரணத்தாலோ அங்கு பணிபுரிகின்ற ஆசிரியர்கள் பணியில் நிரந்தரப் படுத்தப்படாமலும் ஊதிய உயர்வு அளிக்கப்படாமலும் இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே அரசின் கவனத்திற்குக்கொண்டு வந்து, அங்கே அந்த பள்ளியில் பணிபுரிகின்ற ஆசிரியர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்றும், அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போளூர் வட்டாரத்திலே ஒரு சர்க்கரை ஆலை வேண்டுமென்று பல்லாண்டுகாலமாக விவசாயப் பெருமக்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனை, போளூர் வட்டத்திலே அமைத்திருக்கிற கலசப்பாக்கத்திலே அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 30] [திரு. பி. எஸ். திருவேங்கடம்]

வட ஆற்காடு மாவட்டம் பெரிய மாவட்டமாக இருக்கிற காரணத்தால், அதனை இரண்டாகப் பிரித்து, திருவண்ணாமலையைத் தலைநகரமாக அமைத்து, ஒரு மாவட்டத்தை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டு, நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

* திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1977-78-ம் ஆண்டு இந்தக் குறுகிய காலத்தில் இவ்வளவு சிறப்புமிக்க ஓர் அறிக்கையை தயாரித்த நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சருக்கு முதற்கண் என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதிக்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற ஈரோட்டிலே ரூ. 3 இலட்சத்தில் ஒரு பால் பண்ணையை நிறுவுவதற்காக அரசு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது என்று சொன்னால், அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற ஏறத்தாழ 5 இலட்சம் மக்கள் பால் வளத்தால் நன்மை பெறமுடியும் என்பதையும் அதே நேரத்தில் படித்து பட்டம் பெற்ற, வேலையில்லாமலிருக்கிற நண்பர்களுக்கும், இரண்டாயிரத்துக்கும் மேற்பட்டவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-20)

அதுமட்டுமல்ல. மின் இணைப்புத் திட்டத்திற்காக முந்தைய ஆண்டில் 14 கோடியாக இருந்ததை இப்போது 28.5 கோடியாக உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக ஏழை எளிய விவசாயிகள் தங்களுடைய நிலத்திலே இருக்கிற நீரை வெளியே எடுக்கச் செலவு செய்கிறபோது—குறிப்பாக ஆயில் இன்ஜின் மூலமாக செலவு செய்கிறபோது—செலவு அதிகமாகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் நம்முடைய அரசு 2 மடங்காக அந்த நிதியை உயர்த்தி மின் இணைப்புத் திட்டத் திற்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கிற காரணத்தினாலே எல்லா பகுதியிலேயும் இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் மின் இணைப்பு கிடைக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தொழில் அபிவிருத்தியில் முந்தைய அரசு 4 ஆயிரம் தொழிற்சாலைகளை நிறுவ திட்டம் ஏற்படுத்தியிருந்தது. இந்த ஆண்டு நம்முடைய அரசு 10 ஆயிரம் சிறு தொழிற்சாலைகளை நிறுவுவதற்கு திட்டம் தீட்டப்படுகிறது. சிறு விவசாயிகள் இருக்கிறவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறவர்களுக்கு இந்தத் தொழிற்சாலைகளில் வேலை வாய்ப்புத் தரும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன்] [1977 ஜூலை 30]

அதே நேரத்தில் சமுதாய நலப்பணி என்கின்ற அடிப்படையில் குடிநீர் வசதி, கல்வி வசதி, சுகாதார வசதி, வீட்டு வசதி போக்குவரத்து வசதி ஆகிய திட்டங்களை நம்முடைய அரசு செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். என்னுடைய தாளவாடி தொகுதியிலும், அதன் பக்கத்திலே உள்ள கிராம பகுதியைப் பொருத்தவரையிலும் அங்கு வாழ்கிற மக்கள் எந்தச் சலுகையுமே பெறாமல் மலைவாழும் மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சுகாதார வசதி கிடையாது. கல்வி வசதி கிடையாது. மருத்துவ வசதி கிடையாது. இப்படி அவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தாளவாடி பகுதியில் 27,000 பேர் இருக்கிறார்கள். அந்த மக்களுக்குச் சுகாதார வசதிகள் இருக்கின்றனவா என்றால் இல்லை. அவர்கள் கிட்டத்தட்ட 20 மைல் சுற்றளவிலுள்ள மக்கள் தாளவாடி மருத்துவ மனைக்குத்தான் வந்து சிகிச்சை பெறமுடியும். அங்கேயும் மருத்துவ வசதி நல்ல முறையில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தூக்கநாக்கியன்பாளையம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த பகுதிகளிலும், மேலும் குன்றி கூத்தியாளத்தூர் போன்ற பகுதிகளிலும் அடர்ந்த காடுகள் இருக்கின்றன. அங்கு ரோடு வசதி இல்லை. மக்கள் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே அடர்ந்த காடுகளில் நடந்தே செல்லுகிறார்கள். பஸ் வசதி இல்லை. குடிநீர் வசதியில்லை. கல்விச்சாலைகள் இல்லை. இதுபோன்ற எந்தத் திட்டமும் இதுவரையில் இருந்த எந்த அரசாங்கத்தாலும் அந்த மலைவாழ் மக்களுக்குச் செய்யப்படவில்லை. பின்தங்கிய மக்களுக்கு அரசு தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு வரியைக் குறைத்திருக்கிறீர்கள். 12லிருந்து 10 ஆகவும், 10லிருந்து 8 ஆகவும், 20லிருந்து 15 ஆகவும் அரசு குறைத்திருக்கிறது. ஏக்கருக்கு எவ்வளவு குறைத்தார்கள்? ஒரு ஏக்கருக்கு எவ்வளவு ரூபாய் செலுத்தப்படுகிறதோ என்றும் எப்பது எல்லாகிராமங்களிலுமிருக்கும் பின்தங்கிய விவசாயிகளுக்குத் தெரியவில்லை. அங்கே உள்ள கிராம அதிகாரிகள் வி. எம்., கர்ணம் பணத்தை வாங்கிக் கொள்கிறார்களே தவிர, ஒரு ஏக்கருக்கு எவ்வளவு கந்தாயம் செலுத்தவேண்டும் என்பதைச் சொல்வது இல்லை. இந்த நிலையை மாற்றுகின்ற வகையில் அரசு தனிக் கவனம் செலுத்தி ஒரு ஏக்கருக்கு குறைக்கப்பட்டு உள்ளது எவ்வளவு என்பதைக் கிராமங்களில் விளம்பரம் மூலம் தெரிவித்தால் நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பழங்குடியினர், அரிசனக் குடிமக்கள், மீனவர்கள் ஆகியோர் பிள்ளைகளுக்குப் புத்தகங்கள் வாங்கவும் அவர்கள் பள்ளி இறுதி வகுப்பு பயிலும் வரை இலவசமாகப் புத்தகங்கள் வழங்குவதும் சிறப்புக் கட்டணங்களையும் தேர்வு கட்டணங்களையும்

1977 ஜூலை 30] [திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன்]

ரத்து செய்து இருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஏன் என்று சொன்னால், அரிசன மக்கள், பின்தங்கிய மக்கள் அங்கே இருக்கின்றவர்கள் 10 சத வீதம் கூட கிராமப்புறங்களில் இருப்பவர்கள் கல்வி கற்ற நிலையில் இல்லை. அவர்களுக்கு இது வரையிலும் இருந்த அரசாங்கம் தனிக் கவனம் செலுத்தாமல் இருந்ததால் அவர்கள் பின்தங்கிய நிலையிலேயே இருக்கிறார்கள். பின்தங்கிய நிலை என்று சொன்னால், அங்கே இருக்கும் அரிசன மக்கள் எல்லாம் இன்றைய தினம் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்போனால், அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை எந்த முறையிலும் உயர்த்தாத அளவிற்கு இருக்கிறது. அந்த நிலையை இந்த அரசு மாற்றி அமைக்கவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நல்ல பல திட்டங்களை இருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையில் நம்முடைய அரசு தந்ததற்காக நம்முடைய அரசுக்கும், நிதி அமைச்சருக்கும், என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்து வணக்கத்தைக் கூறி விடை பெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

(2) அறிவிப்புகள் (தொடர்ச்சி)

(இ) எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குச் சலுகைகள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் இந்த அவையில் எதிர்க் கட்சித் தலைவராக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, அவ்வாறு இயங்கி வருகிறார். அவருக்கு தமிழ் நாடு உறுப்பினர்கள் சம்பளம் வழங்கும் சட்டத்தின் கீழ் (Tamil Nadu Payment of Salaries Act) உள்ள சலுகைகளுடன், கீழ்க்கண்ட சலுகைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன:—

சலுகைகளாவன :

1. ஒரு சுருக்கெழுத்தாளருக்குப் பதிலாக அதை உயர்த்தி ஒரு நிருபரை அவர் கேட்டதற்கு இணங்கக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

2. ஓர் ஊர்தியும், மாதம் 1-க்கு 100 லிட்டர் பெட்ரோலும் அவ்வூர்திக்கான ஓர் ஓட்டுநரும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

3. வீட்டில் ஒரு தொலைபேசியும், தொலைதூர டிரங்க் கால்களுக்கு மாதம் 1-க்கு ரூ. 100-ம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

4. கடைநிலை ஊழியர் ஒருவரும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளது.

5. கோட்டையில் ஒரு அலுவலக அறை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.